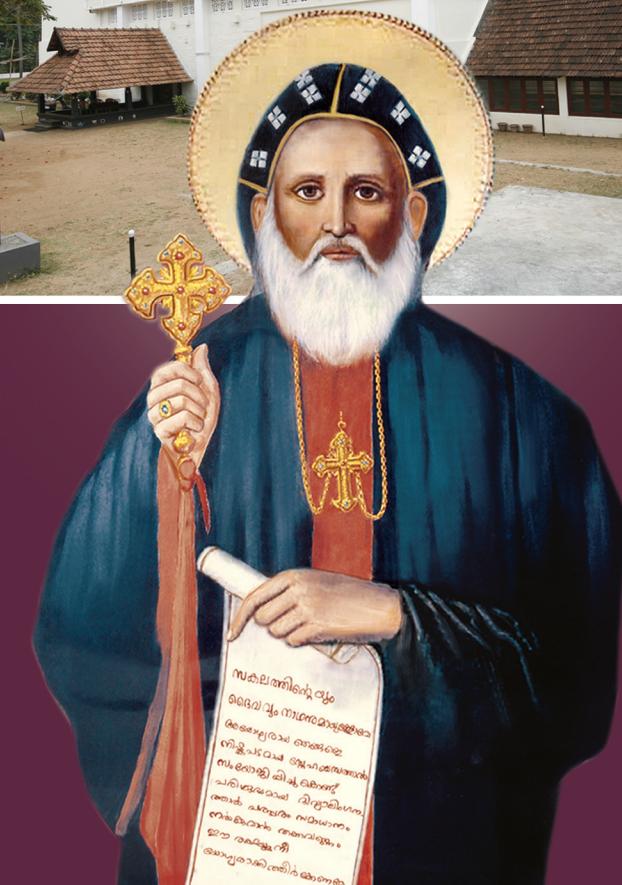
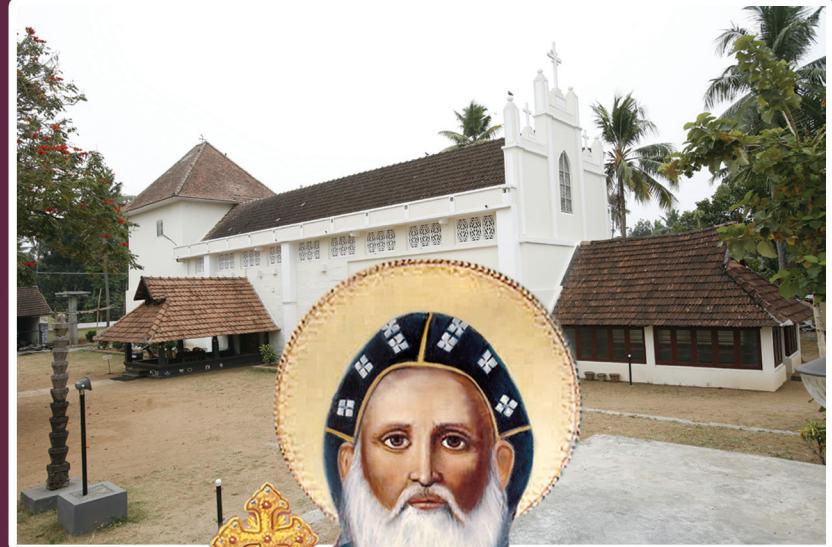

തിരുച്ചെങ്ങനൂർ മാതാപള്ളിയും മാർ ഇഞ്ചാനിയോസ് ബാവായും

തിരുച്ചെങ്ങനുറ മാതാപാളിയും മാർ ഇഴവാനിയോസ് ബാവായും

പതിനേഴ് നൂറ്റാണ്ടിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളും
 ചെങ്ങന്നുർ വലിയ പാളിയുടെയും
 മലക്കരിൽ പാമുതു സുഗിയാനി ആലാധനക്രമങ്ങൾ
 [പ്രചാരണപിംബിച്ച്]
 മാർ ഇംഗ്ലാനിയാസ് യൂഹാനോസ്റ്റ്യും ചലിത്രം.
 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന
 ചലിത്രവേദകളും സമഗ്രപഠനങ്ങളും
 അടഞ്ഞിയ ഒരു ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥം.

എഡിറ്റർ

എഡിറ്റ്
മാ. എബ്രഹാം കോൾ കുന്നുപ്പുരത്

സോഫ്റ്റ്‌വെയർ
കോടുക്കാൻ

തിരു ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയും
മാർ ഇളവാനിയോസ് ബാവായും

(Malayalam)

**Thiru Chengannoor Matha Palliyum
Mar Ivanios Bavayum**
(Church History)

Edited by Fr. Abraham Koshy Kunnumpurathu

Published by: Sophia Books, Kottayam

First Published: April 26, 2011

Cover : Amma, Kottayam

Typesetting & Printing: Sophia Print House, Kottayam

Rs. 75/-

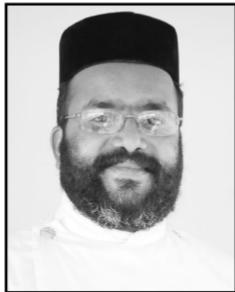
തിരു ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയും മാർ ഇൗവാനിയോസ് ബാബായും

എഡിറ്റ്

ഹാ. എസ്റ്റേഷൻ കോൾ കുന്നുംപുരത്ത്

സോഫിയാ ബുക്സ്
കോളജം

ഫ്ര. എബ്രഹാം കോൾ കുന്നുംപുരത്ത്

ചെങ്ങന്നൂർ കുന്നുംപുരത്ത് കെ. കെ. എബ്രഹാം മിസ്റ്റർ, ശ്രീ ശാമ എബ്രഹാം മിസ്റ്റർ മകനായി 26-12-1977-ൽ ജനിച്ചു.

ചെങ്ങന്നൂർ പഴയസുറയാനി പള്ളിയുടെ ഭാഗമായ സെൻ്റ് ഇഞ്ചേഷ്യസ് ഓർത്ത ഡോക്സ് കത്തോലിക്ക് ഇവക്കാംഗം.

മഹാത്മാഗാന്ധി യുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഭാതികശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദഭ്യൂം, മൺിപ്പാൽ യുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ബിസിനസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ ബിരുദഭ്യൂം ബിരുദവ്യൂം, കോട്ടാം പാരിസമിനിനിയിൽ നിന്ന് ജി.എസ്.ടി. ഡി.ഒ., സൊറാസ്സുർ യുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ദൈവശാസ്ത്ര ബിരുദവ്യൂം കരസ്ഥമാക്കി.

18-06-2005-ൽ തോമൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായിൽനിന്ന് വൈദികപട്ടം സീകരിച്ചു. പേരിലേറ്റി ഇന്ത്യൻ മാർ ശ്രീജോറിയോസ്, കോട്ടകുളംത്തി പ്രകാശഗിരി സെൻ്റ് മേരീസ്, കുന്നുംപുരത്തെ സെൻ്റ് മേരീസ് ദേവാലയങ്ങളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഇപ്പോൾ കുളനട മാനുളിൽ സെൻ്റ് തോമൻ ഓർത്ത ഡോക്സ് പള്ളി വികാരി.

യുവജനപ്രസ്ഥാനം ചെങ്ങന്നൂർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ഓർഡനേറ്റേറും, ഓർത്തയോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം കേന്ദ്ര സാഹിത്യ സമിതി സെക്രട്ടറി, തോമൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ പേഴ്സൺൽ സെക്രട്ടറി, കേരള കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസ് സോണ് പ്രസിധന്റെ, വിദ്യാജ്ഞാതി ഡയറക്ടർ, അവില മലകര ഗായകസംഘം കേന്ദ്ര കോ-ഓർഡിനേറ്റർ, ചെങ്ങന്നൂർ ഭ്രാഹ്മ ഡയറക്ടർ, എഡി ട്രീപ് എഡിറ്റർ എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ ബഹേൽ പത്രികയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ, ഓർത്തയോക്സ് കെക്സ്റ്റവു യുവജനപ്രസ്ഥാനം കേന്ദ്ര കമ്മറ്റിയംഗം, മലകരസഭയുടെ ഉദ്യോഗ ശിക്ക വെബ്സൈറ്റ് ചെങ്ങന്നൂർ ഭ്രാഹ്മ കറസ്പോബോർഡ് എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

ഭാര്യ: ജിനു കോൾ.

മകൻ: ഫിലൻ കോൾ.

വിലാസം: കുന്നുംപുരത്ത്, മുണ്ടൻകാവ്, ചെങ്ങന്നൂർ-689121.

Ph: 0479-2450287, Mob: 9447431096

email: frabrahamkosh@gmail.com

അവതാരിക

ചെങ്ങന്നുർ പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളി എന്ന ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ‘തിരുച്ചുങ്ഗൾ മാതാപ്ലഭി’ ഇവിടുതൽ കൈന്തവ ജനതയുടെ പൊരാണിക പാരമ്പര്യത്തിലോ നിത്യസമാരകമാണ്. മറ്റൊരും ദർശിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒറ്റക്കൽ കുർശും കർത്തളവും, പഞ്ചാണിക വാസ്തവ വിദ്യയുടെ മഹിമ വിളിച്ചുതുന്ന പള്ളിമേരക്കുരയും ഭാരൂർജിലാഡില്പങ്ങളും കൊത്തുപണികളും, വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത പഴയ ശിലംലിബിതാങ്ങളും പൊരാണിക സംസ്കൃതി വിളിച്ചുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പൂർവ്വകാല ചരിത്രം ഇന്നും പൂർണ്ണമായി ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാലപ്പുഴക്കം കാലഗണനയ്ക്കു വശംവദമാകുന്നില്ലെങ്കിലും 1600-ൽപരം വർഷത്തെ കൈന്തവ പാരമ്പര്യം ചരിത്രകാരന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നിരണം പള്ളി കഴിഞ്ഞാൽ മദ്യത്രിരുവിതാംകുറിൽ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള ദേവാലയം ചെങ്ങന്നുർ മാതാപ്ലഭിയാണെന്ന സത്യം നിശ്ചയിക്കാൻ കഴിയാത്താണ്. വി. തോമാഘ്രീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ നിലയ്ക്കൽ പള്ളിയിൽ നിന്നും കൂടിയെറിപ്പാർത്തവരാണെത്ര ഇവിടുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ചരിത്രരേഖകളാണും പിൻബലമായി കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നുമില്ല.

ചരിത്രം എഴുതുന്നതിലും എഴുതിയാൽ തന്നെ അത് സുക്ഷിക്കുന്നതിലും കേരളിയർ പരാംമുഖരായിരുന്നുവെന്ന നമ്മുടെ പൂർവ്വികരെക്കുറിച്ച് പരാതി പറയാറുണ്ട്. ഇരുളംനെ ആ കാലാവധിത്തിലേക്ക് വെളിച്ചു വിശുദ്ധ ചരിത്ര സ്ഥമ്പതികൾ അങ്ങിങ്ങു പൊടിപ്പിച്ചു മുടിക്കി ടക്കുന്നത് തട്ടിക്കുടണ്ടെടുത്തു പ്രകാശപ്പീക്കുവാൻ നാമും താല്പര്യം കാണിക്കാറില്ല. ലഭ്യമായ ചരിത്രത്തുകളിൽ മരണത്തുപോകാതെ ഒളിമാങ്കിടക്കുന്ന ചരിത്രസത്യങ്ങൾപോലും കണ്ണടക്കത്തു കാത്തുസുക്ഷിക്കുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലായെന്നതാണ് സത്യം. പഴയതെല്ലാം ഇടപ്പാട്ടിലും നിരതി പുതിയതു സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാനുള്ള തത്ത്പരാടിൽ വിലമതിക്കാൻ കഴിയാത്ത പൂർവ്വ ചരിത്രസമുദ്ധികളാണ് നമുക്ക് കൈമോശം വരുന്നതെന്ന സത്യം നാം ഗൗരവപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമില്ല. ഈ പൊതുവായ ഒരു ധാമാർത്ഥ്യം. എന്നാൽ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈത് കുറെക്കുടെ അനുർത്ഥമാണ്. നമ്മുടെ ദേവാലയത്തിലോ പൂർവ്വ നാമമായ ‘മാതാപ്ലഭി’ എന്ന പേരുപോലും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്നത് ഇതിന്റെ ഉത്തമമായ തെളിവാണ്.

മലങ്ങരസഭയുടെ പല പ്രധാന സംഭവങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ ദേവാലയം വേദിയായിട്ടുണ്ട് എന്ന ചരിത്രം വ്യക്തമാകുന്നേണ്ടും പുതിയ തലമുറ അജന്തയുടെ മുട്ടപട്ടത്തിലമരുകയാണ്. ചെങ്ങന്നുർ മാതാപ്ലഭിയുടെ സുവർണ്ണകാലമെന്നു വിശ്വഷിപ്പിക്കാവുന്ന 1750-നു ശേഷമുള്ള അര ദശക കാലാവധിത്തക്കുറിച്ചും, ആ മഹിമയ്ക്കു കാരണഭൂതനായി,

ഹവിട ജീവിച്ച് കാലം ചെയ്ത് നമ്മുടെ ദേവാലയ മദ്ബഹായിൽ അന്തു വിശ്രമം എകാള്ളുന്ന മാർ ഇളവാനിയോസ് തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതെ അറിവു സന്ധാരിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല

ഈ പദ്ധതിലെത്തുനോഴാണ് ‘**ഈപ്പോൾ പ്രകാശി തമാകുന്ന ‘തിരുചെങ്ങുള്ളുർ മാതാപള്ളിയും മാർ ഇളവാനിയോസു’**എന്ന ചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽപ്പെട്ട പ്രസക്തിയും വലിമയും വെളിവാകുന്നത്. ഈ ഗ്രന്ഥം ചെങ്ങന്നുരിലെ ക്രൈസ്തവ ജനത്തുക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒരു അമുല്യനിധി തന്നെയാണ്. ഈതിലെ ഇടക്കുറ്റ ലേവനങ്ങളും ചരിത്ര തെളി വുകളും ചെങ്ങന്നുർ നിവാസികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിമാനത്തെ വാനോളുമയർത്തുമെന്നതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ചരിത്രകാരരാജും, ചരിത്ര ഗവേഷണനിഷ്ഠനാതരും, പ്രഗതമതികളും പണ്ഡിതരുമായ യോ. ഏ.കുരുൻ തോമസിന്റെയും യോ. സിബി തരകക്കെന്തും വരുഗീസ് ജോൺ തോടപൂഴയുടെയും ജോസ് മാത്യു പുതിയോട്ടിന്റെയും, ജേക്കബ് പിലിപ്പ് പുവത്തുരിന്റെയും ലേവനങ്ങൾ നമ്മുടെ പുരുഷചരിത്രത്തിലേക്ക് പ്രകാശം പരത്തുവാനും നമ്മിൽ പുതിയൊരു ചരിത്രാവബോധം സൃഷ്ടി ക്കുവാനും പര്യാപ്തങ്ങളുണ്ട്. തങ്ങളുടെ അറിവും പാണ്ഡിത്യവും ഗവേഷണ താല്പര്യവുമെല്ലാം നമ്മുടെ നാടിന്റെയും ദേവാലയത്തിന്റെയും ചരിത്ര സത്യങ്ങളെ കണ്ണംതുവാനായി അത്യധികം താല്പര്യത്തോടെ വിനിയോഗിച്ച് ഈ മഹത്ത്വക്കതികളോട് നമ്മുടെ നാട് വളരെ കടപ്പെട്ടി കിക്കുന്നു. അവരോടുള്ള കൂത്തജ്ഞത വാഗാതിത്തമാണ്.

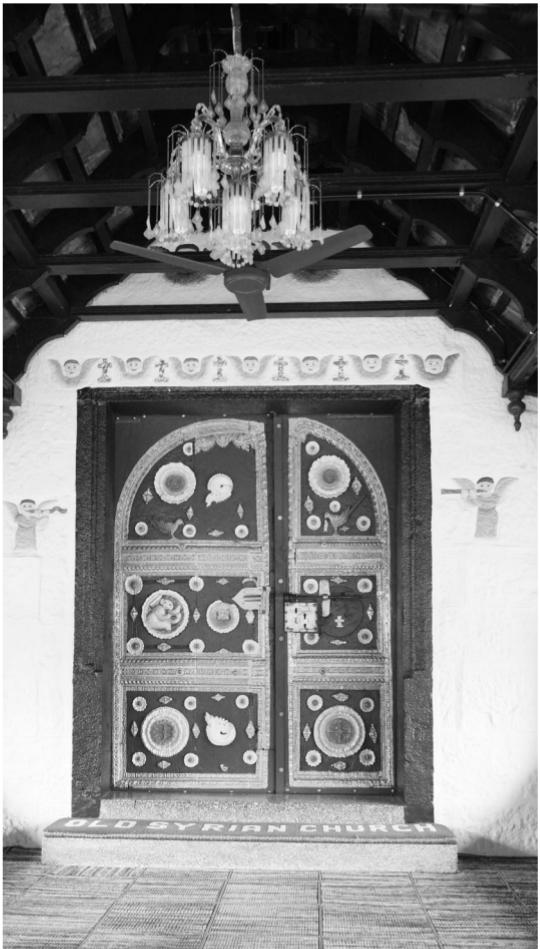
തദ്യപരി ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ ആവശ്യകതയെ കുറിച്ച് ശാരവമായി ചിത്രിക്കുകയും, അതിനു തക്കതായ പ്രഗതമതി കളെ കണ്ണംതുകയും, അവരുടെ കഴിവും സമയവും ഇതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ചെങ്ങന്നുർ സെറ്റ് ഇംഗ്രേഷൻ ഓർത്ത ഡോക്സ് കത്തിലെ ഇടവകയുടെ അഭിമാനമായി വളർന്നുവരുന്ന, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഏബ്രഹാം കോണിയച്ചരേൻ ഏത്രമാത്രം പ്രശംസിച്ചാലും അത് അധികമാവുകയില്ല. തന്റെ അറിവും സമയവും പണവും അമുല്യമായ ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ രൂപപ്പെടുത്തലിന് ആത്മാർത്ഥതയോടെ വ്യയം ചെയ്ത ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നുംപുറത്ത് ഏബ്രഹാം കോണിയച്ചരേൻ, തിക്കണ്ണ സംതൃപ്തിയോടെ, അതിലധികം സന്നോധ്യതോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈടക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രകാശനത്തിന് ഉയരംങ്ങളിലെ ദൈവം ആവശ്യമായ എല്ലാ കൂപാവരങ്ങളും ചൊരിയാട്ടയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അത്യധികം സന്നോധ്യതോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും ഈ അമുല്യചരിത്ര ഗ്രന്ഥം ചെങ്ങന്നുരിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുൻപിൽ പ്രാർത്ഥന നാപുർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രോഫ. ഫാദർ പി. വി. ജോൺ പടിഞ്ഞാറെപ്പുറത്ത്

ചെങ്ങന്നുർ

25-04-2011.

പഴമയുടെ
 പ്രാശിയോടെ തല
 യുഗർത്തി
 നിൽക്കുന്ന പഴയ
 സുറിയാനിപ്പള്ളി
 യുടെ ചരിത്രം
 അതിന്റെ ഏല്ലാ മഹി
 മര്യാദയും മന
 സ്ഥിതി ഇന്നും ഒരു
 ചോദനയായി
 മിച്ചിവോടെ നില
 നിൽക്കുന്നു. ഈ
 വിശുദ്ധ ദേവാലയ
 തിലെ അഭേദമമായ
 ആരാധനയിലൂടെ
 സാന്നിധ്യത്വം എന്ന്
 ലേക്ക് ഒഴികിയിറി
 ഞീയ ദൈവികചിത്ത
 കള്ളം ഭക്തിപാരവശ്യ
 അങ്ങുമാൻ എന്ന്
 പുരോഹിത്യ ജീവി
 തത്തിലേക്കുള്ള പട
 വൃക്കളിൽ ഉള്ളജ്ജ
 മായി എന്നെ
 നയിച്ചത്.

ഇപ്പോദ്ദൃഢാത്മ

ഫാ. എം.പെഹാം കോൾ കുന്നംപുരത്ത്

സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യങ്ങളുടെയും
 മതവൈദ്യുതയുടെയും ഇന്ത്യിലുമായ ചെങ്ങ
 നും പട്ടണത്തിന് തിലകക്കുറിയായി നിലകൊ
 ഓട്ടുന്ന പുണ്യ പുരാതനമായ ദേവാലയമാണ്
 ‘തിരുച്ചേങ്ങനും മാതാപ്പള്ളി’ അമവാ ചെങ്ങ
 നും പഴയ സുറിയാനി പള്ളി. അനേകം ചരിത്ര

മുഹൂർത്തങ്ങൾക്ക് വേദിയായ ഈ ദേവാലയം ശില്പചാതുരുത്തിന്റെയും തച്ചിശാസ്ത്ര വൈഭവത്തിന്റെയും ഒരു മഹത്ത് സംഗമവേദിയായി തിരി നിരിക്കുന്നു. പാരാണിക ക്ഷേത്ര ശില്പചാതുരുവും ക്രൈസ്തവ ആശ യങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരവും ദേവാലയ ഭിന്നികളിൽ കൊതി ഏടുത്തി തിക്കുന്ന ശിലാരുപങ്ങളിലും ഭാരൂശില്പങ്ങളിലും ദൃശ്യമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ മിത്തുകളും, വി. വേദപുസ്തക സംഭവങ്ങളും ഈ കരവിരുതിൽ ഇതശ വിരിയുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പുരാതന ക്രിക്കുതി ശാണ് പള്ളിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തായി തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്നത്.

എൻ്റെ ബാല മനസ്സിൽ ദൈവിക പരിവേഷം ചാർത്തുകയും വളരു നേരാറ്റും ഹൃദയത്തിൽ ആദ്യാത്മിക ചിന്തകളെ പാലുട്ടിവളർത്തുകയും ചെയ്ത, പഴമയുടെ പ്രഹസ്തയോടെ തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന പഴയ സുഗ്രിയാനിപ്പള്ളിയുടെ ചരിത്രം അതിന്റെ ഏല്ലാ മഹിമയോടെയും മന സ്നിഡി ഇന്നും ഒരു ചോദനയായി മിശ്രവോടെ നിലനിൽക്കുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ ദേവാലയത്തിലെ അഭ്യന്തരമായ ആരാധനയിലും താനറിയാതെ എന്നിലേക്ക് ഒഴുകിയിരിങ്ങിയ ദൈവികചിന്തകളും ക്രതിപാരവൈശ്യങ്ങളും മാണ് എൻ്റെ പാരാഹിത്യ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പടവുകളിൽ ഉൾപ്പെടെ മായി എന്നെ നയിച്ചത്.

വി. മാമോബീസായിൽ ആരംഭിച്ച ജീവിതത്തിലെ ഏല്ലാ നിർണ്ണായക സംഭവങ്ങൾക്കും വേദിയായി വെച്ചു ഈ പള്ളിയുടെ പാരാണിക ചരിത്രം തിരിച്ചറിയാനുള്ള മോഹം ദിർഘകാലമായി മനസ്സിൽ സുക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്നത് ഈ ശ്രമരുപത്തിൽ ഇപ്പോൾ സാധകമാക്കുന്നതിൽ താൻ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. തിരുച്ചേങ്ങനും മാതാപള്ളിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും മഹിമയും പൂതു തലമുറയ്ക്ക് പങ്കുവെയ്ക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഈ ലേവന സമാഹാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. പല കാലങ്ങളിൽ പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വന്നതും പൂതിയ ചരിത്ര അനേഷണവുമാണ് ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഈ അനേഷണം ഇവിടെ പുർണ്ണമാകുന്നില്ല, എക്കാലവും ഇത് തുടരുക.

തിരു ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിന് ആദിമ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ഉട്ടവരെതാളം പഴക്കമുണ്ട്. ഭാരത ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ വി. മാർത്തേതാമാ ശ്രീഹിനായാൽ സ്ഥാപിതമായ ദേവാല യങ്ങളിൽ ഒന്നായ നിലയ്ക്കൽ ദേവാലയത്തിന്റെ കൂതിശുപള്ളിയായി എ.ഡി. 300-നോട് അടുത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ എ.ഡി. 92-ൽ സ്ഥാപിതമായി എന്നും, 1500 വർഷം മുമ്പ് ഇത് പുതുക്കി എന്നും ക്രിസ്ത്യൻ എൻ്റെസ്തോപിയിയായിൽ പറയുന്നു. മറ്റൊരു വിശദീകരണത്തിൽ, 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർ സബരിശോ (മാർ സബോർ) വി. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് ചെങ്ങ

നുറ്റ് പള്ളി എന്നും, അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച 8 പള്ളികളും വി. ദൈവമാരാ വിശ്വേഷി നാമത്തിലായിരുന്നുവെന്നും, അവർക്കായി കൊല്ലുവർഷം 149-ൽ ചേര ചക്രവർത്തി ശ്രീവല്ലഭൻ കോത കൊടുത്ത ‘മാനുള്ളി ശാസനം’ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിക്കു ലഭിച്ചതാണെന്നും കാണുന്നു (വിശ്വാശങ്ങൾ ശ്രീ. ജോസ് മാത്യു പുതിയോട്ടിരെ ലേവന്തതിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്).

നിരവധി അനശ്വര ചരിത്ര മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യംവഹിച്ച ഈ ദേവാലയം കാലത്തിരെ കുത്തതാഴുക്കിലെ പല സംഭവങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയായിട്ടുണ്ട്. മലക്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായിത്തിരുന്ന 1599-ലെ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസ് മലക്കരസഭയെ റോമാ നുകത്തിൻ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചു. ഗ്രോവാ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. അലക്സിന് ഡി മെനസിന് ആ കാലത്ത് ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ എത്തുകയും, ചരിത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതും വിശ്വാസ് ആചാര അനുഷ്ഠാന അൾക്കു ആധാരവുമായ ചരിത്രരേഖകൾ അബ്രിക്ക് ഇരയാക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ ദേവാലയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടതേണ്ടം വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ ഏഴാമൻ 1796 മേൽ മാസം 5-ാം തീയതി (971 മേടം 24) വി. ഗീവർഗ്ഗീസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാർ ദിവസം ആറാം മാർത്തോമ്മാ വലിയ മാർ ദിവനാസിയോസിരെ പിൻഗാമിയായി പകലോ മറ്റൊരു പള്ളിവിടക്കേട്ടത് മാത്തൻ റിവാനെ “മാർത്തോമ്മാ ഏഴാമൻ” എന്ന പേരിൽ എപ്പിന്ക്കോപ്പാധായി വാഴിച്ചു.

അബ്ബേദ് മശിഹാ രണ്ടാമൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1913 ഫെബ്രുവരി 9-ന് (1088 മകരം 28) മാർ ഇശാത്തിയോസ് അബ്ബേദ് മശിഹാ രണ്ടാമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായും മലക്കരസഭയുടെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ബാസലിയോസ് പൗലോസ് പ്രമമന്നും, കല്ലാദ്രോതിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും (പിന്നീട് മുന്നാം കാതോലിക്കാ പ. ബാസലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് ദിതിയൻ) ചേർന്ന് കോട്ടയം വാക്ക് താനും കാരുചിറ ഗീവർഗ്ഗീസ് റിവാനെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സി റോസ് (പിന്നീട് റണ്ടാം കാതോലിക്കാധായി ഉയർത്തപ്പെട്ട പ. ബാസലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് പ്രമമൻ) എന്ന പേരിലും കരവട്ടുവീടിൽ യുധാക്കീസ് റിവാനെ യുധാക്കീസ് മാർ ഇഹവാനിയോസ് (1858-1925, തുസി മൺ കണ്ണനാട് ഭരാസനണ്ണലുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ). 1925 ജൂൺ 6-ന് കാലം ചെയ്തു. പതുമല സെമിനാറി പള്ളിയിൽ കബിടക്കി) എന്ന പേരിലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാധി വാഴിച്ചു (വാക്കതാനും കാരുചിറ ഗീവർഗ്ഗീസ് റിവാബേ സഭാജീവിത നാൾവഴി എന്ന ധയരിക്കുറപ്പിൽ നിന്നും ഈ വാഴ്ചയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാഗം അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്).

നിരസം ശ്രമവരിയിൽ

ആറാം മാർത്തോമ്മാ വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീ തഥായുടെ കാലാലട്ടത്തിലെ (1765–1808) മലകര നസാണി ചരിത്രം മന സ്റ്റിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്ര ശ്രമ മായ നിരസം ശ്രമവരിയിലുംടെയാണ്. ഈ ചരിത്രരേഖ താളിയോല കളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയവയാണ്. ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചും ഇവിടെ നടന്ന പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള പരാമർശങ്ങൾ നിരസം ശ്രമവരിയിലുണ്ട്. ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില ചരിത്ര സംഭവങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ അവ നടന്ന കാലത്തു തന്നെ എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവ വിശ്വസനീയവും ആയിക്കാരികവുമായ വിവരങ്ങളായിരിക്കും എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

(1) മാർ ഈവാനിയോസ് യുഹാനോൾ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ നിര്യാണവും രണ്ട് കത്തനാരമാരുടെ റിപ്പോർട്ട് സ്ഥാനവും.

“ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്നോൾ മൾഹാകാലം 1794 ഏപ്രിൽ 18 ദിവസവെള്ളിയാഴ്ച (96 മേടം 7) മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ കാലം ചെയ്ത് ചെങ്ങന്നൂർ തത്ക്കേ കവറുകൾ അങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തതിനു തലേ ദിവസം പിസാ (പെസഹ വ്യാഴാഴ്ച) അന്ന് അച്ചരി ആരാം മാർത്തോമ്മാ വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് അന്ന തരവൻ മാതൻ കത്തനാർക്കും (എഴാം മാർത്തോമ്മാ) ബാബുയുടെ (മാർ ഈവാനിയോസ്) കൃദ നിന്ന ഫൈലിപ്പോസ് കത്തനാർക്കും (കായം കുളം ഫൈലിപ്പോസ് റിപാർ) മെത്രാപ്പോലീത്തോ കുർമ്മ്പാന ചൊല്ലി റിസ്സുവാം (റിപാർ സ്ഥാനം) കൊടുത്തു. അവർ രജുപേരെയും നല്ല വള്ളം ബാബു കാണുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മങ്ങളും വേണ്ടും വള്ളം കഴിച്ചു.”

(2) എഴാം മർത്തോമ്മായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം

ഇതിന്റെ ശേഷം മൾഹാകാലം 1796 കൊല്ലം 971-ാം മാണ്ഡ മേടമാസം 24-ന് പെരുന്നാർക്ക് ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് റിംഗുൾ (മാതൻ റിപാർ) മാർത്തോമ്മാ അപ്പിസ്കോപ്പാ (എഴാം മാർത്തോമ്മാ) ആയിട്ടു വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.” (ഡോ. സിബി തരകൻ ടചിച്ച് ‘വലിയ മാർ ദീവന്നാസോസും ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയും’ എന്ന ലേവന്തിൽ കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്).

ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ്

സ്തുതിചൊവ്വാക്കെപ്പട്ട (ഓർത്തഡോക്സ്) വിശ്വാസത്തിന്റെ താതിക അടിത്തിയും അടിസ്ഥാന പദവുകളും മലകരയിൽ ഉറപ്പിക്കു

നന്തിനു നസാണി പാരമ്പര്യപ്രകാരം 1686 മേൽ മാസം 29-31 നൃം ഇട ദിൽ ചെങ്ങന്നുർ മാതാപുള്ളിയിൽ നടന്ന ഒരു മലകര പള്ളിയോഗമാണ് ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ്. 1684-ൽ മാർ ബൈസോഫിയോസ് യൽദോയോ ടൊപ്പം മലകരയിൽ എത്തിയ മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ ഏപ്പി സ്കോപ്പായാണ് ഈ സുന്നഹദോസിനു ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്. ശക്തമായ വേദഗാസ്ത്ര അടിത്തിയും ഉജ്ജവലമായ പാണ്ഡിത്യവും കൊണ്ട് തീഷ്ഠണവാനായി കടന്നുവന്ന മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ മലകരയിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആവേശവും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകി.

മലകരസഭയെ ആത്മാവിൽ ജനിപ്പിച്ച പിതാവ് കർത്യശിഷ്യനും ഭാരതത്തിന്റെ അപേക്ഷാസ്ത്രോലനുമായ പരിശൂല മാർത്തോമാ ഫൂറിഹായാണ്. മലകരയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷാസ്ത്രോലിക ഉപദേശത്തിൽ നൃറാ സ്കൂകൾ പിന്നിടപ്പേശാർ രണ്ടുതരം പാഷാണ്ഡയതകൾ കടന്നുകൂട്ടി. ഒരു സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ നീണ്ട പേരംശ്യൻ ബന്ധം കലർത്തിയ നെസ്തോറിയൻ വേദഗാസ്ത്രവും ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസിലൂടെ റോമൻ കത്തോലികൾ അടിപ്പേരുള്ളിച്ച വേദവിപരിത്തങ്ങളും സം വിജ്ഞാ നീയത്തിന്റെ ഭാഗമായിതിരന്നു. ഈ പാഷാണ്ഡയതകളെ നീക്കം ചെയ്ത് ശുശ്വരവും കലർപ്പിപ്പാത്തതുമായ സത്യവിശ്വാസം പുനഃപ്രവൃത്താപനം നടത്തിയ ചരിത്ര പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു മഹാ സംഖാരമാണ് ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ്. ഈ സുന്നഹദോസിനു സമാനമായ ഒന്ന് അതിന് മുന്നോ അതിനു ശേഷമോ മലകര നസാണികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസിനു മറ്റ് രണ്ട് പ്രാധാന്യങ്ങൾ കൂടിയാണ്. ഒന്നാമതായി, പുരാതന സഭയുടെ പതിവും മലകര നസാണികളുടെ കീഴ്വഴക്കവും അനുസരിച്ച് മലകര പള്ളിയോഗം കൂടിയാണ് ഈ വിശ്വാസപ്രവൃത്താപനം നടത്തിയത്. രണ്ടാമത് നസാണികളുടെ ദേശീയ പാരമ്പര്യമായ ഇടത്തിലെ മരുബുദ്ധ നിലനിർത്തിയാണ് വേദവിപരിത്തങ്ങളെയും അബദ്ധാപദേശങ്ങളെയും പിണ്ടെത്തറിഞ്ഞത്.

മലകരസഭയിൽ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസിലൂടെ നഷ്ടമായ സുറിയാനി പാരമ്പര്യവും തനിമയും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ് സഹായകരമായി. അടിസ്ഥാന സത്യവിശ്വാസ ഘടകങ്ങൾ ജനത്തിൽ കലാഹമുണ്ടാക്കാതെ അംഗീകരിക്കാൻ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസിനു സാധിച്ചു (ഡോ. എം. കുരുൻ തോമസ് ആയത്തിന്റെ വിശദമായ വിവരങ്ങൾ തന്റെ ലേവനത്തിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്).

മാർ ഇൗവാനിയോസ് യുഹാനോസ്

പതിനേട്ടാം ശതകത്തിന്റെ മദ്യത്തിൽ ഭാരതത്തിൽ എത്തിയ ബന്ധേ

വിയോസ് ശക്രള്ളാ മഹിയാനയോടൊപ്പം 1751 മേഡം 14-ന് മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ കേരളത്തിൽ എത്തി. മുസലിൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം കുർക്കുമാ ദയറാംഗമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് 1724-ൽ ഇശാത്തിയോസ് ശക്രള്ളാ ബാവാ പുരോഹിതപട്ടം നൽകി. തുടർന്ന് ഗീവർഗ്ഗീസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മർദീനിലെ കുർക്കുമാ ദയറായിൽ ചച്ച യുഹാനോൻ കഴിശായ്ക്ക് റിംഗാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 1752 മേഡം 3-ന് കണ്ണ നാട് പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ എന്ന പേരിൽ മാർ ബാസലിയോസ് ശക്രള്ളാ ബാവാ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. തുടർന്ന് ശക്രള്ളാ ബാവായോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു വന്നു.

1761-ൽ ചികിത്സാർത്ഥം ശക്രള്ളാ ബാവാ, മാർ ഇവാനിയോസിനെ കുട്ടി കാഡിഷാ പള്ളിയിലേക്കു പോയി. 1762-ൽ ബാവാ തിരികെ മട്ടാബേഖരിയിൽ വന്നു. 1764 തുലാം ഓൺപതിന് ശക്രള്ളാ ബാവാ മട്ടാബേഖരി പള്ളിയിൽ വച്ചു കാലം ചെങ്കുകയും കണ്ണനാട്ട് വിശ്വു മർത്ത മരിയം പള്ളിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

1769-ൽ യുഹാനോൻ മാർ ഇവാനിയോസ് ബാവായുടെ സഹോദരൻ ഇബ്രാഹീം മുസലിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ വന്നു. എന്നാൽ മലക്കരയിലെ സുറിയാനി മക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ താൽപര്യമെന്ന് പറഞ്ഞ് സഹോദരനെ മടക്കി അയച്ചു.

1752 മുതൽ 1770 വരെ 18 വർഷം വിദേശമെത്രാനാരോടും 1770 മുതൽ 1794 വരെ 24 വർഷം മാർ ദീവനാസോസിനോടും ചേർന്നും സഹകരിച്ചും മലക്കരയിലെ സുറിയാനിക്കാരെ നയിച്ചു. ദീർഘവർഷങ്ങൾ ചെങ്ങന്നുതിൽ താമസിച്ച് സദാ മക്കൾക്ക് ഉള്ളജ്ജം പകർന്ന പിതാവായിരുന്നു മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ. അബ്വാം മാർത്താമായും, ആറാം മാർത്തോമായും തമിൽ ചില ഭിന്നതകൾ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവ പരിഹരിച്ച് നല്ല ഒരു ബന്ധം അവരുമായി സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

“മാർത്തോമാ മെത്രാൻ സർക്കാരിൽ അടിയാർ തീർന്നു പ്രീതി വരുത്തിയും കൊണ്ട് ബാവാമാരോട് ചെന്നു സദാ കാര്യങ്ങൾ അനേകം പ്ലാൻ തുടങ്ങിയെന്നു തന്നെയല്ല, തമിൽ ഏകോപിച്ച് പോകുന്നതിനു വേണ്ടി മല്ലപാനാരു മുതലായവരോട് ആലോചിച്ചും, കല്ലുചേരിൽ പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഇവാനിയോസ് ഏപ്പിസ്കോപ്പായുമായി കണ്ണ തമിലുള്ള മുഖിച്ചിലിനെ പറഞ്ഞു തീർത്തു. എന്നാറെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായും മാർ ഇവാനിയോസ് ഏപ്പിസ്കോപ്പായും കൂടെ 1770 (945) മിമുനമാസം 24-ാം തീയതി ഇന്ന് ആറാമത്തെ മാർത്തോമാ

മെത്രാനെ മാർ ദിവനാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും കൊടുത്ത് മല കരയ്ക്കു പൃഥ്വിയികാരമുള്ള മെത്രാപ്ലോലിത്തായായി നിരന്നതു വച്ച് വാഴിച്ചു” എന്ന് ഇടപ്പ് രൈടൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ചെങ്ങന്നുരും മാർ ഇന്നവാനിയോസ് യുഹാനോനും തമിലുള്ള ആഴ മായ ബന്ധത്തിനു വഴിതെളിച്ച് ഒരു പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യം നിലവിലുണ്ട്. കരമാർഗ്ഗമുള്ള യാത്രയേക്കാൾ ജലമാർഗ്ഗമുള്ള സമ്പാദം സാധാരണ മായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ഭൂരായാത്ര കഴിഞ്ഞ് ചെങ്ങന്നുർ ഇറപ്പുഴക്കട വിൽ വള്ളം ഇരങ്ങി പഴയ സുറിയാനി പള്ളിയിലേക്കുള്ള യാത്രാമഖ്യ അനന്തരത നാടുരാജാവായിരുന്ന വന്തിപ്പും തമ്പരാനും പരിവാരങ്ങളും മാർ ഇന്നവാനിയോസ് യുഹാനോനെ തടഞ്ഞു. കറിനമായ ഉച്ചവെളി ലിൽ താൻ നിന്നിടത്തു തന്നെ തന്റെ നമസ്കാരാഡി കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. ഈ സംഭവത്തോട് പ്രതികരിക്കാൻ വന്ന വൈദികരോടും വിശ്വാസികളോടും സംയമനം പാലിക്കുവാൻ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. സംസ്കാരം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തെ അവിടെന്നിനും വിട്ടയച്ചത്. ഈ സംഭവം തിരുമേനിക്ക് വളരെ ആത്മദുഃഖം ഉള്ളവാക്കി. ആയത് വന്തിപ്പും കൂടുംബത്തിനു ശാപത്തിന് മുഖാനിരമായി എന്ന് പായപ്പെട്ടുന്നു. ഈ ഇടയശ്രേഷ്ഠംന്റെ മനോദുഃഖത്താൽ തിവാടിനുണ്ടായ ശാപത്തിൽ പശ്ചാത്തപിച്ച് വന്തിപ്പും തമ്പരാൻ, ചെങ്ങന്നുർ ദേവാലയത്തിനു ഭൂസ്യ തുക്കളായി ധാരാളം നിലംപൂര്യിടങ്ങൾ തിരുമേനിക്ക് പ്രായശ്ശിത്ത മായി നൽകി. ചെങ്ങന്നുരെ പാരാൺിക മഹാദേവക്ഷേത്രം അശിഖാധി തിൽ നശിച്ചതു പുനരുദ്ധരിക്കുവാനായി വന്ന ശില്പികളെ ഉപയോഗിച്ച് ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണ ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ വന്തിപ്പും തമ്പരാൻ പ്രത്യേകക്കും ശ്രദ്ധിച്ചു. മാർ ഇന്നവാനിയോസ് തിരുമേനികാലം ചെയ്തതിനു ശേഷം ശ്രാംകിനത്തിൽ വെച്ചുട്ട് നടത്താൻ ഈ രാജകുടുംബം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എ.ഡി. 1794 ഏപ്രിൽ 17-ാം തീയതി പെസഹാ വ്യാഴാച്ച ദിവസം ആറാം മാർത്തേതാമാ വലിയ മാർ ദിവനാസിയോസ്, മാർ ഇന്നവാനിയോസിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ പകലോമറ്റം പള്ളിവടക്കേടത്ത് മാത്രൻ കത്തനാർക്കും (പിന്നീട് എഴാം മാർത്തേതാമാ) കായംകുളം ഹീലിപ്പോസ് കത്തനാർക്കും റിസാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അവരെ റിസാൻമാരായി കണ്ണ് അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം പിറ്റേന് ഏപ്രിൽ 18-ാം തീയതി വലിയ വെള്ളിയാച്ച ദിവസം മാർ ഇന്നവാനിയോസ് യുഹാനോൻ കർത്ത്യസന്നിധിയിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. ചെങ്ങന്നുർ പഴയ സുറിയാനി പള്ളിയിൽ നടന്ന ശോകാർ ദ്രവ്യം ഭക്തിസാന്നദ്ധമായ കബറിക്ക ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ആറാം മാർത്തേതാമാ വലിയ മാർ ദിവനാസിയോസ് മുഖ്യകാർമ്മികതം വഹിച്ചു. വി. മദ്ദബഹായുടെ തെക്കുപടിന്ത്താറായി കബറിക്കി. പഴയ സുറിയാനി

പള്ളിയിൽ ഓർമ്മദിനമായ മേടം 9-ന് അനേകായിരങ്ങൾ നേർച്ച കാഴ്ച കളോടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. സഭാചർത്തത്തിൻ്റെ താളുകളിലും ചെങ്ങന്നൂർ പ്രദേശത്തെ നസാണികളുടെ ഹൃദയത്തിലും മാർ ഇവാനിയോൻ പിതാവിൻ്റെ ഓർമ്മകൾ സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

മാതാപള്ളി ഇന്ന്

ആദിമകാലം മുതൽ ഇടവകഭരണം ദേശത്തുപട്ടകാരും ഇടവകജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കൈകാരംമാരും നടത്തിവന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻ്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ മലകര നസാണികളുടെ ഇടയിലുണ്ടായ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനം ഈ ദേവാലയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വൈദികരിൽ ഭിന്നത ഉള്ളവാക്കുകയും അതിൻ്റെ ഫലമായി ഈ ദേവാലയത്തിൽ ഭരണപ്രതിസന്ധി നേരിട്ടുകയും ചെയ്തു. ആയതിൻ്റെ നീക്കുപോകിനായി രൂപം കൊടുത്ത ഉദ്യമമതമാണ് ഈന്നത്തെ ട്രസ്റ്റ് ഉടമടി. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവനാസേധാൻ ഒരു ഭാഗത്തും പാലക്കുന്നത് തോമസ് മാർ അത്താനാസേധാൻ മരുഭാഗത്തും നിന്ന് നടത്തിയ സഭാക്കേസിൽ നിന്നും ഈ പള്ളി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. 1053-ലെ ട്രസ്റ്റ് ഉടമടിപ്രകാരം ഇടവകപട്ടകാരായ വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭരണം നടത്തി വരുമ്പോൾ സമാധാനാന്തരിക്ഷം കല്യാശിതമായി. ജില്ലാ കോടതികളിലും തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോർട്ടിലും കേസുകൾ നടത്തപ്പെട്ടു. 1098 വുമ്പിക്ക മാസം 12-നു കൊല്ലം ജില്ലാകോടതിയിൽ ഈരു കക്ഷികളും ചേർന്ന് നൽകിയ രാജി ഹർജി കോടതി ഉത്തരവായി 1053-ലെ ട്രസ്റ്റ് ഉടമടിയുടെ നിയമസാധ്യത നൽകിയ പദ്ധതിലെതിലാണ് ഈന്ന് കാണുന്ന സുഗമമായ പള്ളിരണ്ണം മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. മലകര ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയുടെ ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട സൗഖ്യം ഇഡേ ഷ്യൂസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ, പേരിശേരി എന്നീ മേരിൻ വലിയപള്ളി, മാർത്തോമാ സഭയുടെ ചെങ്ങന്നൂർ വലിയപള്ളി ഇവിടങ്ങളിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന വികാരിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പള്ളിരണ്ണം ഈരു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 24 കമ്മിറിയംഗങ്ങളുടെ ആലോചനയോടെ നടത്തിവരുന്നു.

ഉപസംഹാരം

‘തിരുച്ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളിയും മാർ ഇവാനിയോൻ ബാവായും’ എന്ന ഈ ലേവന സമാഹാരം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതാൻ സഹായിച്ച സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു സ്ത്രൂതി സ്ത്രോതരങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു. പ്രായം മായ അവതാരികയിലും ഈ പുസ്തകത്തിനു മിശിവേകിയ, താൻ ശുരുതുല്യനായി സ്നേഹിച്ചാദരിക്കുന്ന, കാതോലിക്കേൾ കോളജ് മല

യാളം വിഭാഗം മോധാവിയായി വിരമിച്ചു പ്രോഫ. ഫാ. പി. വി. ജോൺ പട്ടിക്കാരെപ്പറ്റിത്ത്, ഈ സമാഹാരത്തിനു ഉടക്കും പാവും നെയ്ത് ആവശ്യമായ ചരിത്രരേഖകൾ കോർത്തിണക്കിയ പ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രകാരൻ ഡോ. എം. കുരുൻ തോമൻ, ഗവേഷകരായ ഡോ. സിബി തരകൻ, ശ്രീ. വർഗ്ഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ എന്നിവരോടും, ശ്രീ. ജോസ് മാത്യു പുതിയോട്, പഴയ സുറിയാനി പള്ളി മുൻ ട്രസ്റ്റി പരേതനായ ജേക്കബ്ബ് എലിപ്പ് പുവത്തുരിരുൾ കുടുംബാംഗങ്ങൾ, വാർത്തകളുടെ പകർപ്പ് ലഭ്യ മാക്കിയ മലയാള മനോരമ എന്നിവരോടും, ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സഹായിച്ചു കോട്ടയം സോഫ്റ്റ്‌വെയർ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ജോയ്‌സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടും സഹപ്രവർത്തകരോടും, മുദ്രണം നിർവ്വഹിച്ചു സോഫ്റ്റ്‌വെയർ പ്രിൻ്റ് ഹൗസിനോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത അറിയിക്കുന്നു.

സർവ്വോപതി ഈ സംരംഭത്തിന് എല്ലാ പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയ ചെങ്ങന്നുർ സെൻസർ ഇംഗ്രേഷ്യൻ്റെ ഓർത്തയോക്കൻ്റെ കത്തിലും വികാരി പെപന്നുംമുട്ടിൽ തോമൻ ജോസഫ് അച്ചന്നോടും ട്രസ്റ്റി വാഴാംവേലിൽ ശ്രീ. വി. ഐ. എസ്. എസ്‌സക്കിനോടും സെക്രട്ടറി കൊന്നയിൽ ശ്രീ. കെ. ജെ. കോൾഡിയോടും പ്രോത്സാഹനം നൽകിയ എരുൾ പ്രിയ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും നന്ദി അർപ്പിക്കുന്നു. പതിശുഭനായ മാർ ഇഹവാനിയോസ് ബാബാ യുടെ മദ്യസ്ഥതയിൽ അഭ്യന്തര പ്രാഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ശ്രമം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഉള്ളടക്കം

1. അവതാരിക

പ്രോഫ. ഫാദർ. പി. വി. ജോൺ പട്ടിഞ്ഞരഹസ്യത്ത്	5
2. ഉപോദ്ധാരണം ഫറീ. ഏബ്രഹാം കോൾ കുന്നുംപുരത്ത്	7
3. തിരുച്ചങ്ങനുർ മാത്രാപ്ലാളി ജോസ് മാത്രു പുതിയോട്ട്	17
4. ചെങ്ങനുർ വലിയപള്ളി ജേക്കബ്സ് ഫിലിപ്പ് പുവത്തുർ	25
5. മാർ ഇളവാനിയോസ് യുഹാനോനും പാശ്വാത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങളും യോ. എറാ. കുരുൻ തോമസ്	28
6. ചെങ്ങനുർ പള്ളി സഭാചരിത്രത്തിൽ വർഗ്ഗിസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ	57
7. 1686-ലെ ചെങ്ങനുർ സുന്നഹദോസും മാർ ഇളവാനിയോസ് ഹദിയള്ളയും യോ. എറാ. കുരുൻ തോമസ്	60
8. വലിയ മാർ ദീവനാസേപ്പാസും ചെങ്ങനുർ പള്ളിയും യോ. സിബി തരകൻ	87

അനുബന്ധം

1. മാർ ഇളവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ ചെങ്ങനുർ കല്പന പരിഭാഷ: ഫറീ. യോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോന്റ്	92
2. ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് മാർ ദീവനാസേപ്പാസ് നാലാമൻ മലക്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പന	100
3. കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് അയച്ച കർപ്പന	102
4. മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോധണം വാക്കത്താനം കാരുചിരെ ശീവർഗ്ഗീസ് റിവാൻ	104
5. സഭാകാര്യങ്ങൾ, മലക്കര സുറിയാനി സഭാകാര്യം	107
6. മലക്കര സുറിയാനി സഭാകാര്യം, മെത്രാനഡിഷ്യകം	109
7. ചെങ്ങനുർ പഴയപള്ളി: കേരളത്തിലെ ഒരു പുരാതന ദേവാലയം	111
8. Visit of Arch Bishop Alexis De Menesis	113
9. Chingannoor: A Church of The Syrian Christians, Nov. 10th, 1806	119
10. Letter from Fr. John Mary Compori to Fr. Francis Oliveyra	122

ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ
 സുറിയാൻ പള്ളിയിലെ
 കുന്നിസ്ത്യാനികളുടെ റൂപ
 രവിശാലതയുടെയും
 വിശാസസ്ഥിരതയും
 ദേഹം പ്രതീകമാണ് പഴ
 മകൾ മായിച്ചീകളും
 തെയ്യം പുതുമകൾ
 ആവൃംഖിഡം
 ഉർക്കാഞ്ചും തലയും
 അൽത്തി നിലകൊള്ളുന്ന
 പഴയ സുറിയാൻ
 പള്ളിയും മാളിക മുറി
 കളും കാലത്തിന് മായി
 ആകളിയാൻ കഴിയാത്ത
 വള്ളും തലയും അൽത്തി
 നിൽക്കുന്ന ലോകത്തിൽ
 ഇന്നു കാണുന്ന ഏറ്റവും
 ഉയരമുള്ള ഒരുക്കൽ
 കൂടിയും.

തിരുച്ചെങ്ങന്നൂർ മാതാപള്ളി

ജോസ് മാത്യു, പുതിയോട്ട്

എ.ഡി. 48-ൽ വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിഡ്യു
 വാങ്ങിപ്പിനുണ്ടെങ്കം ദൈവശില്പിൽ നിന്നും വി.
 മാർത്തേതാമ്മാ ശ്രീഹിനാ പലവഴിയായി യാത്ര
 ചെയ്ത് ഭാരതത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു എന്നുള്ള
 തിനാണ് ചരിത്രകാരമാരുടെ ഇടയിൽ അഭി
 പ്രായഗ്രാക്കുമുള്ളത്. പൗരാണിക കാലത്ത്

സുഗസ്യനാട് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലേക്ക് പ്രേക്ഷിത്വത്തുവുമായി മാർത്തോമ്മാ ഫൂഡൊ വനിരുന്നു എന്നുള്ളത് സ്വപ്നക്കമാണ്. അപ്പോസ്റ്റലോറോടൊന്നാണിച്ച് ഇവിടെ കൂടിയേറിയ ധഹു ദമത്തിലെ എല്ലിന്നുരെ കുടാതെ അക്കാലത്ത് ചേരുന്നടിലുണ്ടായിരുന്ന നമ്പുതിരി കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരേയും അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്തു.

ഒന്നാം നൃംഖിൽ അഭിപ്രാവനായിരുന്ന ഉതിയൻ ചേരതാലഞ്ചേരുന്നടിൽ തന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും മാർത്തോമ്മായിക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ചരിത്രകാരനാർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ ഫൂഡൊ ചേരുന്നടിൽ വന്ന പകലോമറ്റം, ശക്രപുരി, കള്ളി, കാളിയാങ്കൻ എന്നീ നാല് ബ്രാഹ്മണ കുടുംബക്കാരെ ക്രിസ്തീയ മതാനുസാരികളാക്കി എന്നൊരു സങ്കൽപ്പമോ, യാമാർത്ഥ്യമോ ആയ വിശ്വാസം മലകര ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠം നേടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലായെന്നുള്ളതാണ് ചരിത്രസത്യം.

എ.ഡി. 275-നും 290-നും മദ്ദേജ്യ ഉണ്ടായ ഒരു വലിയ വിപത്ത് ചേരണാമാജ്യത്തെ പാടെ തകർക്കുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം എ.ഡി. 340-ൽ ബാബിലോണിൽ നിന്നും ഭാവുകൾ മെത്രാർഡ് നേതൃത്വത്തിൽ മലകരയിൽ കൂടിയേറിയ സുരിയ നസ്രാണികളാണ് ക്രിസ്തീയ സഭയെ പൂശ്ചിപ്പുടുത്തിയത്. ഈ ബാബിലോൺ സുരിയക്കാരുടെ കൂടിയേറ്റം മുതലാണ് സുരിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേരളത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു വരുന്നത്. ബാബിലോണിയാ സുരിയ നസ്രാണികൾ വനിബന്ധിയ സ്ഥലമാണ് മാല്യാങ്കര (ഈ പേര് ലോപിച്ചാണ് മലകര എന്നായി തിരികെടുത്തത്). പിൽക്കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി രാജ്യങ്ങളിലുള്ള പള്ളികളുടെ പൊതുനാമമായി മലകര പരിശമിക്കുകയും ചെയ്തു. മലകര ദീപിൽ സുരിയ നസ്രാണികൾ വനിബന്ധിയ സ്ഥാനത്ത് ബാബിലോൺ സുരിയ നസ്രാണികൾ നന്ദിസുചകമായി സമാപിച്ച കുർശാണ് ഇപ്പോൾ ആലങ്ങാട് പേരശ്ശൂർ കുർശിർ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ കുർശിരിൽ പൗരണികതവും അതിലെ ലിവിതങ്ങളുടെ വ്യാവ്യാനവും പാഞ്ചസി മതപണ്ഡിതനായിരുന്ന ബി. റി. ആകലല്ല രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുരിയ നസ്രാണികളുടെ പള്ളികളെല്ലാം തന്നെയും മാർഗ്ഗരിന്, മാർക്കുറി യാക്കോസ് എന്നീ സഹഭാമാരുടെ നാമങ്ങളിലായിരുന്നു പണിതിട്ടുള്ളത്. പക്ഷിമൃഗാദികളെ വെട്ടിക്കൊന്ന് രക്തമൊഴുക്കുക ബാബിലോണിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു ദേശിയ ആചാരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യായിരിക്കാം സഹഭാമാരുടെ പെരുന്നാളിന് കോഴികളെ വെട്ടുന്ന രീതി ഉടലെടുത്തത്.

പിന്നീട് മലകരയിലുണ്ടായ കുടിയേറ്റമാണ് അനാം ക്രനാനായ കുടിയേറ്റം. എ.ഡി. 734-ൽ കച്ചവടക്കാരൻ തോമാ ഇവിടെ കുടിയേറിയതായി ചരിത്രത്തിൽ രേഖകളുണ്ട്. പേരഷ്യയിൽ ക്രിസ്തുമതാചാരങ്ങളോടു കുടിയ മാനിത മതകാരാണിവർ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

എ.ഡി. 822-ൽ പേരഷ്യയിലെ മുസ്ലിം മതപീഡനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട മാർ സാബോർ, മാർ ഫ്രോത് എന്നീ പുണ്യവാന്മാരോടുകൂടി കുർക്കേണിക്കാല്ലിൽ കുടിയേറിയ പാരസ്യ് നാടുകാരാണ് രണ്ടാം സുറിയാനി കുടിയേറ്റക്കാർ എന്നറയപ്പെടുന്നത് (പാരസ്യിലെ സഭ സെല്യുക്യാ സദയുടെ കീഴിലായിരുന്നു). ഇവരുടെ കുടിയേറ്റത്തിന് ശേഷമാണ് മലകര നസാണികൾ മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നറയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയത്. ഇവർ ബാബിലോണിയക്കാരേക്കാൾ ഉന്നത കുലജാതരന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. കോവിലംകാര് എന്ന പദം ലോഹിച്ചാണ് കൊല്ലം എന്നായി മരിയതെന്ന് വില്യും ലോഗേൺ മലബാർ മാനുവലിൽ പറയുന്നു. കോവിലിടന്നുട്ട കരയണ്ണന്തവർ എന്നർത്ഥത്തിൽ ഇവർ ‘കുർക്കേണിക്കാല്ലംകാർ’ എന്നറയപ്പെടുന്നു. പേരഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള മാർത്തോമ്മാ നസാണികളുടെ കുർക്കേണിക്കാല്ലം കുടിയേറ്റത്തിന് ശേഷമാണ് കൊല്ലവർഷ ഗണനം (മലയാളാബ്ദം) കണക്കുകൂട്ടി തുടങ്ങിയത്.

മാർ സബരിശോ (മാർ സാബോർ) സ്ഥാപിച്ച ചില പള്ളികളുടെ പേരുകൾ തോമാപർവ്വം (ഒന്നാൻപാട്) എന്നറയപ്പെടുന്ന പാടിൽ കൊടകു തിട്ടുണ്ട്. റിപാൻ പാടിൽ പറയപ്പെടുന്ന അത്തോതപവ്യതികൾ എല്ലാം തന്നെയും മാർ സബരിശോയാൽ നടന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച പള്ളികളിൽ ചിലവയുടെ പേരുകൾ നീക്കം ചെയ്ത്, റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ കൈവശമുള്ള പള്ളികളുടെ പേരുകൾ പകരം ചേർത്ത് പുതുക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ള പാട്ടാണ് റിപാൻ പാട് എന്നറയപ്പെടുന്നത്. 1599-ൽ കുടിയ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസ് ഇരു പുണ്യ പിതാവിനെയും വിശാസവിപരീതിയായി, തെറ്റായി മുട്ടകുത്തുകയും ചെയ്തു.

മാർ സബരിശോ ഓപ്പതാം നൂറാണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ച എട്ട് പള്ളികളിൽ അനാം വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിശ്രീ നാമത്തിലുള്ള തൃക്പാലേഷാരം (ചെങ്ങന്നൂർ) പള്ളി. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച എട്ട് പള്ളിക്കാരും മാതാ പള്ളിക്കാരെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇരു പേര് ലോഹിച്ചാണ് മാനുള്ളി എന്നായത്. കൊല്ലവർഷം 149-ൽ ചേര ചക്രവർത്തി ശ്രീ വല്ലഭൻ കോതകാടുത്ത മാനുള്ളി ശാസനം ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിക്ക് ലഭിച്ചതാണ്. പനക്കാവ് കോവിലിൽ വച്ച് തിരുച്ചെങ്ങന്നൂർ സുറിയാനി പള്ളിയിലെ മുസ്ലിം രൂടെ സാന്നിധ്യത്തിലുണ്ട് മാനുള്ളി ശാസനം ലഭ്യമാകുന്നത്.

മാനവള്ളി എന്നാൽ മാതാപള്ളി എന്ന പേരിൽ ചുരുങ്ഗിയ രൂപമാണെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ പുരാവസ്തു രേഖകളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ശാസനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷമാണ് മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാസ്തി ഒമാർ (മാതാപള്ളിക്കാർ) എന്നിയപ്പെട്ടവാൻ തുടങ്ങിയത്.

മാനവള്ളി ശാസനം

“സാസ്തി ശ്രീ കൊല്ലിനോൻ്റീ സുറു നാൽപത്താൺപതാമാണ്ക് തുലാത്തുകൾ വിയാഴ നിന്റെ മരിച്ചിക ണായറു ണായരാണെ അച്ചുവതി ഇന്നാളാൽ കൊല്ലിത്തു പഞ്ചക്കാവിൽ കൊയിലുള്ളുയരിയ കൊടിലുകൾ തിരുച്ചുകൾക്കുർ മുട്ടുട പെരുമകൾ കുടകുടി ഇരുന്നുരുളിയെടുത്തു പെച്ചു തർജ്ജുക്കലെല്ലയ പുരത്താതിച്ചനുമെയമെ അയറുവിർ പിരതിട്ട ചെയ്ത പട്ടാരക്കരയുമ് പട്ടാരകർക്കാള്ള പുമിയുമ് ആതിച്ചനുമെയ മഹ്യക്ക് നിബന്ധനക്കാടുത്താൻ വെണ്ണട്ടുടെയ ശ്രീ വല്ലപ്രകാശതെ. ആദിച്ചുനമെയമയ്ക്ക് താന്ത്രിപെറു കൊണ്ടത്. തിരുച്ചുകൾക്കുർ പട്ടാ രക്കർക്ക് കിഴിക്കായ്ച്ചിറ്റുർ നബൈയാടുകുട നാനാഴി ചെയ്തതിരുവ മുതി സുക്കുമ് ഓപ്പതിനാഴിപ്പുരോധാൽ ഇരുന്നുർ പരഗെച്ചുയ്ത് നേൽ ആഞ്ചുവരെ കൊടുപ്പിതാക്കപ്പെട്ടവാർ കൈഴും നിബന്ധനക്കാടുത്താൻ. അയുരുൾ മുക്കാൽ വടയുമ് പട്ടാര(ര)ക്കാള്ള ഇരെയിട്ടുമ് രക്ഷിച്ചു കൊടുത്തു രക്ഷാപോക്കൊള്ളുക്കടവിയാർ പൊതുവാർമാർ. ഇപ്പറിച്ചു ചെയ്ത കിഴിടിൽ ഉള്ളാളരാകളുടെയെടുക്കരക പുക്കുവിലക്കവുമ് പൊരുൾ കവരവുമ് പെറാർ. ഇതുനെപിന്നൊന്തു ചെയ്യുമവൻ വെള്ളറു വകെച്ചിറ്റുർ നബൈത്തിനെൽ ഇരുന്നുരികിഴശ്ശു പൊന്തങ്ങപ്പടകട വിശൻ. അവൻകുപ്പട്ടാക്കവനുമ് ഇപ്പറിച തണ്ണാപട്ടവിതു. ഇപ്പറി ചുടെർ ചൊല്ലപ്പട അയുരുൾ മുക്കാൽ വടയുമ് പട്ടാരക്കർക്കാള്ള ഇരെ യിട്ടണ് ശ്രീ വല്ലപ്രകാശത്തെയും ആതിച്ചനുമെയമെ അടിപ്പേരുകൊണ്ടത്. ശ്രീ വല്ലപ്രകാശത്തെയും അടിപ്പേരുകൊണ്ടതിരുച്ചുകൾക്കുർപ്പട്ടാരക്കർക്ക് കിഴി ടാക അടിയെടത്തനിയുണ്ടാതുകൾ. മുരുജെങ്ങയുർത്തെവമ് പവിത്രിരൻ നാനുമരിവൻ. ഇരെയാമണണ്ടു ചങ്ങരക്കണൻ നാനുമരിവൻ, മണൽമു കിൽ കണ്ണൻ താമാതരൻ നാനുമരിവൻ. വേണാടി (ൽ) കു അതുകൊ രഭയുക്കിറ്റപ്പുനല്ലു ഇരവിപത്വവൻ നാനുമരിവൻ. കുടകൊടുപ്പുരന മകണൻ നാനുമരിവൻ. ഇരെവ തിരുച്ചുകൾക്കുർ പ്പുതുവാർ ചാത്തണ്ണ ദെയെന്നുത്തു.”

മാനവള്ളി ശാസനത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾപ്രകാരം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പുർഖാർഥം വരെ അയിരുൾ പുതിയകാവ് ക്രൈസ്തവസ്ഥയ്ക്കുള്ള നെല്ല് കുത്തി അരിയാക്കി കൊണ്ടുചെല്ലുന്നതിന് നസാണികൾ നിർബന്ധിത രാധിത്തീർന്നു. പാലക്കുന്നത് മാതൃസ്തം മാർ അത്താനാസ്യാസ്, മല

കര മെത്രാപ്പോലീത്തൊ ആയിരുന്ന കാലത്ത് ഈ സന്ദേശം നിർത്തൽ ചെയ്തു.

പുണ്യദ്രോക്കനായ മാർ സാബോറിന് ശ്രേഷ്ഠം നെന്ന് തോറിയൻ സദയിലെ മാർ യുഹാനോൻ, അദ്ദേഹത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം മാർ തോമാ, മാർ ദാഹാ എന്നീ മെത്രാനാർ ഇവിടെ വരികയുണ്ടായി. ഇവരുടെ കാലത്ത് പോർത്തുഗീസ് ആധിപത്യം മലക്കരസ്യെല്ലാം ഉണ്ടായി. പിന്നീടുള്ള കാലം അർക്കദായാക്കോന്നാരുടെ കാലമായി, പാത്രിയർക്കൈസന്നാരും, മാർത്തോ മായും ഉണ്ടായി.

ഈ കാലയളവുകളിലും, തുടർന്നുള്ള നൃത്യങ്ങൾക്കുല്ലിലും മലക്കരയിലെ പ്രധാനമാനനിയ ദേവാലയങ്ങളിൽ നന്നായി ഈ ദേവാലയവും അതിലെ വിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ പുർണ്ണികരാൽ ഭരണേത്രപ്പിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ നിന്നും അണ്ണുവിട വ്യതിചലിക്കാതെ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി വന്നപുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരാൽ നയിക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിരുൾ നാമത്തിലുള്ള തിരുച്ചങ്ങളും മാതാപ്പള്ളി കാലം നീരത്തിൽ ചെങ്ങന്നുർ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളി എന്നും പഴയ സുറിയാനി പള്ളി എന്നും അറിയപ്പെട്ടു.

പുതുമയുടെ തിരമാലകൾ മുൻഗാമികളുടെ കാൽപ്പാടുകളെ മായി ആകളിക്കുന്നതു ആധുനികയുഗത്തിലും തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും നാട്ടാചാരങ്ങളെയും പെപ്പുകസ്മയ്ക്കലെയും വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും സഹാമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും അവ തങ്ങളുടെ പിൻതലമുറകളിലേക്ക് പകരുവാൻ താൽപര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചെങ്ങന്നുർ പഴയ സുറിയാനി പള്ളിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഹ്രദയവിശാലതയുടെയും വിശ്വാസസ്ഥിരതയുടെയും പ്രതീകമാണ് പഴമകളെ മായിച്ചുകളയാതെയും പുതുമകളെ ആവുംവിധം ഉൾക്കൊണ്ടും തലയുതർത്തി നിലകൊള്ളുന്ന പഴയ സുറിയാനി പള്ളിയും മാളിക മുറികളും കാലത്തിന് മായിച്ചുകളയാൻ കഴിയാത്തവള്ളും തലയുതർത്തി നിൽക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള ഒറ്റക്കൽ കുറിശും.

ഭിത്തികളിലെ കല്ലുകളിൽ കൊത്തിവച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ, കല്ലുകളെ മുർത്തരുപങ്ങളാക്കുന്ന പാരാണിക കൊത്തുപണികൾ, പ്രവേശന കവാടങ്ങളിലെ കതകുകളിലും മഞ്ചപാഹായിലെ കുടിശ്-കുടിശിലും നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന മനോഹര ദൃശ്യങ്ങൾ, ഉളിത്തുനുകളിൽ വിത്തുന്ന പഞ്ചാണിക ഭാരുശിൽപ്പ കലാവിരുതുകൾ, മേൽക്കുരയിലും തുലാങ്ങളിലും കഴുക്കോലുകളിലും കാണുന്ന പഞ്ചാണിക വാസ്തവിക്കപ്പെട്ട വൈദശ്വ്യം, ബാബിലോൺ വിശ്വാസ സംസ്കാരമായി ഒരു തിരശീലയ്ക്ക് പിന്നിലായുള്ള മുന്ന് ദ്രോണാസുകളിലുള്ള ചിത്രപ്പണികൾ, ഇന്ന്

അർത്ഥം വായിച്ച് ശഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ശിലാലിവിതങ്ങൾ ഈവ തെള്ളം ഈ ദേവാലയത്തിൽ പഴമയുടെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്ന നിത്യസ്മാരകങ്ങളാണ്.

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവസാനം മലകരസലാ ചരിത്രത്തിലെ നിർണ്ണയക കാലഘട്ടമാണ്. പോർട്ടുഗീസ് ആധിപത്യത്തിൽ മലകരസലയെ റോമാ സഭയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടായി. ഗോവയുടെ ആർച്ച് ബിഷപ്പായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ഡേം. അലക്സിന് മെന സിന് കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെയുള്ള പൗരാണികവേവകളും സുനിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർശനത്തിന് ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുനിയാനി പള്ളിയും വേദിയായി. നമ്മുടെ വിലപ്പെട്ട പല രേഖകളും നശിപ്പിക്കേപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിനു ശേഷമുള്ള പല ചരിത്ര സംഖ്യാത്മകയും മലകരസഭയിൽ ചെങ്ങന്നൂർ മാതാ പള്ളിക്കുള്ള പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. 1686-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ വച്ച് മലകരസലയുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടുകയുണ്ടായി. 1794 മേഡം 6-ന് കായംകുളം ഹൈലിഫ്പോസ് കഴിയ്ക്കുമ്പോൾ, ആറുാം മാർത്തേതാമായുടെ അനന്തരിവൻ മാതാൻ കത്തനാർക്കും (പിന്നീട് ഏഴാം മാർത്തേതാമാ) റിംഗ് സ്ഥാനം നൽകി. 1913 ഫെബ്രുവരി 9-ന് ആയാക്കിം മാർ ഇംവാനിയോസ്, വാക്കത്താനം ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നിവരെ അംഗ്വുൽ മൾഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മേൽപ്പട്ടക്കാരായി വാഴിച്ചു.

1749-ൽ ഇഗ്രാത്തിയോസ് ശക്രള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനോടൊപ്പും മലകരയിൽ എത്തിയ യുഹാനോൻ മാർ ഇംവാനിയോസ് വലിയ മാർ ദിവസാസിയോസിൽ സഹായിയായി പ്രവർത്തിച്ച് ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുനിയാനി പള്ളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. മാർ ഇംവാനിയോസ് മുസൽ നഗരത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. മർദ്ദിനിലെ കുർക്കുമാ ദയാരായിൽ 1724-ൽ ഇഗ്രാത്തിയോസ് ശക്രള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇദ്ദേഹത്തിന് വൈദികപട്ടവും തൃടർന്ന് റിംഗ് സ്ഥാനവും നൽകി. 1752 മേഡം 30-ന് കണ്ണനാട് പള്ളിയിൽ വച്ച് പ. മഹിയാനാ ഇദ്ദേഹത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹം വലിയ മാർ ദിവനാസിയോസിനോപ്പും സഭാദരണം നിർവ്വഹിച്ചു വരവെ ഒരു പള്ളിപ്രതിനിധിയോഗം പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ ചേരുകയും ഒരു പട്ടിയോല അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം പഴയ സുനിയാനിപള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് വഞ്ചിപ്പുഴ തസ്വാക്കൈബാർപ്പ. പിതാവിന് മനോദൃഢഭാവം ഉള്ളവാക്കിയ പ്രവൃത്തികൾ പ്രായശമിത്തമായി നിലംപൂര്യിച്ചങ്ങൾ ദാനമായി പള്ളിക്ക് നൽകിയത്. 1794 മേഡം ഏഴിന് ഇദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. വിശുദ്ധ മംബഹായിൽ തെക്കുവശത്തായി കബിടക്കി.

പഴയ സുറിയാനി പള്ളി കാലപഴക്കത്തിൽ ജീർണ്ണിക്കുകയും പല ഭാഗങ്ങളും മാറ്റി പണിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാം. കൽവിളക്കുകളും നാലുപലവും ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ ദേവാലയമായിരുന്നു പഴയ സുറിയാനി പള്ളി. വിശ്വദ ദൈവമാതാവിൻ്റെ ഒറ്റത്തി ഡിൽ തീർത്ത രൂപവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈതും നഷ്ടപ്പെട്ട കുടുതലിൽ തന്നെ. ചെങ്ങന്നുർ മഹാദേവർ ക്ഷേത്രം പണിത നിർമ്മാണ വിദഗ്ധർ തന്നെയാണ് ഈ ദേവാലയത്തിൻ്റെ ശിൽപ്പികളെന്ന് വിശദിക്കുന്നു. മുരുകനെന്നും പരമാത്മാ എന്നും പരമാത്മാ എന്നും ഉപാസനാമുർത്തികളാക്കിയിരുന്ന പുരാണ ശിൽപ്പികൾ ദേവാലയ മതിൽക്കെട്ടിൽ അവർക്ക് സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്ത പുർഖികരുടെ മതസഹിഷ്ണന്ത സ്മരണയിൽമാണ്. മദ്യത്രിരുവിതാംകുറിൽ ഈന്ന് കാണുന്ന മികവാറും എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളുടെയും മാതൃസ്ഥാനം ഈ ദേവാലയത്തിനുണ്ട്.

19-ാം നൂറ്റാഞ്ചിൽന്റെ അവസാനം സഭയിൽ ഉടലെടുത്ത നവീകരണ പ്രസ്ഥാനം ഈ ദേവാലയത്തിലും അഭിപ്രായ ദിനതയ്ക്ക് കാരണമായി. കല്യാശിത്തമായ അന്തരീക്ഷം സമാധാനപരമായിത്തിരിന്നത് നമ്മുടെ പുർവ്വികൾ സാഹിഷ്ണനതയും വിശ്വാലമന്നുക്കതയും മുലമാണ്. ഇടവക അംഗീകരിക്കുകയും കോടതിവിധിയാൽ നിയമസാധ്യത ലഭിക്കുകയും ചെയ്ത ട്രസ്റ്റസംബന്ധിക്ക് വിധേയമായി നവീകരണ വിഭാഗത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ട് 24 അംഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭരണസമിതി ദേവാലയത്തിൻ്റെ ദൈനന്ദിന ഭരണകാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നു.

മാർ ഇൗവാനിയോസ്
യുഹാനോണ്ട്
കബിട്ട്

എ. ഡി. 973-ലെ
 ശ്രീവല്ലഭൻ കോത
 യുദ്ധ മാസിള്ളി
 ശാസനത്തിനു
 ചെങ്ങന്നുർ മാതാ
 പുള്ളിയുടെ പേരു
 മായി ബന്ധമുണ്ട്.
 ചെങ്ങന്നുർ മാതാ
 പുള്ളി മുപ്പുറാരുടെ
 സാന്നിഖ്യം ഉള്ളതു
 കൊണ്ടാണ് ഈതിന്
 ‘മാസിള്ളിശാസനം’
 എന്നു പേരു വന്നത്.

ചെങ്ങന്നുർ വലിയപ്പള്ളി

ജേക്കബ് ഫിലിപ്പ്, പുവത്തുർ

വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളുടെ സംഗമഭൂമിയായ
 കേരളത്തിൽ, ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ സെന്റ്
 തോമസ്, എ. ഡി. 52-ൽ സുവിശേഷദൗത്യവും
 മായി എത്തിച്ചേരന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഏഴ്
 പള്ളികളിലെന്നായ നിലയ്ക്കൽ പള്ളിയോടു
 ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്ര പാരമ്പര്യം ചെങ്ങന്നുർ

പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളിയക്കുണ്ട്. ‘തിരുചെങ്ങന്തുർ മാതാപ്ലഭ്രി’ എന്നു ചരിത്രരേഖകളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഈ ദേവാലയം ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലെ ധികം കാലത്തെ പാരാണികത്വവും നാഗരികതയും അവകാശപ്പെട്ടുന്നു.

മാർത്തോമ്മാസ്തീഹാ സ്ഥാപിച്ച ചായൽപള്ളി അമവാ നിലയ്ക്കൽ പള്ളിയുടെ കുർശുപള്ളിയായി കീസ്തുവർഷം 300-ൽ കുർശുവെച്ച വിശുദ്ധ മാതാവിബേദം നാമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് ഈ ദേവാലയമെന്ന് രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിലയ്ക്കൽ നിവാസികൾ ‘പറപറ്റ്’തിരെഴ്ചയും ഉറുമപ്പുലിയുടെയും ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട്, പല ദിക്കുകളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത ചരിത്രവുമുണ്ട്. അങ്ങനെ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വരാണ് ചെങ്ങന്നുർ, കടമനാട്, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ നിലെ കൈസ്തവരുടെ പുറ്ററ്റികൾ. നിലയ്ക്കൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്ത പിതാക്കഹാർ തങ്ങളുടെ ഏല്ലാമായിരുന്ന, തടികൊണ്ടുള്ള മാതാ രൂപങ്ങളും കുടെ കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെന്നോ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടു. എ. ഡി. 973-ലെ ശ്രീവല്ലഭൻ കോതയുടെ മാനവിള്ളി ശാസനത്തിനു ചെങ്ങന്നുർ മാതാപ്ലഭ്രിയുടെ പേരുമായി ബന്ധമുണ്ട്. ചെങ്ങന്നുർ മാതാപ്ലഭ്രി മുപ്പുമാരുടെ സാന്നിധ്യവും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന് ‘മാനവിള്ളിശാസനം’ എന്നു പേരു വന്നത്.

തുടർന്നുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഈ ദേവാലയം ഉൾഭരണ സ്വാത്രന്ത്ര്യ തന്താടുകുട്ടി പുരോഹിതമാരാൽ നയിക്കപ്പെട്ട്, മദ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു മഹാ ഇടവകയായി മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നു. സത്യവിശാസ സംരക്ഷണത്തിനായി നമ്മുടെ പുർവ്വികന്മാർ യത്തനിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവാണ് 1686-ൽ പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചു കുടിയ സുന്ന ഫദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ. ഈ കാലയളവിൽ ഇവിടെവെച്ചു നടത്തിയ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകവും ഈ പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്ലൗണ്. 1913-ൽ ലഭകരയുടെ രണ്ടാമത്തെ കാതോലിക്കാ ബാസ്റ്റി യോസ് ശീവറുഗ്രീസ് പ്രമാനണയും, പരുമലയിൽ കബിടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിരണം, തുസമൺ ഭ്രാസനങ്ങളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരായി വാഴി ചൂൽ ഈ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചാണ്. ശീമയിൽ നിന്നും ലഭകരയിൽ എത്തിയ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിരുന്ന യൂഡാക്കണി മാർ ഇന്നവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തമാരായി വാഴി ചൂൽ ഈ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചാണ്. ശീമയിൽ നിന്നും ലഭകരയിൽ എത്തിയ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1794 മേഡം 7-നു കാലം ചെയ്തു. മർബപ്പായുടെ തെക്കേവൊതിലിനോടു ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കബിടക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുസൽ നഗരത്തിലാണ് ഭൂജാത്തനായത്. മർദ്ദീനിലെ കുർക്കുമാ ദയറായിൽ വെച്ച് 1724-ൽ ഇഗ്രനാത്തിയോസ് ശക്രള്ളാ പാത്രിയർക്കൈസ് ഇദ്ദേഹത്തിനു വെവബികപട്ടവും തുടർന്ന് റിസാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. 1749-ൽ പാത്രിയർക്കൈസിനോടൊപ്പം

മലകരയിലെത്തി. 1752 മേടം 30-നു കണ്ണനാട്ടുപള്ളിയിൽ വെച്ച് മാർ ബണ്ണലിയോസ് ശക്രള്ളാ ഇദ്ദേഹത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പാധാരി വാഴിച്ചു. തുടർന്ന് വലിയ മാർ ദീവനാസിയോസ് തിരുമേനിയെ (ആറാം മാർത്തോമാ) സഹായിച്ചുപോന്നു.

എൻകൽ, മാർ ഇളവാനിയോസ് മെത്രാൻ ചെങ്ങന്നൂറിലേക്കുള്ള ആഗ മനവേളയിൽ ഇറപ്പുശക്കവിൽ വന്നിരഞ്ജി. പള്ളിയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം വഞ്ചിപ്പും തന്റൊന്നും പരിവാരങ്ങളും ചേർന്നു തടങ്കു. ഒരു പകൽ മുഴുവന്നും ചുട്ടുപെഡിള്ളുന്ന വെയിലിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയേണ്ടിവന്നു. രോമകൂപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്തം പൊടിഞ്ഞു. ഈ സമയമത്രയും സുറി യാനിഭാഷ മാത്രമിരിയാവുന്ന ഇദ്ദേഹം, സമാധാനം അവലംബിക്കുവാനും പ്രതിയോഗിക്കളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ക്ഷമിക്കുവാനും ഇടവ കയിലെ പുരോഹിതന്മാരോട് അപേക്ഷിച്ചു. സന്ധ്യയോടുകൂടി മാത്ര മാണ് പള്ളിയിലെത്തുവാൻ സാധിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം ഏതു കാലം ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവില്ല. ഈ പിതാവിന്റെ മദ്യസ്ഥതയിൽ ഇടവകജനങ്ങൾ സഭാഭ്രംബമേന്നു അഭ്യന്തരം പ്രാപിച്ചു വരുന്നു. ഇദ്ദേഹ തിരിന്റെ ഓർമ്മ, മേടം 8, 9 എന്നീ തീയതികളിൽ ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഒരു പുരോഹിതന്മേഷംന്റെ മനോദൃഢഭത്തിൽ നിന്നും തിവാടിന് ഏറ്റ് ശാപത്തെ ഓർത്ത് പശ്വാത്തപിച്ച വഞ്ചിപ്പും തന്റൊൻ, മാർ ഇളവാനിയോസിന്റെ ശ്രാവണിന്ത്യിൽ വെച്ചുട്ടു നടത്തി വന്നിരുന്നു. ദേവാലയ പുനരുഖാരണത്തിനും മറ്റൊരു ധാരാളം നിലംപൂര്യിടങ്ങൾ ഭാനമായി നല്കിയിട്ടുമുണ്ട്. ഈ സത്തുകൾ പള്ളി ഇന്നും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

നൃറാണ്ണകളുടെ പഴകമുള്ള പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളിയിലെ ശിലാദാരു ശില്പങ്ങളും, ഒറ്റകൽ കുറിയും പ്രാചീനകലാ ചൈദിഗ്രഖ്യത്തിന്റെയും പാരാണികതയുടെയും മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ്. കൽവിളക്കും നാല സ്വലഭവുമുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ ദേവാലയമാണ് പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളി. 45 വർഷം മുമ്പു നാലുവലം ജീരിണ്ണിച്ചു പൊളിച്ചുമറ്റപ്പെട്ടു. ചെങ്ങന്നൂർ മഹാദേവക്ഷത്രത്തിലെ നിർമ്മാണ വിദഗ്ധവർ തന്നെയാണ് ഈ പള്ളിയുടെ പണിയും നടത്തിയത്. ടി തമിഴ്നാടു വിദഗ്ധവർ ക്ഷേത്രമാതൃക യിൽ പള്ളി പണിയുവാൻ കാരണവും ഇതു തന്നെയായിരിക്കും. പള്ളിയുടെ പ്രധാന കവാടത്തിലായി ഏതു വിശ്വാസിയെയും തലവണക്കുന്ന പുമുഖം ഉണ്ട്. പുമുഖപടികൾ കൂഷ്ഠനശിലകളിൽ നിന്നു രൂപപ്പെട്ടു തിരിന്റെ മോന്തായതിൽ, സർഗ്ഗവാതിലിന്റെയും താങ്കോലിന്റെയും, മാലാവമാർ കാവൽ നിൽക്കുന്ന പ്രവേശനദാരത്തി ന്റെയും രൂപങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുരുകനേയും ഹനുമാനേയും ഉപാസനാമുർത്തികളാക്കിയിരുന്ന പുരാ

ഓൾഡ്‌പിക്സൽക്ക് ഈ ദേവാലയമതിൽക്കെട്ടിൽ അവർക്ക് സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ സാഹതം ചെയ്ത പുർണ്ണക്കൈസ്തവരുടെ മത സഹിഷ്ണനെ എത്ര പുകഴ്ത്തിയാലും മതിയാവില്ല. ആദാമ്യപാപത്തിന്റെ പിത്രീകരണവും പ്രവേശനകവാടത്തിലുണ്ട്.

പള്ളിരേണം എങ്ങനെ നടക്കുന്നു എന്നറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ പള്ളിയിനേൽ ഇരു സഭകൾക്കും ധാതൊരുവിയ അധികാരാവകാശങ്ങളുമില്ല. ആദ്യാത്മികമായി ഉണ്ടുതാനും. ഏഹക്കോടതിവിധി മുലം ഇത് ഒരു പൊതു ട്രസ്റ്റും, ട്രസ്റ്റുനും പ്രകാരം ഭരണവും നടക്കുന്നു. ഈരു വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും 12 വീതമുള്ള 24 കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയാണ് ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ഓരോ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും ഓരോ വികാരിമാരും ഓരോ അൽമായ ട്രസ്റ്റിമാരും ഓരോ സെക്രട്ടറിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവരുടെ നന്നിച്ചുള്ള ഭരണം ക്രിസ്തീയ സഭക്കൾ ഒരു മാതൃകയാണ്. നന്നിച്ചുള്ള ശവക്കോട്ട്, എങ്ങുമില്ലാത്ത ഒന്നാണ്.

ഉമയാറുകര, തിരുവൻവണ്ണൻ, തെമരിവുംകര, കല്ലിഗ്രേറ്റ്, മഴുക്കീർ, പ്രയാർ, ഓതറ എന്നീ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളും, പുത്തൻകാവ്, പിരള ശേരി ഉൾപ്പെടെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളും, പേരിഗ്രേറ്റ്, മലബാറം, ആലാ, കോടുക്കളിൽ, ഇടവകാട് എന്നീ തെക്കൻ നാടുകളും പുലിയുർ, ബുധനുർ, പാഞ്ചനാട് എന്നീ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയപള്ളിയായിരുന്നു ചെങ്ങന്നുർ സെൻ്റ് മേരീസ് പള്ളി. ഏതാണ്ട് 1092 മുതൽ പള്ളികൾ പിരിയുവാൻ തുടങ്ങി. അവിടവിടെയായി പള്ളികൾ ഉയർന്നു. പുത്തൻകാവ്, ഉമയാറുകര, ചെങ്ങന്നുർ (സെൻ്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ്), പേരി ശേരി, ഇടവകാട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയങ്ങളുടെ മാതൃത്വം ഈ പഴയപള്ളിക്കുണ്ട്.

1041 മുതൽ നവീകരണപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. കേസും വഴക്കും ഉടലെടുത്തു. മുകളിൽ പറിഞ്ഞ ട്രസ്റ്റുനും പ്രകാരം വ്യവസ്ഥകൾക്കുന്നു തമായി മാർത്തോമ്മാക്കാരും ഓർത്തഡോക്സുകാരും ചേർന്നുള്ള ഒരു ഭരണസമിതിയാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളുടെ നാലാം ചതുരയും ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചതാണ് ചെങ്ങന്നുർ സെൻ്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ദേവാലയം.

ഈ സെൻ്റ് മേരീസ് പള്ളി “പഴയ പള്ളി”യായി മാത്രം അറിയുന്നു. മാതാവിശ്വേഷിക്കാവല്ലും കോട്ടയും ഇന്നും എന്നും അതിനുണ്ട്.

1770 മുതല്ലുള്ള
 മാർ ഇൗവാനി
 യോസ് യുഹൊ
 നോൺ പ്രവർത്തന
 ഓൾ സുക്ഷ്മമായി
 പരിശോധിച്ചാൽ
 ഗുരുവ്യാം ഉപദേശക
 നുമെനൻ ബഹുമാ
 നിത സ്ഥാനമാണ്
 അദ്ദേഹം വഹിക്കു
 നത്തന്ന് കാണാം.

മാർ ഇൗവാനിയോസ് യുഹൊനോനും പാരുാത്ര സുറിയാനി ക്രമങ്ങളും

ഡോ. എം കുരുക്ക് തോമസ്

മലക്കരസദ അന്തേയാവ്യസ് ബന്ധം ആരു
 ഭിച്ച് 1665 മുതൽ പത്താന്നതാം നൃറാണിക്കേൾ

അണ്ട്യും വരെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സദേശിലെ ഒരു ധനസനിലധികം മേൽപ്പട്ടക്കാർ കേരളത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർത്തൽ മലകര സദേശക്ക് പ്രയോജനകരമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളത് കേവലം മുന്നു പേര് മാത്രമാണ്. മഹാനായ മാർത്തോമ്മാ ഓന്നാമൻസ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം ക്രമ പ്ലെടുത്തിയ യേരുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കൈൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ബദൽ ജലീഡ് (- 1671), സ്തുതി ചൊവ്വാക്കപ്പെട്ട ഓർത്ത ദോക്ക് വിശ്വാസവും അലക്സാണ്ട്രിയൻ വേദശാസ്ത്രവും മലകര തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മാർ ഇഹവാനിയോസ് ഹദിയള്ളം (- 1694), പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ക്രമങ്ങൾ മലകര തയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച മാർ ഇഹവാനിയോസ് യൂഹാനോസ് (- 1794) എന്നി വരാൻ ആ മുന്നു പേര്. ഒരു പരിധിവരെ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രി യർക്കൈസിനേയും ഈ ഗണത്തിൽ പെടുത്താം. ഇവർത്ത് മാർ ഇഹവാനിയോസ് യൂഹാനോസ്സ് സമഗ്ര സംഭാവനകളേക്കുറിച്ചു മാത്രം ഗഹനമായ പഠനങ്ങളൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല.¹

പശ്ചാത്തലം

1663-ൽ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി മറുകണ്ണം ചാടി മെത്രാനായതോടേണ്ടയാണ് മലകര നസാണികൾ ആദ്യമായി പിള്ളന്നത്. തുടർന്ന് ഓരോ ഇടവക പള്ളിക്കും വേണ്ടി ബലപരൈക്കഷണം ആരംഭിച്ചു. ഇക്കാലത്ത് നസാണികൾക്കെതിരെ വരാപ്പുഴ മെത്രാൻ, അവർ പട്ടവും പിൻതുടർച്ചയും പാര സ്വരൂപ്യമില്ലാത്ത ഒരു സൂതര വിഭാഗമാണെന്നും, അതിനാൽ അവർക്ക് പുരാതന പള്ളികളിൽനിന്നും അവകാശമില്ലെന്നും വാദിച്ചു.

പ്രചണ്ടം യഥാരെ റോമൻ പ്രചരണ കോലാഹലതോടെ അവതരിപ്പിച്ച ഈ വാദത്തിന് ശക്തവും അപ്രതിരോധ്യവുമായ ഒരു പ്രതിവാദം അടിയന്തിര ആവശ്യമായിരുന്നു. 1665-ൽ യേരുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കൈൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ബദൽ ജലീഡ് മഹാനായ മാർത്തോമ്മാ ഓന്നാമൻസ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തിയതോടെ ഒരു കടമ കടന്നുകിട്ടിയെങ്കിലും താതികമായ ഒരടിത്തറ കൂടി അടിയന്തിര ആവശ്യമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പ. ബബേലിയോസ് യൽദോ മഹ്രിയാന യോഡാപ്പും മാർ ഇഹവാനിയോസ് ഹദിയള്ളം എന്ന ഉജജല പണ്ണഡി തന്റെ കേരളത്തിലെത്തുന്നത്. 1653-ലെ കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിനുശേഷം പ്രത്യേക താതിക നിലപാടുകളൊന്നും സീക്രിക്കാതിരുന്ന അന്നത്തെ സനിഗ്രദാവസ്ഥയുടെ ഗൗരവം ബോഖ്യപ്പെട്ട മാർ ഹദിയള്ളം 1686-ൽ രണ്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അപ്രതിക്ഷിത ദേഹവിയോഗത്തെ തത്തുടർന്ന് ചെങ്ങന്നുരിൽ ഒരു മലകര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി, അടി

സ്ഥാന അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്ര തത്ത്വങ്ങൾ മലകരയെ ക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിച്ചു.²

മാർ ഇവബാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ ഓർത്തദോക്കൽ വിശ്വാസവും അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രവും മലകരയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും തന്നാൽ കഴിയുംവിധം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിന് അനേകം പരിമിതികളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി വീണ്ടുംമൊതിക്കൽക്കുടി മലകരയെ വിഴുങ്ങാമെന്ന പ്രതീക്ഷ വെച്ചുപൂലർത്തിയിരുന്ന രോമൻ കത്തോലിക്കർ ഇദ്ദേഹത്തിനെതിരെ രംഗത്തിരിക്കിയത് അതിപ്രഗർജ്ജരെയാണ്. രണ്ടാമതായി മാർ ഇവബാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ ഭാതിക ജീവിതം 1694-ൽ അവസാനിച്ചു.

ഈ പശ്ചാത്യലത്തിലേയ്ക്കാണ് 1708-ൽ മാർ ഗ്രേറ്റേൽ കെന്നുവരുന്നത്. നെസ്തോരിയൻ വിശ്വാസിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം തികച്ചും അവസ്ഥാപരമായി രോമൻ കത്തോലിക്കരോടും കൂടുചേർന്നിരുന്നു. 1731 വരെ നീണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം, മലകരസഭയ്ക്കുള്ളിൽ തനിയ്ക്ക് ഒരു അനുചരവുംനെത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു.³

അങ്ങമിങ്ങും രണ്ടുജമാനമാർ

എന്നാൽ മാർ ഗ്രേറ്റേലിന് അനുയായിക്കെല്ലാം ലഭിച്ചത് വിശ്വാസത്തി സ്വീകരിക്കുന്നതു ആചാരത്തിന്റെയോ മാത്രം പിൻവലംതാലായിരുന്നില്ല. ഭരിക്കുന്ന മെത്രാന് എതിരായ ഒരു കക്ഷി എന്നത്, മലകരയിൽ തദ്ദേശരിയുമെത്രാനാർ ഉണ്ടായ കാലം മുതൽ നിലവിലുള്ളതു ഒരു ധാർമ്മത്വമായിരുന്നു. അതിന് വിശ്വാസപരമായ അടിത്തരെയാനുമില്ലായിരുന്നു. മരിച്ച വ്യക്തിപരവും പ്രാദേശികവുമായ കാരണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊം മലകരയിൽ എത്തുന്ന സൃഷ്ടിയാനി മെത്രാനെ - അദ്ദേഹം ഏതു സഭയിൽപ്പെട്ട ആളുയാലും - മുൻനിർത്തി മലകരമെത്രാനെതിരായി പടനീക്കം നടത്തുക - എന്നതായിരുന്നു ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ശൈലി.⁴ ബാഹാ (= പിതാവ് - അപൂർ) വനിക്കുണ്ടെന്നു കേട്കുകയാണിയിലെത്തിയ മാർ ഗ്രേറ്റേലിനെ കണ്ണു മടങ്ങിയ ഒരു വിമതൻ മറ്റൊരു വിമതനോട് പരിഞ്ഞ ... (വന്നത്) അപൂർമല ചിറപൂർമല, പരക്കു ഇപ്പോഴെത്തെ കാര്യത്തിനു കൊള്ളാം എന്ന പരാമർശനം നസ്വാനികളുടെ ഈ അവസ്ഥവാദത്തിന്റെ പ്രത്യുക്ഷ തെളിവാണ്. പ്രാദേശികകളാക്കട്ടെ, ഈ അവസ്ഥ മുതലെടുത്ത് സമാനര ഭരണം നടത്തുകയും, മലകരമെത്രാന്റെ ഭരണസ്ഥിരത്തിൽ തങ്ങളുടെ അധികാരമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. 18-19 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മലകരയെ ശ്രദ്ധിച്ച എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും മുഖ്യപ്രേരണ അങ്ങമിങ്ങും രണ്ടുജമാനമാരുള്ള ഈ അവസ്ഥ ആയിരുന്നു എന്ന വസ്തുത, മുന്നോട്ടുള്ള പരിത്ര പഠനത്തിൽ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്.

സഭാ വിജ്ഞാനീയം

വേദഗണപത്ര അടിത്തരിയ്ക്ക് 1686-ലെ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ മതിയാകുമായിരുന്നു എങ്കിലും, ഒരു സഭാ വിജ്ഞാനീയ തത്തിന്റെ കുറവു കുടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയാണ് തുടർന്ന് ഈ അടിത്തരി രൂപീകരിച്ചത്. അന്ത്യാ വ്യയിലെ സഭ, റോമിലെ സഭയേക്കാൾ പരാശാണികമാണെന്നും, ആ കൈവൽപ്പ് പിന്തുടരുന്ന തങ്ങൾ പിൻതുടർച്ചയും പാരമ്പര്യവുമില്ലാത്ത ഒരു നൂതന വിഭാഗമല്ലെന്നും നസാണികൾ വാദിച്ചു. ഈ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ റോമൻ കത്തോലിക്കർ നിർബന്ധിതരായതോടെ, മദ്യ പരിസ്ത്രൈ ദേശത്തെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭക്കാരെ വിളിക്കുന്ന പരിഹാസപ്പേര് - യാദോബാധ - കേരളത്തിലെ നസാണികൾക്കും ലഭിച്ചു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ വേദ തലവനായി നസാണികൾ അംഗീകരിച്ചത്. തത്തിലും കാണാത്ത ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കായെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം വേദ തലവനായി അംഗീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാതിരുന്ന നസാണികൾ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ആ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുക ക്ഷീപ്രസാദ്യമായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും തദ്ദേശ്വീയരായ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാമാർ തുടർച്ചയായുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ.

മാർ ഗ്രേവിയേലുമായുള്ള ബഹുഭിക സമരം സഭാവിജ്ഞാനീയ റംഗത്ത് നസാണികൾക്കുള്ള ഭൂർബല്യം വെളിവാക്കി. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് തങ്ങൾ പുതുതായി അംഗീകരിച്ച വേദതലവനായ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് പണ്ഡിതരായ ആചാര്യമാരെ അയച്ചുതരുവാൻ മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഉദയംപേരു റിനു മുന്പ് സെല്ലുഷ്യൂ-സ്റ്റൂസിഫോണിലെ നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാ മുത്യയിലേക്ക് അയച്ചിരുന്ന മെത്രാമാർക്ക് ആത്മീയ പിതാവ്യും ശുരൂവ്യും ഉപദേശകന്മാർക്ക് എന്ന സ്ഥാനമായിരുന്നു നസാണികൾ നൽകിയിരുന്നത്. സഭയുടെ ലഭകിക - ഭദ്രനംബിന ഭരണകാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സഭദിനിയായ അർക്കദായ്ക്കോരണ്ടെ കീഴിലായിരുന്നു. ഈപ്രകാരമൊരു സമീപനമാണ് തങ്ങൾ പുതുതായി അംഗീകരിച്ച വേദതലവനായ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും നസാണികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടൊത്തു മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു പണ്ഡിതരായ മല്പാമാരയും മേൽപ്പട്ടക്കാരയും അയച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.⁵

എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസാകട്ട ഈ ക്ഷണം തന്റെ അധികാരം

തിരഞ്ഞീ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു സുവർണ്ണവസ്തുമായിരാൻ കണക്കാക്കിയത്. ഒരു പക്ഷേ നസാബികളുടെ അന്ത്യാവൃത്തി ബന്ധം ആരം ഭിച്ച കാലം മുതൽ ഇത്തരമൊരു മോഹം അന്ത്യാവൃത്തിയർക്കു സംബന്ധം വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതില്ലോ തെറ്റില്ല. തങ്ങൾക്കു വിധേയരായ - തങ്ങൾ വാഴിക്കുന്ന - മെത്രാമാർ, പുർണ്ണമായ പാശ്വാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യവും സഭാവിജ്ഞാനിയവും, പാശ്വാത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമങ്ങളും ആചാരങ്ങളും എന്നീ ഏടക്കങ്ങൾ ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ഈ പശ്വാതലവത്തിലാണ് മാർ ഇഹവാനിയോൻ അരാക്കച്ചിണി 1748-ൽ മലക്കരയിലെത്തുന്നത്.⁶

രോമൻ കത്തോലിക്കാ രേഖകളിൽ വിശ്വാദാഖംജകനായ ഇഹവാനിയോൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മിതമായ ഭാഷയിൽ താഴെ പറയുന്നവിധം സംഗ്രഹിക്കാം. ...മലക്കരയിലെ പള്ളികളിൽ സ്ഥാനാപിടിച്ച രൂപങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും ഇദ്ദേഹം സ്ഥിപ്പിച്ചു. കൂറി സുമാത്രാ അനുവദിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ആരാധനാ സമയത്ത്, പാരമ്പര്യത്തിൽ സിലൂളുള്ള തൊപ്പി അണിക്കാനിരുന്നു. മെത്രാനടുത്ത മോതിരമോ കുറിശു മാലയോ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ചുടുവെള്ളവും തണ്ടതെവെള്ളവും ചേർത്ത് മാമോഡീസാ നടത്തിയിരുന്നു. വി. കുർബാനയർക്ക് മുന്നു മൺക്കുർ എടുത്തിരുന്നു. വി. കുർബാനയർക്ക് പുളിപ്പുള്ള അസ്ഫും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു...⁷ ഡച്ചു രേഖകൾ പ്രകാരം, ഇദ്ദേഹവും മാർത്തോമാ അബ്ബാമനും തമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന അഭിപ്രായവൃത്ത്യാസം പടക്കാരുടെ വിവാഹം സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. മുന്നുനാലു പള്ളികളിലെ പണം മോഷ്ടിച്ചതിന് കൊച്ചി രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തെ അറിയും ചെയ്തു എന്നും, രോമൻ കത്തോലിക്കരാണ് മലക്കരസഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തെന്നായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം എന്നും ഡച്ചു രേഖകളിൽ കാണുന്നു.⁸

എന്നാൽ നിരണം ശ്രദ്ധവരി രൂക്ഷമായ ഭാഷയിൽ ...മിസ്റ്റിഹാ കാലം 1748 ചെന്ന കൊല്ലം 923-മാണ്ക് കച്ചവടക്കാരൻ അന്താനിയോസു ചെമ്മ ശിഖർ കുടെ മാറിവാനിയോൻ മെത്രാപോലിത്താ വന്നു.⁹ അദ്ദേഹം വന്നാറെ പള്ളികളിലൂള്ള രൂപങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറി. കത്തങ്ങളുടെ തല ചിരഞ്ഞു തൊപ്പി ഇടുവിക്കുയും മാപ്പിളുക്കാരുടെ തല ചിരഞ്ഞുക്കുയും മെത്രാ ശ്രീരാമയും മലയാളത്തിൽ നടപ്പിലാത്ത മർഗ്ഗാദകൾ നടത്തുകയും...¹⁰ എന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നത്. ഇഹവാനിയോസിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ മലക്കരയിൽ നടന്നുവന്നതെല്ലാം അബ്ബാമാ സെന്റു തോനിയെന്നും വേദാഖ്യാപകരായി കുടുതൽ വൈദികര

അന്തേയാദ്യത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരാൻ ഡച്ച് ഇന്ത്യൻക്കും കസ്റ്റിയോട് പണം ആവശ്യപ്പെട്ട് എന്നും ഡച്ചു രേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു.”

വിഗ്രഹഭാംജകനായ ഇവാനിയോസിന്റെ കുസ്യൂതികൾ അസഹ്യമായതോടെയാണ് പണ്ഡിതനും യോഗ്യനുമായ മറ്റാരാർക്കുവേണ്ടി മാർത്തോമാ അബ്യാമൻ അനോബണിയോസ് ശൈമാശന വിഭാഗം സമീപിക്കുന്നത്. അന്ന് റിംഗാനായിരുന്ന ശക്രള്ളം മഹിയാനായുടെ പേര് നിർദ്ദേശിച്ചത് അനോബണിയോസ് ശൈമാശനാണ്. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ... ഇക്കുഴപ്പങ്ങൾ തീർത്തു നടത്തുന്നതിനു കൊള്ളാകുന്നതിൽ ഒരു മേപ്പട്ടംക്കാരെ വരുത്തിത്തരുന്നതിനു ഏതെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നും കർപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വരുത്തിരിപ്പുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തെ മലയാളത്തേക്കു ധാരത്യാക്കണമെന്നും ശേഷം വേണ്ടും കാർഡ്യങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗിനാത്തേയാം പാത്രിയർക്കുന്നിനു കട്ടാസു തന്നയച്ചാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാമെന്നും അഭിയിക്കുന്നും, കട്ടാസും കൊടുത്തയച്ചാരാ അന്ത്യാക്കായിരിക്കുന്ന് ഏഴുത്തുകളും കൊടുത്ത് മലയാളത്തിലെ കുഴപ്പങ്ങളാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും തിരുമനസ്സുപിച്ചു. അവിടെക്കും വളരെ സന്നോധമായി. വരുത്തിരിച്ചു നിന്നും ചെക്രള്ളായെന്ന ആളിനെ വരുത്തി മത്തുപ്പിയും ആയിട്ടു വാഴിച്ചു... ഏന്നാണ് നിരണം ശന്മവരിയിലെ പരാമർശനം.¹²

പാത്രിയർക്കുന്നിസാക്കട്ട തന്റെ അധികാരംസീമ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു സൃവർണ്ണം അവസരമായാണ് ഈ അല്പുർത്ഥനയെ കണ്ടത്. വിപുലമായ സന്നാഹങ്ങളാണ് അതിനായി ഒരുക്കിയത്. ശക്രള്ളം റിംഗാനു ഇന്ത്യയുടെ മഹിയാന ആയിട്ടു വാഴിച്ചു. മാർ ബഹറാം സഹഭായുടെ ദയായിലെ മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ യേരുശലേമിന്റെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നു പുനർന്നനാകരണം നടത്തി ഇന്ത്യയുടെ തഹലുപ്പായായി നിയമിച്ചു. കുടാതെ ഗർഭാരിലെ യുഹാനോനെ മലബാറിലയച്ചുവാൻ സേവോറിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തോടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചു. ഇവരെ അനുയാത ചെയ്യു വാൻ വിപുലമായ ഒരു വൈദികവ്യുനത്തെയും പാത്രിയർക്കുന്ന് നിയോഗിച്ചു.¹³

അധികിവേശ പദ്ധതി

മലക്കരയുടെമേൽ അധികാരമുറപ്പിക്കാനുള്ള വ്യക്തമായ പദ്ധതിയും മായാണ് പാത്രിയർക്കുന്ന ഈ വൈദികവ്യുനത്തെ അയച്ചത്. പാശ്ചാത്യസുന്നിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ശന്മവരി, മംബഹാ ഉപകരണങ്ങൾ, തിരുശ്രേഷ്ഠപ്പുകൾ¹⁴ ഇവ കുടാതെ ...മലയാളത്തിൽ വാഴുന്ന മാർത്തോമാൻ മെത്രാനു മാർ ദിവനാസോസു മെത്രാപൗലിത്താ ആയിട്ടു വാഴിക്കുത്തക്കുവള്ളും സെത്തതാത്തിക്കോന്നും, വടിയും, മുടിയും,

സുഖവായും കൊടുത്ത് അതു കർപ്പിച്ചു...¹⁵

വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മാർ ബസേലിയോസിനു മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. വിവിധ പഠനങ്ങളിൽ നിന്നും വിവരങ്ങളിൽനിന്നും അവയെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാം:

1. മാർത്തോമാ അബ്ബാമൻസ് പട്ടം അസാധുവാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പുനരഭിഷ്ണകം ചെയ്ത് വിധേയനാക്കുക.¹⁶
2. ശീമ മെത്രാമാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൻ്റെ കീഴിൽ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കൈസിനു വിധേയമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനം രൂപപ്പെട്ടു തന്നുക.¹⁷
3. ആരാധനക്രമങ്ങളും അനുഷ്ടാനങ്ങളും പൂർണ്ണമായും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലാക്കുക.¹⁸
4. അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കൈസിനു റിഴ്വിസാ പിതിച്ചയക്കാൻ സംവിധാനമുണ്ടാക്കുക.¹⁹

സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഏറ്റവുംകൂടി

വിപുലമായ സന്നാഹങ്ങളോടെ കൊല്ലു 926 (1751) മേടം 24-നു കൊച്ചി തിൽ വന്നിരഞ്ജിയതു മുതൽ മാർത്തോമാ മെത്രാമാരുമായി ഏറ്റവും ലാംഗ് പരദേശി മെത്രാമാർ നടത്തിയത്. തന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം ഏത്തിയ ഇവരെ നിരാകരിക്കാൻ മാർത്തോമാ അബ്ബാമന്ന് വ്യക്തമായ അനേകം കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഭീമമായ ഒരു തുകയുടെ ബാഖ്യതയാണ് പുതിയ മെത്രാമാരുടെ വരവു മുല്ലം മാർത്തോമാ അബ്ബാമന്ന് ഉണ്ടായത്. കപ്പൽക്കൂലിയിന്ത്യൻ 1,200 രൂപ മാത്രം²⁰ നൽകേണ്ട സ്ഥാനത്ത് അതിൻ്റെ പത്തിരട്ടി, 12,000 രൂപയാണ് ഡച്ച കമ്പനി ആവശ്യപ്പെട്ടത്. മാത്രമല്ല, വന്നിരഞ്ജിയപ്പോൾ എടത്താലെ മര്യാദ ലാംഗിക്കു വാനും²¹ തന്റെ അധികാരത്തിൽ കൈകകടത്തുവാനും ശക്തിയാ പ്രഭൃതി കൾ നടത്തിയ ശ്രമം വക്കവച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മാർത്തോമാ അബ്ബാ മന്ന് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. പുതിയ മെത്രാമാർ വന്നയുടൻ തന്നെ വിശ്ര ഫെംബ്രജകനായ ഇളവാനിയോസിൻ്റെ അതേ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുട രാനും ഭരണത്തിൽ കൈകകടത്താനും ശമിക്കുന്നതായി ബോധ്യപ്പെട്ടതി നാൽ മാർത്തോമാ മെത്രാൻ കേവുകൂലി കൊടുക്കാനും ഇവരെ സീക റിക്കാനും വിസമർത്തിച്ചു. അവസാനം 12,000 രൂപ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരാണ് ഇടകാക്കി ഡച്ച കമ്പനിക്ക് നൽകിയത്.²²

തനിക്ക് സാധുവായ മേല്പട്ടസ്ഥാനമില്ലെന്നു വാദിക്കുകയും താൻ പട്ടം കൊടുത്തവർക്ക് പുനരായി പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത് മാർ

തേതാമ്മാ അഥവാമന്ത് സീക്രിയറുമല്ലായിരുന്നു. മലക്കരസദയിൽ പട്ടക്കാരര തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അതാൽ പള്ളിയോഗവും, ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അംഗീകാരിക്കുന്നത് അർക്കട്ടയക്കാനുമായിരുന്നു. അർക്കട്ടയക്കാൻ മാർ തേതാമ്മാ മെത്രാനായക്കില്ലും ഈ അധികാരം അദ്ദേഹത്തിൽ തുടർന്നു. പള്ളിയോഗത്തിൽ അനുമതി കൂടാതെ പട്ടം നൽകിയാൽ അതു വൻ കലഹത്തിനു വഴിതെളിച്ചിരുന്നു എന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെട്ടു തന്നെന്നു.²³

മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനാർക്ക് സാധുവായ മേല്പട്ടമില്ലെന്നും പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നും ഉള്ള റോമൻ കത്തോലിക്കാ പ്രചരണം അന്ത്യാവൃത്തം എറുപിടിച്ചുതിരുത്തു ഉദ്ദേശ്യം അവർക്ക് മലക രയ റൈക്കണം എന്നതുതന്നെ ആയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ എന്ന ഭേദിയ സ്ഥാനനാമം മാറ്റി അന്ത്യാവൃത്യാ പാത്രിയർക്കിസിൽരെയും തങ്ങ ജൂഡയും കീഴിലുള്ള ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമായി മാർ ദിവനാസ്യാസ് എന്ന പേരിൽ വാഴിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പുതുതായി വന്ന മെത്രാനാരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അന്ത്യാവൃത്യുടെ ദിവർഗ്ഗിസ് പാത്രിയർക്കിസ്, അഥവാ മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് 1752 ചിങ്ങം 25-ന് അയച്ച കത്തിൽ, ദിവനാസ്യാസ് എന്ന പേരിൽ പുനരഭിഷ്ണേകം പ്രാപിക്കണമെന്നും അന്ത്യാവൃത്യുടെ അധികാരം സീക്രിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വസ്തുത വെളിവാക്കുന്നു.²⁴

എടത്തിലെ മര്യാദ

ഇതിനേക്കാൾ ഒക്കെ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നം എടത്തിലെ മര്യാദയിൽ പരദേശമെത്രാനാർ നടത്തിയ കൈകക്കതലലുകളാണ്. മാർ ഇഹവാനിയോസ് ഹായിള്ലാ 1686-ൽ ചെങ്ങന്നുതിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ മലകര പള്ളിയോഗം അലക്സാൻഡ്രിയൻ വിശ്വാസപ്രമാണവും പാശ്വാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തിയെക്കില്ലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. എടത്തിലെ മര്യാദ എന്ന നസാണി പാരസ്യം കാതലായ ധാതനാരു മാറ്റവും കൂടാതെ തുടർന്നു. തന്ത്ര ഭേദിയ സംസ്കൃതിയും, പേരഷ്യൻ സഭയുടെ കൂദാശകളും ചേർന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ മാർത്തിൽ അരനുറ്റാണ്ടു കാലത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ അടിമതം അവരുടെതായ ചില ഘടകങ്ങൾകൂടി ചേർത്ത് സക്രീണ്ണമാക്കിയിരുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാശ്വാത്യ സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരുടെ വരവോടെ ഇത് കൂടുതൽ സക്രീണ്ണമായി. വിശ്വഹഭഞ്ജകനായ ഇഹവാനിയോസ് നടപ്പിലാക്കിയതും, ശക്തിയാ പ്രഭുതികൾ പിന്തുചർന്നതും, ആളുകൾക്ക് പെട്ടെന്ന് അനുഭവവേദ്യമകുന്നതുമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുള്ള മാറ്റം കട്ടത്തെ പ്രകോപനമാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

നിരണം ശ്രദ്ധവരി രണ്ടു ദശാബ്ദങ്കാലത്തെ ഈ വിഷയത്തിന്റെ പരിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

... എന്നാൽ മാറിവാനിയോസ് മെത്രാപോലിത്താ വന്നാറീ അദ്ദേഹം ചെയ്ത കുസുരുതിക്കാണ്ക് അവരു തന്ന കപ്പൽ കരേറി അയച്ചു. അതു പോലെ തന്ന ഇവരും (ശക്രള്ളാ മഹിയാനയും കുടരും) എടത്തിലെ മർയ്യാദ അഴിച്ച് കത്തങ്ങളുടെ തല ചിരപ്പിച്ച് പട്ട കൊടക്കയും. കണ്ണ നാട്ടു കൊന്നപും മാമലചച്ചരി കോനാട്ടും മുളംതുരുത്തിൽ ചന്ന ത്തിക്കും തെക്കെടിക്കിൽ ചാതന്നുക്കാരനും ഇങ്ങനെ നാലു കത്തങ്ങൾക്കാണ്കും, മുൻപിൽ മുളംതുരുത്തിക്കാലം ചെയ്ത മാറിവാനിയോസു വന്നാറെയും ഈ എടത്തിലെ മര്യാദപോലെ നടക്കുന്നതിനു ആരമകമുള്ള വസ്തുക്കൾ മാറി മർയ്യാദപോലെയും ന്യായം പോലെയും നടത്തി വന്നതിനു പോരായെന്നു തുടങ്ങുക്കൊണ്ടും,²⁵ അതതു ഭേദങ്ങളിൽ കൊള്ളളാകുന്ന ആളുകൾ ഒരു തന്നെ തന്നെ അങ്ങമിങ്ങും നിന്നുള്ള വിജ്ഞങ്ങളും, രണ്ടു കുടക്കാർക്കും മറ്റുള്ള ജാതികൾ സഹായവും, ചിലവാർപ്പിന് പള്ളിവക മുതൽ കാർഡിനലുമുണ്ടായി 19 സംവിധാനം കഴിഞ്ഞിരുന്നു അവസ്ഥ വിവരമായിട്ടു എഴുതുവാൻ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും...²⁶

മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയ ഇളാ ദൈപ്പോലെ പണിയിതനും, സഹമുന്നും, ഭരണത്തിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവനുമായ ഒരു മെത്രാനയാണ് ഗൃഹവും ഉപദേശകനുമായി നസാണികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. പക്ഷേ, ലഭിച്ചത് വിഗ്രഹംണ്ണജകനായ ഈവാനിയോസിനേയും, തുടർന്ന് അധിനിവേശ ഉപകരണങ്ങളുമായി വന്ന ശക്രള്ളാ മഹിയാനയേയും.

ബെടി നിർത്തൽ

ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളുടെ ഫലമായി ഒരു ഒരുത്തുതീർപ്പിന് ഇരുവിഭാഗവും തയാറായി. പത്രതാഖാലി തെക്കൻ പള്ളികളുടെയും കോട്ടയത്തിനു വടക്കോട്ടുള്ള നാലു പള്ളികളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശക്രള്ളാ മഹിയാനയും മാർത്തോമ്മാ അബോമനും തമ്മിൽ 1754 ദിനം 18-ന് ഒരു ഉടൻവടി ഉണ്ടാക്കി. ഈ സന്ധിയിലെ പ്രധാന വ്യവസ്ഥകൾ: a) മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ്റെ അനുമതി കുടാതെ ബണ്ണേലിയോസ് പടക്കാരയും ശമ്മാശമ്മാരയും വാഴിച്ചുകൂട. b) മാർത്തോമ്മാ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പടക്കാലാസ് കുടാതെ ഓരാൾക്കും പട്ട കൊടുത്തുകൂടാ. c) പട്ട വെട്ടുകയും (മലകരയിലെ നടപ്പ്) തൊപ്പിയിട്ടുകയും (പാശ്ചാത്യസുറിയാനി രീതി) ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആ രീതികൾ തുടരാവുന്നതാണ്. d) മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ സീക്രിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസംചാരങ്ങൾ (മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയ ശക്രള്ളാ നടപ്പാക്കിയത്) തുടർന്നം. പകരം, അന്ത്യാവൃം

പാത്രിയർക്കീസിഡൻസ് ആത്മീയ അധികാരം മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമൻ അംഗീകരിച്ചു.²⁷

ഡച്ച് സ്വാധീനം

1754-ലെ സന്ധിക്കു ശേഷവും അന്ത്യോദയപ്പേര് മെത്രാമാർ തങ്ങളുടെ അധിനിവേശ പ്രവർത്തനങ്ങൾ യമേഷ്ടം തുടർന്നു എന്നതിനു രേഖകളുണ്ട്. യാഗാർത്ഥത്തിൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അന്ത്യോദയപ്പേര് മേല്പ് ട്രക്കാരുടെ മലകയറയിലെ വിളയാട്ടത്തിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകിയത് കേരളത്തിലെ ഡച്ച് അധികാരികളാണ്. പ്രൊട്ടസ്റ്റുകളും, പോർട്ടുഗീസുകാരുടെയും റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെയും പരമ്പരാഗത രാഷ്ട്രീയ ശത്രുകളുമായ ഡച്ചുകാരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും ...അന്ത്യോദയപ്പേര് മെത്രാമാർ റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കുതിരെയുള്ള ഉത്തമമായ പ്രതിരോധ - പ്രചരണ ആയുധമായിരുന്നു....²⁸ എന്ന ഡച്ചുരേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു.

1764-ൽ മാർ ശക്കളളാ മഹിയാനായും, 1765-ൽ മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമനും കാലം ചെയ്തു. അതിനു മുമ്പും പിസ്യൂം പട്ടംകാടുകലലും ആചാര പരിഷ്കാരങ്ങളും നിർബന്ധം തുടർന്നു. 1773-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് യൂഫാനോസ് കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം തുടർന്നു. മറുവശത്ത് അന്ത്യോദയം പാത്രിയർക്കീസിഡൻസ് വേദ തലവൻ സ്ഥാനം വെറും കടലാസിൽ ദത്യങ്ങന്നതാണെന്ന് അഭ്യും ആറും മാർത്തോമ്മാ മെത്രാമാർ തെളിയിച്ചു. അവർ ഇരുവരും അന്ത്യോദയം പാത്രിയർക്കീസിഡൻസ് അധികാരാവകാശവാദങ്ങളെ തരിസ്യും വക്കവെച്ചില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന് കീഴ്വഴങ്ങാനോ പുനരഭിഷ്ണകം പ്രാപിക്കാനോ അഞ്ചാമം മാർത്തോമ്മാ മരണംവരെയും വിസമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല, പാത്രിയർക്കീസിഡൻസ് സമതം വാങ്ങാതെയും പരദേശ മെത്രാമാരെ സഹകരിപ്പിക്കാതെയും പിൻഗാമിയായി ...കൊല്ലം 936-൱ മാണ്ഡു മിമ്പുനമാസം 29-നു നിരണ്ടതു പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർത്തോമ്മാ അപ്പസ്ക്രോപ്പം ആയിട്ടു ചെറിയച്ചുനീഡാനും (മാർത്തോമ്മാ ആറാമനെന്നും) വാഴിക്കയും ചെയ്തു...²⁹ ഈ മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണം പാത്രിയർക്കീസിഡൻസ് ആത്മീയ അധികാരത്തപ്പറ്റി യുള്ള നസാണിയുടെ നയം തികച്ചും വ്യക്തമാക്കി.

നസാണി സമുഹത്തിരെ പെടുത്തിനു വേണ്ടി മാർത്തോമ്മാ ആറാമൻ ഒരു ഉത്തുതീർപ്പിനു തയാറായി. അതനുസരിച്ച് ....ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപോലിത്തായും മാർവാനിയോസു അപ്പസ്ക്രോപ്പായും കൂടെ നിരണ്ടതു പള്ളിയിൽ വച്ച് മിശ്രഹാകാലം 1770-ൽ കൊല്ലം 945-മാണ്ഡു മിമ്പുനമാസം 29-നു മാർത്തോമ്മാ മെത്രാമെന്ന മാർ ദിവനാസ്യാസ് മെത്രാപോലിത്താ ആയിട്ട് വാഴിക്കയും ചെയ്തു...³⁰ എന്നാൽ ഇതുകൊ

ണ്ണാനും പാത്രിയർക്കീസ് ഉദ്ഘേശിച്ച സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വം ലഭ്യമായില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദമൊന്തും വാങ്ങാതെ വലിയ മാർദ്ദിവനാസ്യാസ്, പിൻഗാമി മാത്രൻ റബ്ബാനെ ....മിൾഹാ കാലം 1796-ൽ കൊല്ലം 971-മാണ്ട് മേടമാസം 24-ന് പെരുന്നാർക്ക് ചെങ്ങന്നുർ പള്ളി സിൽവച്ചർ റബ്ബാചുരെ മാർത്തോമ്മാ അപ്പിസ്ക്കോപ്പു ആയിട്ടു വാഴിക്കയും ചെയ്തു....³¹ പാത്രിയർക്കീസ് തനിക്കു നൽകിയ മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് എന്ന സ്ഥാനനാമം പോലും അദ്ദേഹം പിൻഗാമിക്കു നൽകിയില്ല. 1754-ലെ സന്ധിക്കു ശേഷവും തുടർന്ന ഈദദ്ദു പ്രവർത്തികളുടെ പരമകാശ്യം യായി വേണം മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് അപ്പാനോൻ, കാട്ടുമഞ്ഞാട്ട് കുരുൻ കത്തനാർക്ക് മാർദ്ദികുലോസ് എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ട സ്ഥാനം നൽകിയ നടപടിയെ കണക്കാക്കാൻ.³²

നിരാശയുടെ പ്രകടനം

ശക്രള്ളാ മഹിയാനായും കുട്ടരും വന്നനാൾ മുതൽ നടന്നുവന്ന പ്രക്രിയയാണ് മലക്കര മെത്രാനെ മറിക്കെന്നുള്ള പട്ടംകൊട. ³³ ഇതിനൊരുപുതിയ വരുത്താനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു 1754 ഡിസ്റ്റെമ്പർ 18-ലെ ഉടന്പടി. എന്നാൽ ഇത് പൂർണ്ണമായും ഫലപ്രദമായില്ലെന്നാണ് പിൽക്കാല സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

നിരാശയുടെ പട്ടകുഴിയിലായിരുന്നു ശക്രള്ളാ മഹിയാനായും കുട്ടരും എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറില്ല. യമാക്രമം ഇന്ത്യയുടെ മഹിയാനാ, ഇന്ത്യയിലെ തഹലുപ്പു, ഇന്ത്യയുടെ ഏപ്പിസ്ക്കോപ്പു³⁴ എന്നീ സ്ഥാനനാമങ്ങളുമായി മലക്കരയെ മേണ്ടു ഭരിക്കാനെന്തിയിവർക്ക് മലക്കര മെത്രാർക്ക് ജാതിക്കു തലവൻ സ്ഥാനത്തിനു മുന്നിൽ മുട്ടു മടക്കേണ്ണി വന്നു. അങ്ങുമിങ്ങും ചില കോലാഹലങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രവ്യാഹിത ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും സാധിതപ്രായമാക്കാൻ പരദേശി മെത്രാനാർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. പരദേശി മെത്രാനാർക്ക് ആളുണ്ടുകൾ പ്രതിഭിന്നം ഒരു പണം വീതം ചിലവിനു നൽകാമെന്ന് 1770-ൽ നിരണ്ടതുവെച്ച് ഒരു ഓലക്കരണം വലിയ മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് എഴുതിക്കൊടുത്തു. ³⁵ അതു ലംഗ്ലിച്ചതിനാലാണ് കാട്ടുമഞ്ഞാടനു മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്തതെന്തും ചിലർ ചുണ്ടിക്കാടുണ്ട്. ³⁶ എന്നാൽ മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് മലക്കരു നടപടികൾ ഇന്നു പ്രസ്താവനയെ ശരിവയ്ക്കുന്നില്ല. യമാർത്തമതിൽ തങ്ങൾക്കു വഴിയോത്ത മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനാർക്ക് ബദലായി തങ്ങൾക്കു വിധേയരായ, പൂർണ്ണമായും പാശ്വാത്യ സുറിയാനിക്രമം പിന്തുടരുന്ന, ഒരു മേല്പട്ട പരമവ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു മാർദ്ദിവനാസ്യാസ് സിന്റെ ലക്ഷ്യം.

അനധികൃതമായി പട്ടമേറ്റവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ മാർത്തോമാ മെത്രാഡാർ, വിശിഷ്യാ ആറാം മാർത്തോമാ യാതൊരു വിദ്യുവിച്ചതയും ചെയ്തില്ല.³⁷ കൊല്ലവർഷം 941 മേടം 1-നു അദ്ദേഹം അടുർ പുറക്കാട്ടു കുളങ്ങര കുറിക്കേണ്ണു മാത്രമല്ലെന്നീ തരകൾ ... കടമനാട് പള്ളിയോഗ തിരിപ്പറ്റി സമ്മതം കൂടാതെ പരഞ്ഞി മെത്രാഡാരിൽ നിന്നും പുത്രൻ ശമ്മാ ശപടം ഖാദിയതിനും, നാടുനടപ്പില്ലാത്ത പള്ളിക്ക്രമങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിപ്പിതിനും, കടമനാട് പള്ളിയോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു പുത്രനെ ഹാജരാക്കാത്തിനും... 1,200 രൂപ പിഛമിക്ഷ വിധിച്ചതായി വെള്ളോലു കൈച്ചിട്ടുണ്ട്.³⁸ അനധികൃതമായി മെത്രാഡ് പട്ടമേറ്റ കാട്ടുമങ്ങാടനെ വടയാളം മുടയാളും വെസ്റ്റിച്ച് തിരുവിതാംകുറിൽനിന്നും കൊച്ചിയിൽനിന്നും തുരത്തി.³⁹ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു മെത്രാഡിൽനിന്നും റവാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പ് റവാൻ കുപ്പായം ഉറരി പിച അനുസരിപ്പിച്ച് കൈച്ചിട്ടു വെസ്റ്റിച്ച്.⁴⁰ ഈ സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് മലകരയിൽ പടക്കുശി ആരംഭിച്ചത് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് യുഹാനോനും, അത് പിന്തു ചർന്നത് കാട്ടുമങ്ങാട് മാർ കുറിലോസുമാണെന്നാണ്.

പകർക്കാരൻ

ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. വലിയ മാർ ദീവനാ സേവാസിൻ്റെ ഇരുദുശ ശിക്ഷണ നടപടികളിലെല്ലാംതന്നെ 1751-ൽ വന്ന മെത്രാഡാരിൽ ഇളയവനായ മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നിൽക്കുന്നതായിയാണ് കാണുന്നത്. ഇന്ത്യയിലേക്കു നിയോഗിച്ച ഗർഡാറിലെ സേവോറിയോസ് യുഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീ തായുടെ അസൗക്രയം മുലമാണ് പകർക്കാരനായി മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോനെ നിയോഗിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കുണ്ട് നൽകുന്ന വിവരങ്ങം താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്:⁴¹

മുസല്ലിലെ മോർ ഇയാവാനിസ് യുഹാനോൻ

ഇയാവാനിസ് യുഹാനോൻ പതിനെന്നും ഒരുംബിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജാതനായി. കുർക്കുമാ ദയറായിൽ ഒരു സന്ധ്യാസിയായിതീർന്ന 1724 ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി പാത്രിയർക്കുണ്ട് ശക്രള്ളായാൽ വെവി കനായി അഭിഷിക്തനായി. 1749-ൽ മഹ്രിയാന ശക്രള്ളായോടൊപ്പം പാത്രി ധർക്കുണ്ട് ശ്രീവർഗ്ഗുണ്ട് മുന്നാമനാൽ മലബാറിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. 1752 ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി ഇന്ത്യൻ ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി മഹ്രിയാന ഇദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.⁴² എന്നാൽ സുസ്തനാത്തികോൻ നല്കാനായി അവസരം ലഭിച്ചില്ല. അല്ലപ്രകാരം താഴീനിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ഇദ്ദേഹത്തിന് മെത്രാനുത്തര ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരം നല്കിക്കൊണ്ട് ഒരു രേഖ അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ മഹ്രിയാന

പറയുന്നു: നിങ്ങൾ പട്ടാളിശ്വകം നടത്തിയ വൈദികരെ നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. മോർ ഇണ്ടാത്രോസ് എൻഡ് അധികാരം തന്നതുപോലെ, പരിശുഖാരഥാവിഞ്ചീ രക്തിയാൽ ദൈവാലയങ്ങൾ ശുശ്കിരിക്കുവാനും, പട്ടക്കാരായും ശമ്മാർഹാരായും വാഴിക്കുവാനും, സത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാതെ വിശുദ്ധ കൃഭാസകളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ ശ്രദ്ധിച്ചു തള്ളുവാനും എം അധികാരം നല്കുന്നു. ചില ആളുകൾ നിങ്ങൾക്കെതിരെ വ്യർത്ഥ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതായി നാം അരിയുന്നു. ഫുദയത്തിലെ ഉള്ളടക്കളിൽനിന്നുമാണ് വാക്കുകൾ പൂർത്തുവരുന്നത് എന്നതിനാൽ ഈതു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതേ ഉള്ളത്. മെത്രാപ്ലോഡിത്തായും റൈവറുഗിസ് കോറപ്പിസ്ക്കോപ്പായും ശമ്മാർഹായ ഹിബ്രായത്തും നിങ്ങൾക്ക് ആശാസകൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ആദ്യം മഹിയാനാ ഇദ്ദേഹത്തെ തോമാ അബ്വാമരൻ കേന്ദ്രമായ പള്ളിക്കര പള്ളിയിലേക്കാണ് നിയമിച്ചത്. എന്നാൽ തോമായാൽ പ്രഭോ ദിതരായ ജനം ഇദ്ദേഹത്തിന് അനേകം ദുരിതങ്ങൾ വരുത്തിവച്ചു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ക്ഷമയേണ്ടുകൂടി അവ സഹിച്ചു. മഹിയാനാ ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ രോഗബാധിതനായി ചികിത്സാർത്ഥം കൊച്ചിയിലേക്കു പോയി. രോഗം സുവപ്പുടപ്പോൾ മഹിയാനാ ഇദ്ദേഹത്തെ കണ്ണനാട്ടു പാർപ്പിച്ചു. മഹിയാനയുടെ മരണശേഷം മെത്രാപ്ലോഡിത്താ ശ്രീഗോറിയോസുമാത് ഇന്ത്യൻ ഇടവകയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ക്രിസ്തോഫോറിസ് എന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടു തിരെയകിലും തന്റെ കത്തുകളിൽ പ്ലിടിരുന്നത് ഇന്ത്യയുടെ മെത്രാപ്ലോഡിത്താ ഇയാവാനീസ് എന്നായിരുന്നു.

1769-ൽ ഇയാവാനീസിന്റെ സഫോറരൻ ഇബ്രാഹിം ഇദ്ദേഹത്തെ തിരികെ മുസലിഡേക്ക് കൊണ്ടുപോകാനായി ഇന്ത്യയിലെത്തിയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം തോമാ ആറാമമുമായി 1768-ൽ അനുരത്നജനപ്പട്ടുവാൻ ദിർഘാദ്യം യോഗ്യമാക്കുന്ന പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന് നാം നേരത്തെ കണ്ടിരുന്നു വല്ലോ. 1770-ൽ അത് സാധിത്രായമാകുന്നതുവരെയും തുടർന്നു. തോമാ ആറാമരൻ മെത്രാഡിശ്വകത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ഭാഗഭാകുകയും ചെയ്തു.

1794 വരെ, അപ്പോസ്റ്റോലിക് സിംഹാസനത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇയാവാനീസ് യുഹാനോൻ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇയാവാനീസിൽ കായംകൂളത്തു നിന്നുള്ള പീലിപ്പോസിനും ദിവനാസിയോസ് ഒന്നാമരൻ കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള മാതൻ എന്നയാർക്കും ദയറാ വസ്ത്രം നല്കി.⁴³ രണ്ടാമത്തെ ആളിനെ ദിവനാസിയോസിന്റെ സഹായമെത്രാനായി വാഴിക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 1796 ഏപ്രിൽ 7-ാം തിയതി തന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തികരിക്കാതെ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി.⁴⁴ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ

അദ്ദേഹം കബിടക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മ വർഷംതോറും അവിടെ ആചരിച്ചു വരുന്നു. 1776 ഏപ്രിലിൽ ദീവനാസിയോസ് ദയാ ക്കാരനായ മാത്രതന്നെ ദീവനാസിയോസ് രണ്ടാമൻ എന്ന പേരിൽ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചു.⁴⁵ പീലിപ്പോസ് റമാനാക്കട്ട, നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്ക്, നാം പിന്നീട് കാണുന്നതുപോലെ തർജ്ജമ ചെയ്തു. 1814-ന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു.⁴⁶

ഇുധവാനിന് യുഹാനോൻ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിപുണനായിരുന്നു. 1768-ൽ തോമാ ആറുമാൻ ഇദ്ദേഹം അയച്ച ഒരു കത്ത് നാം കണ്ണിട്ടുണ്ട്. ആ കത്തിന്റെ ചുരുക്കം നേരത്തെ ഇതിൽ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് ഒരു ഹ്രസ്വ വ്യാഖ്യാനവും, ഒരു വൈദികന്റെ അയാളുടെ പട്ടാളിപ്പേക്കത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ എഴുതിയ ഒരു സാക്ഷിപ്രത്രവും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാർ ഇഹവാനിയോസ് യുഹാനോനപ്പറ്റി ലഭ്യമായ ഏറ്റവും വിശദമായ വിവരങ്ങളാണിത്. യാക്കോബ് തൃതീയരേഖയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യദേശാത്മായ അദ്ദേഹം ദിതീയരേഖയും പ്രകടമായ പക്ഷപാതിതവും വന്നതുതാപരമായ ചില തെറുകളും കണക്കിലെടുത്താൽത്തന്നെ ഇുധവിരഞ്ഞം വിശദമായ പരിചിതനത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രായം

യാക്കോബ് തൃതീയരേഖ വിവരങ്ങപ്രകാരം മാർ ഇഹവാനിയോസിന് കഗ്ഗിറ്റാസ്ഥാനം നൽകുന്നത് 1724-ലാണ്. 20-25 വയസിൽ കഗ്ഗിറ്റാ ആയനു കരുതിയാൽ ഇന്ത്യയിലെത്തുമ്പോൾ 47-52 വയസ്സും, 1794-ൽ കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ 90-95 വയസ്സും പ്രായമുണ്ടായിരിക്കണം. കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ മാർ ഇഹവാനിയോസ് അതിവൃഥനായിരുന്നു എന്നു നിരണം ശ്രദ്ധവരിയിൽ സൃഷ്ടന്തരമാണ്.

മേല്പട്ടം

യാക്കോബ് തൃതീയരേഖ വിവരങ്ങപ്രകാരം 1752 ഏപ്രിൽ 30-ന് കണ്ണം ദാടുവെച്ച് ശക്രള്ളാ മഹിയാനായാണ് യുഹാനോൻ റമാനെ മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചത്. മറ്റു പലരും ഇതെ തീയതിതന്നെ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ന്യായമായ ഒരു സംശയം ഉയരുന്നുണ്ട്. മാർത്തേതാമാം അബ്ബാമൻ ആഭ്യർത്ഥിച്ചത് ഗുരുക്കെന്നാരെയും ഉപദേശകരെയുമാണ്. പാത്രിയർക്കീസാക്കട്ട, അദ്ദേഹത്തെ പാശ്വാത്യ സുറിയാനി ക്രമമനുസരിച്ച് ദീവനാസോസ് എന്നപേരിൽ പുനരഭിഷ്കം നടത്തി തനിക്കു വിധേയനാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ശക്രള്ളാ മഹിയാനായുടെ നേതൃത്വിലുള്ള വൈദികഗണത്തെ അയച്ചത്. അനേക്കാവുന്ന സഭയുടെ

പാരമ്പര്യപ്രകാരം മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകുന്നതിനാവശ്യമായ മുന്നു മേല്പട്ടക്കാരുടെ കുടമായിരുന്നു ശക്തിയാ മഹിയാനായുടെ നേതൃത്വി ലുള്ള സംഘത്തിരെ മുവ്പുഭാഗം. ഇവരിൽ ഗർഡാറിലെ സേവോറിയോസ് പിമാറിയ ഒഴിവിലേയ്ക്കാണ് മാർ ഇവാനിയോൻ യുഹാനോൻ നിയോ ശിക്കപ്പെടുന്നത്. മദ്യപാരംസ്ത്യ ദേശത്തുവെച്ചുതന്നെ ഈ പിമാറം നടന്തിനാൽ അവിടെവെച്ചു തന്നെ മാർ ഇവാനിയോസിനെ മേല്പട്ട ക്കാരനാക്കിയിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

നിരണം ശ്രമമാരി, പഞ്ചിനോസ് പാദ്രി മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തു നന്തും വന്നത് മാർ ഇവാനിയോൻ എപ്പിസ്കോപ്പു ആയിരുന്നു എന്നാണ്.⁴⁷ ശക്തിയാ മഹിയാനായക്ക് പട്ടംകൊട ഒന്നും നടത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു സഹചാരിയായ കാട്ടുമണ്ഡാട്ട് കത്തനാർ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തതേഷം അനേക്യാവും പാത്രിയർക്കീസിനെ മുതുന്നുണ്ട്.⁴⁸ യാക്കോബ് തുടരീയതെന്റെ വിവരങ്ങളിൽ മാർ ഇവാനിയോസിലെന്റെ പേര് ക്രിസ്തുഹോഡാസ് എന്നു മാറ്റി എന്നും, എന്നാൽ അദ്ദേഹം അത് ഉപയോഗിച്ചില്ലോ എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ എപ്പിസ്കോപ്പായായിരുന്നു⁴⁹ മാർ ഇവാനിയോസിനെ കണക്കാട്ടുവെച്ച് ശക്തിയാ മഹിയാനാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഉയർത്തിയിരിക്കാം. ആറാം മാർ തന്താമാ എപ്പിസ്കോപ്പായെ മാർ ദിവനാസോം മെത്രാപ്പോലീത്താ യായി ഉയർത്തിയപോലുള്ളതു ഈ നടക്കം മാർ ഇവാനിയോസ് അവഗണിച്ചിരിക്കാം. ഉപരിഗവേഷണം ആവശ്യമുള്ള വിഷയമാണ്.

അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അപ്പോസ്റ്റോലൻ

മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ മലകരയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ശക്തിയാ മഹിയാനായുടെ സംഘത്തിലെ മുന്നാംകുർ തസ്വരാർ മാത്രമായിരുന്ന ഒന്നാം ഘട്ടം. ഈ കാലത്ത് മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോൻ സന്തമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചതായോ, സംഘത്തിന്റെ പൊതു ലക്ഷ്യത്തിന് - അതെന്തായാലും - വിരുദ്ധമായി നിലകൊണ്ടതായോ രേഖകളില്ല.

എന്നാൽ 1764-ൽ സംഘത്തലവനായ ശക്തിയാ മഹിയാന കാലം ചെയ്യുകയും തുടർന്ന് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് യുഹാനോൻ ദുർബലവനാകുകയും ചെയ്തതോടെ രണ്ടാം ഘട്ടം ആരംഭിച്ചു. ഈ കാലത്ത് മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോനെ കാണുന്നത് അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അപ്പോസ്റ്റോലനായി ആണ്. 1748-ൽ വിഗ്രഹംത്തിന്റെ അപ്പോസ്റ്റോലനായി ആഗമനം മുതൽ നസാണികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായ കുഴപ്പങ്ങളും പിതിച്ചിലുകളും പരിഹരിക്കാനുള്ള തീവ്രശ്രമമാണ് മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായതെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

നിരണം ശ്രദ്ധവർത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്:

...പരരാജ്യക്കാരുമായിട്ടുള്ള പിണക്കത്തിന്, നമ്മില്ലുള്ള ആളുകൾ തന്നെ ശത്രുതയായിട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കയാൽ, ദ്രവ്യവും ആളാശമയും ഉള്ള വരാകകാണ്ക് അവരെ ജയിച്ച് ഇസ്ഥാനം നിലനിർത്തിക്കൊള്ളുവാൻ പരാബീനമന്നും, അങ്ങും ഇങ്ങും രണ്ട് യജമാനയാർ കഴിവോള്ളും നിര ജീവ് സംഗതി വന്നില്ലെന്നും, പുത്രൻ കുറുംപിറത്തുള്ള ആളുകൾതന്നെ രണ്ടു പകുതി ആയിട്ടുനിന്ന് തന്മുഖാന്തരം മാർഗ്ഗത്തോട് മറുത്ത് സിഖാ നമ്മായിട്ടു നടപ്പാകക്കാണ്കു, പത്രികളിലെവാക്കയും പല മര്യാദയും, മറുകുറുകാരുടെ പരിഹാസവും, ഇങ്ങനെ ആകയാൽ മാർഗ്ഗത്തിന് അഴിവു വരുമെന്നും ബോധാജന്നാനപ്പുട്ട്, അശ്വൻ നിശ്ചയിച്ച് ഏതുപ്രകാരമെല്ലായും നിരപ്പായിട്ടു നടക്കണമെന്നും, തന്മുഖാന്തരം ശരണപ്പുട്ട് നിരുപണ ഉരുച്ച്, സഭാവകേടുള്ള ആളുകൾ നികി, മാറിവാനിയോസ് അപ്പുന്നേക്കുപൂർവ്വി കല്പിശേരി വന്നപ്പോൾ ചെങ്ങന്നുനിന്നും കല്പിച്ചേരി ചെന്ന തമിൽ കണ്ണുപറിഞ്ഞ്, ശത്രുകളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കുടക്കാരും നികി ഏകോൽഡിച്ചു. അശ്വൻ ചെങ്ങന്നുർക്ക് പോരിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കാർത്ത്യങ്ങൾ ഒക്കയും എഴുതുവാൻ പെരിക്ക പരപ്പാകുന്നു...⁵⁰

വ്യക്തമായും വലിയ മാർ ദീവനാസ്‌സിരീം പക്ഷത്തുള്ളവർ രചിച്ച നിരണം ശ്രദ്ധവർത്തിലെ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണെങ്കിൽ അതിനു സമാനമായി യാക്കാം തൃതീയൻ്റെ വിവരണം താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്:

... 1768 സെപ്റ്റംബർ 11-ാം ഇന്ത്യാവാനിസ് യൂഫാനോൻ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽനിന്നും തോമാ ആറാമൻ ഒരു കത്തയച്ചി. അതിൽ... ഞങ്ങളുടെ സന്തനാട് വിട്ടുശേഷം നിങ്ങളുടെയും വിശ്വാസികളായ ജനത്തിന്റെയും നയയും മാത്രമേ പരിചിതിച്ചിട്ടുള്ളു. കഴിഞ്ഞു പോയതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ, തമിൽ കാണ്ണുബോൾ നമുക്ക് സംസാരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം. ഞങ്ങൾ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുമുണ്ടായി ഞങ്ങളുമായി സമാധാനത്തിൽ കഴിയാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്ക് അറിവു ലഭിച്ചു. ആയതിലേക്ക് വിശ്വാസികളിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും, അവർ നാലു സുറിയാനി രിതികൾ സ്വികരിക്കുവാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികളുടെ ഒരു രോഗാ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവിടെ ഇവരയുള്ളി ആലോചിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ കായാക്കുള്ളതേക്ക് വേഗം വന്ന വടക്കും തെക്കും നിന്നുമായി നിങ്ങൾ നിയോഗിച്ച് പ്രതിനിധികളുമായി കുടിക്കാംചെ നടത്തി. അവർ ഈ നാലു രിതികൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുതന്നെ സ്വീഖിക്കുകുമെന്ന് പറകയും ചെയ്തു. ഈ നാലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുതന്നെ പ്രയാസമെങ്കിൽ അവയിൽ മുന്നൊള്ളം വേണ്ടെന്നുവെച്ച് വി.

കുർബാനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒന്നിനോട് മാത്രം മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. മകനേ, ഞങ്ങൾ ഈ നാടിൽ അപരിചിതരാണ്. ഞങ്ങളുടെ സഹോദരരങ്ങളേയും ബന്ധുക്കളേയും സുഹൃത്തുക്കളേയും ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. അമാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ അവരോപ്പുാലെയാണ്...⁵¹

ശ്രദ്ധയമായ മുന്നു വസ്തുതകൾ ഈ വിവരങ്ങങ്ങളിലുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, വിരുദ്ധ ചേരികളാൽ വിരചിതമായ ഈ രണ്ടു വിവരങ്ങങ്ങളും പരസ്പര പുരക്കങ്ങളാണ്. രണ്ടാമതായി, മാർത്തോമാ ആറാമൻ തങ്ങളിൽനിന്ന് പുനരഭിഷ്ണകം പ്രാഹിക്കണമെന്ന് മാർ ഇവാനിയോസ് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മുന്നാമതായി മാർ ഇവാനിയോസ് എതിയള്ളായെപ്പോലെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാനോനും തയ്യാറാകുന്നു. ഈ വിവരങ്ങങ്ങളിൽ മാർ ശ്രീഗോറിയോസിനെപ്പറ്റി പരാമർശനമില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസക്തമാണ്.

ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണം

മുകളിൽ ചുണ്ടിക്കാടിയതുപോലെ പതിനെട്ടാം നൂറാണ്ടിൽ മലക്കര നസാണികളുടെ ആരാധനാ പാരമ്പര്യത്തിന് ഒരു ഏകീകൃത സംഭാവം ഇല്ലായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ കർഡായ സഭയുടെ കുദാശകളും, പ്രാദേശിക സംസ്ക്യതിയും ചേർന്ന ഒരു ആരാധനാ പാരമ്പര്യമായിരുന്നു പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പ് നസാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. 1653-ലെ ഉദയംപേരും സുന്നഹദോസ് അതിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി സങ്കീർണ്ണമാകി. 1653-ലെ കുന്നൻകരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഭേദഗതികൾ എന്നു തോന്ത്രിയവ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും, 1665-ൽ ആരംഭിച്ച പാശ്വാത്യ സുന്നിയാനി ബന്ധം ഈ ക്രമത്തെ കുടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1686-ലെ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച വിശ്വാസ സംഹിത ഈ ആരാധനാ പാരമ്പര്യത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ അനിവാര്യമാകി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ വിശ്രദിംഞ്ഞകനായ ഈവാനിയോസും ശക്തിയാ മഹിയാനായും ദ്രോഗടിക്ക് പാശ്വാത്യ സുന്നിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങൾ അടിച്ചേരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. സ്വാഭാവികമായും നസാണികൾ ഇതിനെ ഏറ്റത്തിലെ മര്യാദയിലെ കൈകടക്കലായി കണക്കാക്കി ചെറുതു. ഇതോടൊപ്പം അധികാരവാദവും കൂടി പരദേശികൾ മുന്നോട്ടു വെച്ചതോടെ എതിർപ്പു രൂക്ഷമായി. ഒരു വിധത്തിലും യോജിപ്പ് സാധ്യമല്ലാത്ത സാഹചര്യമാണ് അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ മൃദുസമീപനം പ്രസക്തമാകുന്നത്. വലിയ മാർ ദീവനാസേധാസ് ഒരു അനുരത്ജന

നിർദ്ദേശം മുഖ്യമന്ത്രി വിട്ടുവിച്ചപകൾക്കു തയാറായി. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച ഭേദഗതികളിൽ നാലിൽ മൂന്നും പിൻവലിക്കുവാൻ തയാറായി എന്നത് മാർ ഇഹവാനിയോസിൽ സാമാധാനകാംക്ഷയെ സുചിപ്പിക്കുന്നു.

പുതിയകാവു പടിയോല്

ഈ ചർച്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാവേലിക്കര കൂടിയ മലകര പഴ്ഞിയോഗം ഒരു സാമാധാന സമ്പിക്കു രേഖാരൂപം നൽകി. നിരസം ശ്രമവരിയിലെ പരാമർശങ്ങം: ... ഇതിനുമുമ്പ് 964-ാംാശക് പുതിയകാവിൽ വച്ച് പുതിൻ ക്രമം നമസ്കാരവും പട്ടം കൈടുകയും കാപ്പയിട്ടു കുറു വാന ചൊല്ലുകയും പെൺകൈടും മാമോദിസായും പഴയക്രമം നടന്നു കൊള്ളുത്തക്കവണ്ണവും ഒരു പടിയോലു എഴുതി. അതിൻവണ്ണം നടന്നുവ നു...⁵² ഈ മലകര പഴ്ഞിയോഗ നിശ്ചയപ്രകാരം നസാണികൾ അനു വർത്തിച്ചുവന്നിരുന്ന താഴെ പറയുന്ന പേരഷ്യൻ/ലത്തീൻ ക്രമങ്ങൾ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി റിതിയിലേക്കു ഭേദപ്പെടുത്തി. 1) നിത്യ പ്രാർത്ഥന, 2) പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ, 3) വി. കുർബാന അണയ്ക്കുവാൻ പേരഷ്യൻ സഭയിൽ കാപ്പയ്ക്കു പകരം മാപ്ര എന്ന കൂട്ടിക്കാപ്പ മതിയായിരുന്നു. മാപ്രയുടെ ഉപയോഗം നിർത്തലാക്കി. എന്നാൽ വിവാഹം, മാമോദിസാ ഇവയ്ക്ക് പേരഷ്യൻക്രമങ്ങൾ തന്നെ തുടരാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനു ശേഷ മാണ്ഡ് 1770-ൽ മാർ ദീവനാസേധാസ് എന്നപേരിൽ മെത്രാപ്പോലീതാ സ്ഥാനത്തെയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുവാൻ മാർത്തോമാ ആറാമൻ എപ്പി സ്കോപ്പു സമ്മതിച്ചത്.

1770 ഓഗസ്റ്റിൽ മാർ ദീവനാസേധാസ് നൽകിയ ഓലക്കരണത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവ. 1. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്രമത്തിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. 2. ഇഹവാനിയോസ് മെത്രാനും മറ്റൊളവർക്കും പ്രതിദിനം ഒരു പണം വിതം ചിലവിനു നൽകാം. ഇതിൽ മാർ ശ്രീഗോറിയോസിനെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.⁵³ പാത്രിയർക്കൈസിനു റിസ്റ്റിസ്റ്റായോ മറ്റു ഭോഗങ്ങളോ നൽകാനും വ്യവസ്ഥയില്ല. ഇതിനെ തുടർന്ന് മലകര പഴ്ഞിയോഗം മാർ ദീവനാസേധാസിന് സസ്യർണ്ണാധി കാരം നൽകി യോഗസാധനം നൽകി. പരഭേശി മെത്രാനാർ ഭരണത്തിൽ കൈകടത്താതെ ഒഴിവിന്തു നിൽക്കണം എന്നും, അതിനാണ് നിത്യചിലവു നൽകുന്നതെന്നും ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ സംഭവ വികാസങ്ങെ ഒഴുവായി നിരസം ശ്രമവരിയിലെ ...ഉണ്ടായിരുന്ന പിണക്കങ്ങളെല്ലാക്കെല്ലും തസ്യരാജൈ തിരുമനസ്സാലെ മാർത്തോമാസ്ഫോറായുടെ വാഴ്വാലെയും തീർന്ന് നിരപ്പായിട്ടും ഒപിയാലയും എഎമോസ്യത്താലയും നടന്നുവരു

ബോർ...⁵⁴ എന്ന പരാമർശനും സത്യമാണെന്ന് ഈ യോഗസാധനം തെളിയിക്കുന്നു. തുടർന്നു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മാർ ഇവാനിയോസ് യുഹാ നോൻ വാക്കു പാലിച്ചു. പിന്നീടൊരിക്കലും മാർത്തോമാ മെത്രാർഡ് അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാനോ ഭരണത്തിൽ കൈ കടത്താനോ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചില്ല.

രേഖാചിത്രത്തിനു പാലിച്ചും...

ഈ സംഭവവികാസങ്ങളൊന്നും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനു രസിച്ചി സ്ഥായനതു വ്യക്തമാണ്. അടക്കിഭരിക്കാൻ സ്ഥാത്തിക്കോനുമായി വന്ന് രണ്ടു പതിറ്റാബ്ദു കാലം ശ്രമിച്ചിട്ടും ഒന്നും നേടാനാവാത്തതിൽ അദ്ദേഹം ശോശനായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതിന് ഉപോത്തിവലകമായ ഒരു സംഭവവികാസവും 1769-ൽ ഉണ്ടായി. മാർ ഇവാനിയോസിനെ മടക്കി കൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ സഹോദരൻ ഇബ്രാഹീം കേരളത്തിലെത്തി. പക്ഷേ, മടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. ഇതിനെപ്പറ്റി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സന്തത സഹചാരിയായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് അബൈഹാം കത്തനാർ പാത്രിയർക്കീസിനെന്തുതിയ കത്തിൽ ...അപ്രകാരം തന്നെ ആരക്കിലും വന്ന് തന്നെയും സന്തനാട്ടിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആഗ്രഹിക്കുന്നു...⁵⁵ എന്ന് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശനും അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ നിരാഗയുടെ ബഹിർസ്വർണ്ണമാണ്.

വലിയ മാർ ദിവനാസേപ്പാൻ 1770-ലെ കരാർപ്പകാരം ചിലവിനു കൊടുക്കാത്തതിനാലാണ് കാട്ടുമങ്ങാടെനെ വാഴിച്ചതെന്ന വാദവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. 1773-ൽ കാലം ചെയ്യുന്നോർ അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ കൈവശം അക്കാലത്ത് 72,000 മുതൽ 1,44,000 വരെ രൂപയുണ്ടായിരുന്നതായി രേഖ കളുണ്ട്. മാത്രമല്ല, കാട്ടുമങ്ങാടൻ വാഴ്ചയെ മാർ ഇവാനിയോസ് അനുകൂലിക്കുകയോ, ചിലവിനു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു പരാതിപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ തന്നോടു മറ്റുതലിച്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ വലിയ മാർ ദിവനാസേപ്പാൻ അവഗണിച്ചിരിക്കാം. തനിക്കു കീഴ്വച്ചങ്ങാത്ത വലിയ മാർ ദിവനാസേപ്പാൻ ഒരു പാഠ പറിപ്പിക്കാനാണ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കാട്ടുമങ്ങാടെനെ വാഴിച്ചതെന്നാണ് പിൽക്കാല സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ പ്രസക്തമായ മറ്റാരു ചോദ്യം ഉയരുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് സംസഹ്യാദരൻ വന്നിട്ടും മാർ ഇവാനിയോസ് നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയില്ല? മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെപ്പോലെ ഭീമമായ തുകയെന്നും ഇദ്ദേഹത്തിൽന്റെ കഴീൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി സൃചനകളില്ല. അവിടെയാണ് മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ മഹത്വം പ്രകടമാകുന്നത്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധിനിവേ

ശലക്ഷ്യം എന്നതായാലും തനിക്ക് ഒരു ദിനത്യമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വാസിച്ചിരിക്കാം. അതു മനോഹരമായ പാശ്വാത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങൾ മലകരയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച് നസാണികളുടെ ആരാധനയ്ക്ക് എക്കരുപ്പും വരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു എന്ന് പിൽക്കാല ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. അതിനായി വിട്ടുവിഴ്ചകൾക്ക് അദ്ദേഹം തയാറായി. ഒരുപക്ഷേ, മഹാപണ്ഡിതനായ മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഫറിയത്തൊഴുടെ സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റവും, അതിലൂടെ അദ്ദേഹം നേടിയ വിജയവും, കാലം ചെയ്ത് ഒരു നൂറ്റാണ്ടായിട്ടും നിലനിൽക്കുന്ന ആദരവും അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാബനിച്ചിരിക്കാം.

ഗൃഹവും ഉപദേശകനും

1770 മുതലുള്ള മാർ ഇൗവാനിയോസ് യുഹാനോർ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഗൃഹവും ഉപദേശകനുമെന്ന ബഹുമാനിത സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. മാർത്തോമാനാലാമൻ മുതലുള്ളവർ മുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടുകാലം അന്ത്യാവ്യാ പാതിയർക്കീസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതും ഇതായിരുന്നു. മലകര നസാണികളും അവരുടെ ജാതിക്കുതലവനായ വലിയ മാർ ദിവനാസേപ്പാസുമായി താൻ മുൻകൈക്കയെടുത്തുണ്ടാക്കിയ കരാർ ലാംപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തയ്യാറായില്ല. 1772-ൽ സഹചാരിയായ മാർ ശ്രീഗോറിയോസ്, പ്രതിജ്ഞ ലാംപിച്ച് മാർ ദിവനാസേപ്പാസിനെതിരായി കാട്ടുമങ്ങാട് റിപാരൻ മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായായി വാഴിച്ചപ്പോൾ അതിനെ അനുകൂലിക്കാൻ മാർ ഇൗവാനിയോസ് തയാറായിരുന്നു മാത്രമല്ല, ... പിന്നെത്തു തിൽ ഇക്കാർജ്ജങ്ങളോക്കെങ്കും മാർ ദിവനാസേപ്പാസ് മെത്രാപോലിതായും മാറിവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പയും കേൾക്കേക്കാട്ട് മുൻപിലാത്ത കൂഴപ്പങ്ങൾ തീർത്ത് നടന്നുവരുമ്പോൾ പിന്നെയും ഇതിന്റെ ഉണ്ണായതിന് എന്നുവേണ്ടു എന്ന് രണ്ടുപേരും കൂടുതിരണ്ടു പത്തിയിൽപ്പെട്ടു വിചാരിച്ച് വടക്കോട്ട് ധാരതയെന്നു നിശ്ചയിച്ച് മിശ്രഹാകാലം 1772 ലെ കൊല്ലം 947 മാസ്ക് മീനമാസം 12ന് കണ്ണൊട്ടു പത്തിയിൽ ചെന്നിരുന്നതിൽ ശേഷം⁵⁶ വേണ്ട നിയമ നടപടികൾ സീകരിച്ച് കാട്ടുമങ്ങാടെനെ വടക്കയും മുകളിയും വയ്ക്കിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

പിന്നീടുള്ള കാൽ നൂറ്റാണ്ടുകാലം - കൂത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1770 മുതൽ മാർ ഇൗവാനിയോസ് കാലം ചെയ്ത് 1794 വരെയുള്ള 24 വർഷം - ചിരപുരാതനമായി മലകരയിൽ മല്ലപ്പാരസ്ത്യ ദേശത്തുനിന്നു വന്ന മെത്രാമാർ വഹിച്ചിരുന്ന ഗൃഹവും ഉപദേശകനുമെന്ന സ്ഥാനത്താണ് അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത്. ആദ്യകാലത്ത് മാവേലിക്കര പുതിയകാവു പള്ളിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ ആസ്ഥാനം. പിന്നീട് - കുറഞ്ഞത്

1789 മുതൽ⁵⁷ - തന്റെ ശ്രദ്ധിക ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ചെങ്ങണ്ണൻ പള്ളിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസഗ്രഹം. ഇതിനീടും വലിയ മാർ ദീവനാസേധാൻ ...969 -മാംസ് വൃശ്ചികമാസം 17 ന് വെള്ളി യാഴ്ചനാൾ ...പുത്രൻകാവു പള്ളിയുടെ പണി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ...അച്ചൻ നിരുപ്പാർ പള്ളിയുടെ തെക്കു, പിടികയിൽ കോൾക്കത്തനാരും കൊച്ചി ടീയും ലോഹനർ മാസ്തിളയുംകുടെ ചെന്ന് പാർത്ത് ഒരു മുറി പണി തീർച്ച. അപ്പുൾക്കൊപ്പായ് ക്ക് വയസ്സാക്കകാണ്ഡും പുതിയകാവിലിരുന്ന ടുംബ ബുഖിമുട്ടുകൊണ്ഡും വരുത്തിയാറു, വേണ്ടുംവണ്ണും രക്ഷിച്ച്, അസ്തമിച്ചു ഒരുന്നേരം രണ്ടുപേരും ഓന്നിച്ച് മേര കഴികയും, ദിവസവും പകല്ലും രാവും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കയും മെത്രാപൊലിത്താ പഠികയും ചെയ്തുവന്നു... എന്നാണ് നിരഞ്ഞ ശ്രദ്ധവരിയിലെ പരാമർശനം.⁵⁸

හමිත් ගිණුම වුකමතමාකුළුන්ත වලිය මාර් තීව්‍යානාසේපාස් පුද්ගලු මාය තොතිත් අඟෝහතෙත ගුතුවු උපයෝගකැනුමායි සාශිකත්තු එකාණ්. වෛද්‍යාග්‍රත්තිවු අගෙනුවුපුරු කෙමඟෘහිවු යාතොරු උපතිවිඩුප්‍රාජාපාසවු වලිය මාර් තීව්‍යානාසේපාසිනු මුළුව ලබ්ධිරි කාර් හුතිවූ. අතිගාත කිඳිය අවසරතිත් අතිනු ග්‍රහිත්තු එනු වෙළං කරුතාණ. තාන් මුළුවාකිය ඉන්ඩ්ට්‍රි, මාර් හුඩවානි යොසිගෙ සංරක්ෂිත්තුකෙනුවෙනු - නොක්‍රිරාතමතිත් - වලිය මාර් තීව්‍යානාසේපාස් පාලිත්තු එකාණ් හුඩ බාහෝ වුකමතමාකුළුන්ත.

ബീർക്കാല മലം

மார் ஹவானியோஸ் 1751-ல் கேரளத்திலெதியது முதல் கலாச
அதிர்ஜி 19 வர்ஷமைக்குமேலாக 1794-ல் காலங் செய்யும்படி வரையுள்ள
24 வர்ஷத்தை அடுத்து ஜானத்திர்ஜி காலங் நடைபீகார்க்கு தீர்மை
கால ஸுளபமலமாணுஸ்தாக்கியத். நிறை முறையிலே பொச்சியில்
... அஞ்சிர் (வலிய மார் தீவினாணூஸ்) அன்னிரவீர் மாதைன் கதை
நார்க்கு கணிப்புத்துறை குருவானப்புத்துறை⁵⁹ வொவா அதை கொடுத்த பரி
பீஞ்சுவரும்படி... இணையிர்க்குவேசு மிஸிஹாகாலம் 1794-ல் கொட்டி⁶⁰
969-மாண்சு மேமாஸ் 7 நூ மாவிவானியோஸ் ஏப்பிஸ்கோபு காலம்
பெற்ற. சென்னூர் தெக்கைப்பருக்கு அடன்னுக்குறை பெற்று. இடேபொ
காலம் பெற்றதின் தலேபிவஸங் பிஸா ஆயிருண்டு. அன்ற் அஞ்சிர்
அன்னிரவீர் மாதைன் கதைநார்க்கு வொவாயுடை குருவான சொலி ரூப
பிலிப்பூஸ் கதைநார்க்கு முடிவாபோலித்தா குருவான சொலி ரூப
ஸுவா கொடுத்து. அவர் ஸ்கூபேரையுா நல்வாண் வொனு காளி
குறை பெற்று. அநேபாத்திரிர்ஜி கற்மண்ணல்லுா வேஷ்டு வணங் கஷ்டம்...⁶⁰

ഗുരുവ്യും ഉപദേശകനുമെന്ന തരേഖ് കർത്തവ്യം മാർ ഇവാനിയോസ് അംഗിയായി നിറവേദ്ധിയതിനാലാവണ്ണം പിന്നീട്... മാർ ദീവനാസൈം പട്ടക്കാരയും ശമ്മാശമാരയും പരിപ്രീക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിക്കുകയും കുറുഞ്ഞാന തക്ക്, നമസ്കാര ക്രമം, മെമരാകൾ മുതലായി ശില്പങ്ങളെ കത്തങ്ങളെക്കാണ്ട് സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും എഴുതിച്ചു പര ത്വന്നതിനു ഉദ്ഘാഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു...⁶¹ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിലേയും ദേശീയവർക്കരണത്തിലേയും സുപ്രധാന ചൂവ ടുവയ്പൊയിരുന്നു ഇത്.

വലിയ മാർ ദീവനാസൈം പിൻഗാമിയും മാർ ഇവാനിയോ സിരേഖ് ശിഷ്യനുമായ മാത്തൻ മാർത്തേരാമ്മ ഏഴാമമനേപ്പറ്റി ...മതത്തോട് വിശ്വസ്ഥത പുലർത്തി അതിനോട് പറ്റിച്ചേരുന്നിരുന്ന മനുഷ്യൻ എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്...⁶² എന്ന സാക്ഷ്യപത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ മാർ ഇവാനിയോസ് എന്ന ഗുരുവിരേഖ് ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെന ശിഷ്യനായിരുന്നു. ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിന് ദീവിയ സംഭാവനകളാണ് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ നൽകിയത്. 1809 ചിങ്ങം ഓന്നിനു കണ്ണനാട്ടു പള്ളിയിൽ കുടിയ മലകര പള്ളിയോഗ നിശ്ചയമായ കണ്ണനാട്ടു പടിയോലയിലുടെ നസാണികളുടെ ഇടയിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന കർഡായ ക്രമങ്ങൾ കുടി പുറംതള്ളി. പുർണ്ണമായും പാശ്വാത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. മാർ ഇവാനിയോസിരേഖ് ശിഷ്യനായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പ് കത്തനാരുമായിരുന്നു ഈ വിപ്പവത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്. രണ്ടാമതായി, പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽനിന്നു മലയാളത്തിലേയ്ക്കു പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തി. 1811-ൽ റവ. ക്കോളാധിപൻ ബുക്കാനൻ ഇത് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ മലകരയിലെ പരിഭ്രാഷ്ഠ വിപ്പവത്തിനു തുടക്കമായി.

കണ്ണനാട് പടിയോല

ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിനുതകുന്ന മുന്നു നിശ്ചയങ്ങളാണ് കണ്ണനാട്ടു പടിയോലയിലുള്ളത്. അവ:

1. തെക്കും വടക്കും വേദാഭ്യാസത്തിനു ഔരോ പരിത്വീടു സ്ഥാപിക്കണം. അവിടെ പരിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറ്റു നേടിയവർക്കു മാത്രാം സ്ഥാനം കൊടുക്കണം. അതായത്, ഭാവിയിൽ പാശ്വാത്യ സുറിയാനിക്രമം പരിശീലിച്ച് വൈദികൾ മാത്രമേ സഭയിലുണ്ടാകും.

2. ആണ്ടു തക്കസാ പകർത്തിയെഴുതി എല്ലാ പള്ളികളിലും ഉപയോഗിക്കണം.

3. നമസ്കാരം, കുർബാന, വിവാഹം, മാമോദീസ്, മാറാനായ പെരു നാളുകൾ ഇവരെല്ലാം യാക്കേണാബാധ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമം പോലെ ആചരിക്കണം. മറ്റു ക്രമങ്ങൾെല്ലാം അകാനോനികമാകി.

കുടാതെ മാർ ഇഡവാനിയോസ് യുഹാനോൻ്റെ ശിഷ്യനായ കായം കുളം പീലിപ്പോസ് റബാനൈയും കാട്ടുമങ്ങാട്ടു മല്പാൻ്റെ ശിഷ്യനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പ് കത്തനാരെ റബാനാക്കി അദ്ദേഹത്തെയും മെത്രാൻ്റെ കാരുവിചാരകരക്കാരാക്കി നിയമിച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങളിൽ പണ്ഡിതരും അവയുടെ വ്യക്താക്ക ഇമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഏകീകരണ പ്രക്രിയ സുഗമമായി നടപ്പാക്കു മെന്ന് ഉറപ്പാക്കി.

ഉപസംഹാരം

അനിവാര്യമായ കാരണങ്ങളാൽ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണം പുർത്തിയാകാൻ നസാണികൾക്ക് ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കൂടി കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ മാർ ഇഡവാനിയോസ് യുഹാനോൻ്റെ ക്ഷമാപൂർവ്വ മുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആ മാറ്റത്തിന് ഒരു നയാമിക അടിത്തറ ഉണ്ടാക്കി. അതിനേക്കാളുപരി, കലഹം കുടാതെ ആ മാറ്റം സാധിത്ത്പായമാവുകയും ചെയ്തു. പ. പാലുസ് ശ്ലീഹായെപ്പോലെ... ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു... എന്നു മാർ ഇഡവാനിയോസ് യുഹാനോന്ന് ദയവുപൂർവ്വം പറയാം.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദത്ത് ജലീഡിനെപ്പറ്റി കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഈ ലേവകൾ മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദത്ത് ജലീഡ് (സോഫിയാ പ്രിൻ്റ് ഹാസ്, കോട്ടയം, 2008) എന്ന ഗ്രനമു കാണുക. മാർ ഇഡവാനിയോസ് ഹദിയള്ളയെപ്പറ്റി കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഈ ലേവകൾ നേരിട്ടുണ്ട്. എന്ന ലേവനം (ഈ കൃതിയിൽ) കാണുക. പത്രാസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയക്കീസിനെപ്പറ്റി കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഈസവ്. എം. പാരേടിന്റെ മലക്കര നസാണികൾ വോള്യും - 3, മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹാജാസ് ഈ കാണുക.

2. കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഈ ലേവകൾ നേരിട്ടുണ്ട്. ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹാജാസും മാർ ഇഡവാനിയോസ് ഹദിയള്ളയും എന്ന ലേവനം കാണുക.

3. മാർ ശ്രീവിയേലിന്റെ അനുചരർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം നിലനിന്നു. കാലം ചെയ്ത് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാത്തം അദ്ദേഹത്തെ കബിടക്കിയ കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽ വിപുലമായി ആശോലം പിച്ചിരുന്നതായി ശ്രീടിപ്പ് മിഷിനിമാർ സാക്ഷിക്കുന്നു. പുന്നതു മാർ ദിവനാസേപ്പാനിന്റെ കാലത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബർ പൊളിച്ചു മാറ്റിയത്.

4. Cherian, P., *The Malabar Syrians and Church Missionary Society*, Kottayam, CMS Press, 1935, P 52

5. മാർത്തോമാ നാലുമന്ത് തരഗ്രേ പുതിയ വേദ തലവഗ്രേ ശതിയായ വിലാസം പോലും അൻഡില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്തേരാവ്യാ പാതിയർക്കീസിനയച്ചതും വഴിതെറ്റി ആംഗൂൾധാമില്ലും രോമില്ലും എത്തിയ സുറിയാനി കത്തുകൾ പ്രസി ഡൈക്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാണുക- 1. Van Der Ploeg. O. P., J. P. M., *The Syriac Manuscripts of St. Thomas Christians*. Bangalore, Dharmaram Publications, 1983 2. Assamanus, J. S., *Bibliotheca Orientalis Clementino-Vaticana*, Vol. III-2, Rome, 1728

6. മലബാർ തീരവുമായി വ്യാപാരത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന അന്തോനിയോസ് ശൈമാ ശൻ, എസക്കിയേൽ(യഹന്കേൽ) റാബി എന്ന ഫഹൂദൻ എന്നിവർ വഴി മാർത്തോമാ മെത്രാൻ നടത്തിയ ശ്രമപരമായാണ് ഇദ്ദേഹം എത്തിയത്. (തോ മസ്, എം. കുരുൻ, നിരസം ശ്രമവാരി, കോട്ടയം, 2000, P 86, പഞ്ചിനാസ്, എ., എസ്., ബർത്തലോമ്യാ, റവ. ഫാ., പാരസ്ത്ര ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്ത്യമതം (*Tr. of India Orientalis Christiana*), കളമ്മേരി, 1988. Pp. 118-9)

7. Joseph Perumthottam, *A Period of Decline of the Marthoma Christians*, Kottayam, 1994, Pp. 195-7.

8. Poonen, Dr. T. I., *Dutch Hegemony in Malabar*, Trivandrum, University of Kerala, 1978, Pp. 210-1

9. ഇവിടെ മെത്രാപ്പോലീതാ എന്നു പറയുന്നുവെക്കില്ലും അദ്ദേഹം ഒരു എപ്പി സ്കോപ്പൂ മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് സഹഃസ്ത ലിഖിതമുണ്ട്. (Konat MSS, No. 34, *Pontifical of Mar Ivanios*, AD 1749)

10. തോമസ്, നിരസം ശ്രമവാരി, P 86

11. *Dutch Hegemony*, Pp. 212 - 4

12. തോമസ്, നിരസം ശ്രമവാരി, P 86

13. മാർ സേവോറിയോസ് യുഹാനോൻ അനാരോഗ്യം മുലം മലബാറിലെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. സംഘത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങൾ. 1. യുഹാനോനൻ റിപാൻ 2. ഗീവർഗ്ഗീസ് തുൻബുർജ്ജി കോരെപ്പിസ്കോപ്പും, ശൈമാശമാരായ അന്തോനിയോസ്, മുസം, ശക്കളും, സഹായികളും അബ്ദാളും, ശമയാ. (യാക്കോസ് ത്രിതീയൻ പാതിയർക്കീസ്, ഇർക്കാന്തിയോസ്, ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി സഭ ചരിതം (*Tr. History of the Syrian Church in India*), ചീരംചിറ, 2010, Pp 173-8) യുഹാനോനൻ റിപാനൻ മാർ ഇൗവാനിയോസ് യുഹാനോനൻ എപ്പിസ്കോപ്പും. ....വെറുവാ സഹിയിൽ നിന്നുള്ള മാർ വസ്തുലിയോസ് കാസോലിക്കാഡയന മർപ്പിയസ്കാ യും, ഓലേറ്റിമിഗ്രേ മാർ ശ്രിഗോറിയോസു മെത്രപോലിത്തായും, മുസർ എന്നു പേരുള്ള ആസോറിഗ്രേ സഹിയിൽ നിന്ന് മാൻവാനിയോസ് അപ്പിസ്കോപ്പായും, ഒരു കൊറപ്പിസ്കോപ്പായും, കത്തോളിക്കാഡയും, ശൈമാശമാരാഡു...വന്നെന്ന് നിരസം ശ്രമ വരി. (തോമസ്, നിരസം ശ്രമവാരി, Pp 86-7) യാക്കോസ് ത്രിതീയൻ പാതി അർക്കീസിഗ്രേ പട്ടികയിൽ കൂട്ടിയുള്ളാൽ, എന്നാൽ 1761-2 -ൽ മടങ്ങിപ്പോകുന്നവ

രുടെ കൃത്യതിൽ ശക്തിയും, കഴീഫുധയാണ്. (തോമസ്, നിരണം ഗ്രന്ഥവർ, P 90) ഒരു പക്ഷേ ഇതുയിലേയ്ക്കു പുറപ്പോന്നുള്ള ദീർഘമായ കാത്തിരിപ്പിനിടയിൽ ശക്തിയും ശ്രദ്ധയാശനെ കഴീഫുധയാക്കിയിരിക്കാം.

14 ശക്തിയും മഹിയാനാ സന്തമായി ശേഖരിച്ച 17 പുന്നതക്കാൾ കുടാതെ പാത്രയർക്കീസ് 46 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടി നൽകി. ഒരു കാസായും പീലാസായും, രണ്ട് കുറിശുകൾ, മൂന്ന് അംഗവടികൾ, രണ്ട് തളികകൾ, രണ്ട് കൈമൺകൾ, ഒരു ധൂപക്കുറ്റി, രണ്ട് മരുഭാസാകൾ, രണ്ട് ചെവുപ്പ് മെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ, മൂന്നു കൈത്താളങ്ങൾ ഇവയാണ് കൊണ്ടുവന്നത്. (യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, Pp 176-7)

15. തോമസ്, നിരണം ഗ്രന്ഥവർ, P 87

16. മഹാനായ മാർത്തോമാ ഓനാമൻസ് കാലം മുതൽ തദ്ദേശീയ മലങ്കര മെത്രാ യാരുടെ സ്ഥാനം ചോദ്യം ചെയ്യുക എന്നത് രോമൻ കത്തോലിക്കാ പ്രചരണ തന്ത്രത്തിൻ്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. 18-19 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അന്ത്യാവസ്ഥൻ മെത്രാമാർ ത്രിരൂപിച്ചിട്ടും. മുകളിൽ സുചിപ്പിച്ച മാർത്തോമാ നാലാമൻസ് കത്തുകളിലും, നിരണം ഗ്രന്ഥവർ സുചിപ്പിക്കുന്നതും, (തോമസ്, നിരണം ഗ്രന്ഥവർ, P 86) യാ കോബാൾ ത്രിതീയൻ പാത്രയർക്കീസ് ഉദാർച്ചിട്ടുള്ളതുമായ മാർത്തോമാ അഖ്യാ മൻസ് കത്തിലും (യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, Pp 172-3) തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം അസാ ധ്യാവനോ പുനരഭിഷ്ണകം വേണമെന്നോ മാർത്തോമാ മെത്രാമാർ ആവശ്യപ്പെടിയില്ല... മാർത്തോമാ അഖ്യാമൻ തങ്ങളിൽ നിന്ന് പുനരഭിഷ്ണകം പ്രാപിക്കണാ മെന്നായിരുന്നു വിദേശ മെത്രാമാരുടെ ആവശ്യം. മെത്രാൻ ഉറച്ചു നിന്നതിനാൽ ആ ആവശ്യം ഒക്പായില്ല (P. Cherian, p. 53). ഇതേ നിലപാടു തന്നെയാണ് മാർത്തോമാ ആറാമനും സൈകിരിച്ചത്.

17. ഗീവർഗ്ഗീസ് ത്രിതീയൻ പാത്രയർക്കീസ് മാർത്തോമാ അഖ്യാമൻ 1749 ഓഗസ്റ്റ് 15-നും, 1753 ചിങ്ങ 25-നും എഴുതയ കത്തുകളിൽ ....അദ്ദേഹം (ശക്തിയും മഹിയാനാ) വിശ്വാസികൾ മുഴുവൻഗ്രേഡ് യും പട്ടക്കാരുടെയും ശ്രദ്ധയാർഹയും പ്രധാന പുരോഹിതരുടെയും മലബാറിലെ ഇടവക മുഴുവൻഗ്രേഡ് തലവന്നായിരിക്കും... ഏല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കുമുള്ളത് അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു.... എന്നും ...അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കണമെന്നും... ആവർത്തിച്ചു ആവശ്യ പ്രടുന്നത് ഈ ഗുഡോദ്വേഷത്തിൻ്റെ ബഹിർജ്ജപ്പുരണമാണ്. (യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, Pp 174 - 5, Seminary Case Book, Vol. III, Pp 53 – 4)

18. ഗീവർഗ്ഗീസ് ത്രിതീയൻ പാത്രയർക്കീസ് മാർത്തോമാ അഖ്യാമൻ 1753 ചിങ്ങ 25-നും എഴുതയ കത്തുപകാരം ... *We sent them unto your midst that the weeds viz; the practices sown amidst you, from among the Nestorians and others, may be rooted out. And you: you have accepted their practices and do not follow [lit: use] the practices of the Syrians. On account of your [destroyed] this hath befallen you. I say that the practices you have adopted are contrary to those of the fore-fathers of us, Syrians... I now command unto you ...that you should root out from you all alien and foreign customs and practices. To avoid lengthening the writing: it is not necessary that you should be*

reminded of the practices of us, or of the practices of others... (Semi-nary Case Book, Vol. III, Pp 53 – 4)

19. ...പാത്രിയർക്കാ ഭോഗങ്ങളുടെയും യറുശലേമിലെ വി. കബറിടത്തിലെ ക്രൈസ്തവരുടെയും സേവനങ്ങളിൽ ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനായിക്കൂം... (യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, Pp 174 - 5) 1762-3 കാലത്ത് ...കൊരുപ്പിസ്കാപ്പയും ചെട്ടികളുടെതന്നൊരും പരബ്രഹ്മതിനു പോവുകയും ചെയ്തു.... (തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവരി, P 90) അതുവരെ പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയ തുകയുമായാണ് അവർ പോയതെന്ന് ചില രേഖകളിൽ കാണുന്നു.

20. നിരസം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ കണക്കെന്നുസിച്ച് ഇവിടെ വരാൻ ഒരാൾക്ക് പറമാവധി ചെലവ് 100 രൂപയാണ് (പലകുട്ടം കാര്യങ്ങൾ - മലക്കരയിൽ നിന്ന് അന്ത്യാഹയിലേയ്ക്കുള്ള വഴി എന്ന ലാശം കാണുക). ഈ കണക്കെന്നുസിച്ച് 12 പേരുകൾ 1,200 രൂപയാണ് ചെലവ് വരിക. മാർത്തോമാ മെത്രാൻ ഡച്ചു കമ്പനിയുമായി 4,000 രൂപ കേവു കുലി കരാർ ചെയ്തിരുന്നു. (Agur, C.M., *Church History of Travancore*, Madras, 1903, p.71) ഈ തുകയും, കുടുതൽ പണിത്തരെ വരുത്താൻ വിഗ്രഹിച്ചുജോക്കായ ഇവാനിയോസ് ഡച്ചു കമ്പനിയിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ തുകയും, ((Philip, E. M., *The Indian Church of St. Thomas*, Cheeramchira, 2002, Pp 157 – 9) ബ്രസായിലെ ഡച്ചു കോൺസലിന്റെ പകൽ നിന്നും ഇരുപത് ശതമാനം പലിശയ്ക്ക് ശക്കുള്ള മഘ്രിയാന വാങ്ങിയ 6,660 രൂപയും (യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 180) പലിശയും ചെർത്താണ് 12,000 രൂപയായത്.

21. ...കോതമംഗലത്തുകാരൻ നെട്ടിമറ്റത്തിക്കത്തൊർ അവിടെചുന്നിരുന്നു. അയാളെ കണക്കയുടൻ തല ചിരുപ്പിച്ച്, പട്ടവും കൊടുത്ത്, തൊപ്പി ഇടുവിച്ചു.... (തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവരി, P 91)

22. P. Cherian, p. 33

23. Perumthottam, p. 194

24. *Seminary Case Book, Vol. III, Pp 53 – 4*

25. താഴെ പറയുന്ന സംഗതികളാണ് ഈ ഭാഗത്ത് സുചിപ്പിക്കുന്നത്. 1. മലക്കരയിലെ പട്ടക്കാർ സ്ഥാനചിഹ്നമായി ഉച്ചിയിൽ തലമുടി വളർത്തുന്ന പതിവുമൾടി അന്ത്യാവൃക്ഷ രീതിയിൽ തലമുടി പറ്റുവെട്ടി. 2. പള്ളിയോഗത്തിന്റെയും മാർത്തോമാ മെത്രാൻ കുടാരെയും അനുമതി കുടാതെ പട്ടം കൊടുത്തു. 3. മാർത്തോമാ മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തവർക്ക് വീണ്ടും പട്ടം കൊടുത്തു. 4. രോമാ രേണാകാലത്ത് ആരംഭിച്ച വൈദിക ബൈമചര്യം നിർത്തലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ചില പട്ടക്കാരെ വിവാഹം ചെയ്തു. 5. അമാർത്തമ രേണായികാരിയായ മാർത്തോമാ മെത്രാൻ അധികാരത്തിൽ കൈകടത്തി.

26.തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവരി, Pp 90 – 1

27. *Seminary Case Book, Vol. III, Pp 258 – 9*

28. The Rev. P. Groot, s.s.J. and A. Galletti I.C.S., *The Dutch in Malabar*, Madras, 1911, P 177. Poonen, *Dutch Hegemony*, P 212

29. തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവരി, P 90

30. തോമസ്, നിരണം ശ്രദ്ധവാൾ, P 91. ഈ പുനർസ്ഥാനാഭിഷേകമാണെന്ന നാണ്യം അനേക്കാവുന്ന പക്ഷപാതികളായ ചരിത്രകാരമാരുടെ ഭാഷ്യം. എന്നാൽ എപ്പിസ്കേപ്പരൈ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കുന്ന സ്ഥാനാരോഹണം ശുശ്രൂഷ (സു ദ്രോണിശ്വാ) മാത്രമായിരുന്നു എന്നാണ് ഇന്ന് ചരിത്രകാരമാരുടെ പൊതുവെ തുള്ളു അഭിപ്രായം. തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ചു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്തിയ ആളു വിഞ്ഞും തിരുവിതാംകൂറിൽ വച്ചുതന്നെ മെത്രാനായി വാഴിക്കാൻ അനു സാഖ്യമായിരുന്നോ എന്ന വസ്തുതയും പരിഗണിക്കുന്നു.

31. തോമസ്, നിരണം ശ്രദ്ധവാൾ, P 98

32. കാട്ടുമങ്ങാട്ടു റവാൻ അനധനായ മാർ ശ്രീഗോറിയോസിനെ വണ്ണിച്ചാണ് മെല്ലപ്പട്ട സ്ഥാനം കരഗതമാക്കിയതെന്ന ചിലരുടെ പ്രസ്താവന തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. കാട്ടുമങ്ങാട്ടു മെത്രാൻ സ്ഥാനം ശ്രീഗോറിയോസ് മനസ്സാടെ നൽകിയതാണ്. ഈ സാഭവത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ മട്ടാഖേരി പള്ളിയിൽ വച്ച് 1772 മകരം 23-നു ശ്രീഗോറിയോസ് ഡച്ച ഇന്ത്യൻക്കു കമ്പനി മുമ്പാകെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പത്തിലുടെ തന്റെ ഭൗതിക സ്ഥാനത്തുകൾ മുഴുവൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ശ്രീവർഗ്ഗിന് മാർ കുറിഞ്ഞോസിനു ഭാനം ചെയ്തു. ഇതിൽ നിന്നും കാട്ടുമങ്ങാടൻ്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം സാധ്യവും, ശ്രീഗോറിയോസ് മനസ്സാടെ നൽകിയതുമാണെന്നു തെളിയിയുന്നു.

33. ശക്കൂള്ളാ മഹീയാനായ്‌കൾ പട്ടംകൊട കൗം നടത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു സഹചാരിയായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കത്തനാർ. (ഡാക്കോഡ് ത്രിതീയൻ, P 204) അങ്ങെ നെയ്യക്കിൽ മാർ ശ്രീഗോറിയോസാണ് അനധികൃത പട്ടംകൊടകൾ നടത്തിയിൽ.

34. മാർ ഇളവാനിയോസ് യുഹാനോൻ ഇന്ത്യയുടെ എപ്പിസ്കേപ്പാഫോ എന്ന സ്ഥാനമാനമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

35. ഡാക്കോഡ് ത്രിതീയൻ, P 210.

36. Fenwick, John, *The Forgotten Bishops*, New Jersey, 2009, P 229

37. തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽ അടിയാറത്തിന്റെ തിരുവെചുത്തു വിളംബരം വാങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന് അതു നിഷ്പ്പത്താസമായിരുന്നു. (തോമസ്, നിരണം ശ്രദ്ധവാൾ, P 90)

38. Seminary Case Book, Vol. III, P 259

39. കാട്ടുമങ്ങാട്ടു തടവുശിക്ഷ വിധിച്ചു എന്നും മാർ ദിവന്യാസേപ്പാസിന് ചില സമാനങ്ങൾ നൽകി തടവ് ഒഴിവാക്കി എന്നും അദ്ദേഹം 1795 തു ശക്തൻ തന്യുതാനയച്ച അപേക്ഷയിൽ കാണാം (പുത്രേതിഫ്റ്റ് രാമ മേനോൻ, ശക്തൻ തന്യു രാൻ, കോഴ്ക്കോട്, P 289). തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെ തിരുവെചുത്തു വിളംബരം ലഭിച്ചിരുന്ന വലിയ മാർ ദിവന്യാസേപ്പാസിന് എതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരെ ശിക്ഷിക്കാൻ സർക്കാർ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. ആഞ്ഞാർ (തൊഴിയുർ) എന്ന സ്ഥലം കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട നസാണി ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശമായ കുന്നംകുളവും മായി തൊട്ടാണു കിടക്കുന്നതെങ്കിലും, സാമുതിരിയുടെ രാജ്യത്ത് (നെടിയിരുപ്പ്)

ഉൾപ്പെടുത്തായിരുന്നു.

40. ...ചാട്ടുകുളങ്ങരെ പുലിക്കോട്ട് ഇട്ടുപെട്ടു കത്തനാരെ...കരിങ്ങാച്ചിറ ചെന്ന കാടുമങ്ങാട്ട് മുപ്പിലെക്കുടെ റബാസുവം ഏൽക്കയും ചെയ്തു. ആധവസ്തു പെരു സദ്ധവിൽ അഡിണ്ട് റബാസ്തു വൻതുവകയും കണ്ണുകെട്ടി മീട്ടുപ്പിച്ചു കാടുമങ്ങാട്ട് മുപ്പിലെ അനുഷ്ഠ ചാലിക്കോരെയെക്കാണ്ട് 7000 പുത്തൻ പ്രശ്നിതയും ചെയ്തി ആണ്. ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം അണ്ടുകു ഹോകയും ചെയ്തു...കൊല്ലം 966 -മാണ്ട് മീനമാസത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ കത്തനാര് ചങ്ങനുറ ചെന്ന് അയാൾ ചെയ്ത കാര്യം പിഴ അനുസരിച്ച് കൂടിക്കും വച്ചു. ഇതിൻവില്ലോ പലരക്കും റബസുവം കൊടുക്കയും പട്ട കൊടുക്കുയും ചെയ്തുവന്നതാക്കയും കൂടുക്കും. വന്നത് ചിലതൊഴിപ്പു വിടുകയും ചിലർക്കു പട്ട കൊടുക്കയും മനസ്സ് മുട്ടുബോൾ അവർ ഹോകയും ഇങ്ങനെ പലതും ചെയ്തുവന്നതാക്കയും എഴുതിയാലും പാണ്ണാലും കൂടുകയില്ല... (തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവാരി, P 95) ചിലർ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ ചേലതിൽ (ഇന്നും മതത്തിൽ) ബലമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതിനല്ലോ ഇട്ടുപെട്ടതാലും പാണ്ണാലും ശിക്ഷ വിഡിച്ചത്. നിയമാനുസൂത്ര മെത്രാനായ മാർ ഭിവന്യാസേപ്പാസിനെ യിക്ക തിച്ച് ബഹിഷ്കൃതനായ കാടുമങ്ങാട്ടു മെത്രാനോട് റബാൻ സ്ഥാനം വാങ്ങിയതി നാണ്. 1808 തെ എട്ടാം മാർത്തോമാ ഇട്ടുപെട്ടു കത്തനാർക്ക് വീണ്ടും റബാൻ സ്ഥാനം നൽകി. നിയമവിരുദ്ധമായി കൊച്ചി രാജ്യത്വം വച്ച് വൈദിക കർമ്മങ്ങൾ നടത്തി യതിനാണ് കാടുമങ്ങാട്ടു മെത്രാൻ്റെ സഹോദരിയും, കൊച്ചി രാജ്യത്വം പ്രജയും മായ ചാലിക്കോര പിഴ കെടുക്കിവന്നത്. ഇതേക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കൂടു വരു വീടിൽ ശ്രദ്ധവോൺ ഭിവന്യാസേപ്പാസിന്റെ സാംഗമത്തിലുണ്ട്. ബഹിഷ്കൃത നായകിലും സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകി ഒരു സമാനര ഭരണം സൃഷ്ടിക്കാൻ കാടു മങ്ങാട്ടു മെത്രാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

41. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, Pp 223-4

42. പിനിൽ മേല്പട്ടം എന്ന ശീർഷകം കാണുക

43. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റബാനും, ഏഴാം മാർത്തോമായ്ക്കും 1794-നു കൊല്ലം 969 മേടം 6-നു ചെങ്ങനുറ പള്ളിയിൽവെച്ച് റബാൻ സ്ഥാനം നൽകിയത് വലിയ മാർ ഭിവന്യാസേപ്പാസ് ആണ്.

44. മാർ ഇവാനിയോസ് കാലം ചെചെയ്തത് 1794-നു കൊല്ലം 969 മേടം 7-നു ദുഃഖവെള്ളിയിൽച്ചെ ചെങ്ങനുറ പള്ളിയിൽവെച്ചാണ്.

45. ...മിശ്രിഹാ കാലം 1796-ൽ കൊല്ലം 971-മാണ്ട് മേടമാസം 24-ന് പെരു നാൾ ചെങ്ങനുറ പള്ളിയിൽവെച്ച് റബാചുന മാർത്തോമാ അപ്പൻകോപ്പും ആയിട്ടു വാഴിക്കയും ചെയ്തു... (തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവാരി, P 98)

46. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റബാൻ അന്തരിച്ചത് കൊല്ലം 987 തുലാം 28-നു അടുർ കണ്ണിംകോട്ടു പള്ളിയിൽവെച്ചാണ്.

47. തോമസ്, നിരസം ഗ്രന്ഥവാരി, Pp 86-7, പള്ളിനാസ്, P 119

48. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 204

49. സ്ഥാന നാമങ്ങളും പുജക ബഹുവചനങ്ങളും അതീവ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന നിരസം ഗ്രന്ഥവാരി മാർ ഇവാനിയോസിനെ അപ്പ

സ്കേഹാപ്പ് (എപ്പിസ്കേപ്പാപ്പ്) എന്നു മാത്രമാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

50. തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, Pp 90 - 1
51. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 209
52. തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 97
53. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 210
54. തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 97
55. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 213
56. തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 92
57. ...964-റമാൻ കർക്കടമാസത്തിൽ മാറിവാനിരോഗ് എപ്പിസ്കേപ്പായെ ചെങ്ങന്നൂർ വരുത്തി പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു... (തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 96)
- 58.തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 97
59. ശമ്മമൾ, കത്തനാർ
- 60.തോമൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവരി, P 97
61. ജോസഫ് ഇടുപ്പ്, പുകിടിയിൽ, മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി കളുടെ സഭ ചരിത്രം, കോട്ടയം, 1869, Pp 156-7
62. യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ, P 220.

ചെങ്ങനുർ ഭദ്രാ
 സന്തതിലെ
 ഏറ്റവും പുരാതന
 മായ പള്ളിയാണ്
 ചെങ്ങനുർ ഐരു്
 മേരിൻ പഴയസുറി
 യാമിപ്പള്ളി. മുൻ
 തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന
 തിലായിരുന്ന
 ഫ്ലാച്ചും ഈ
 സ്ഥാനം ചെങ്ങനുർ
 പള്ളിയ്ക്കു തൊന്ത
 അയിരുന്നു.

ചെങ്ങനുർ പഴയസുറിയാമിപ്പള്ളി: സദാചരിത്രത്തിൽ

വർഗീൻ ജോൺ, തോട്ടപുണ്ഡി

ചെങ്ങനുർ ഭദ്രാസനത്തിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ പള്ളിയാണ് ചെങ്ങനുർ ഐരു് മേരിൻ പഴയസുറിയാമിപ്പള്ളി. മുൻ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലായിരുന്നഫ്ലാച്ചും ഈ സ്ഥാനം

ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയ്ക്കു തന്നെയായിരുന്നു. സഭാചരിത്ര സംബന്ധമായി പ്രാധാന്യമുള്ള പല സംഭവങ്ങളും ഈ പള്ളിയിൽ വച്ച് നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഹസമായ വിവരങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. എ. ഡി. 1686

പ. മാർ ബബ്സലിയോസ് യൽദോ മഹിയാനാ (കോതമംഗലം ബാവാ) യോടാപ്പും 1685-ൽ മലകരയിൽ വന്ന മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹിഡായ തുള്ളാ എപ്പിസ്കോപ്പാ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകുട്ടി. തെക്കുള്ള 14 പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഓർത്തയോക്സ് വിശാസവും അലക്സാന്ദ്രിയൻ വേദ ശാസ്ത്രവും മലകരസഭ ഉദ്ഘാഷിക്കമായി അംഗീകരിച്ചു.

2. എ.ഡി. 1791 മാർച്ച് 9 (കൊല്ലം 966 കുട്ടം 25-26) വിഭൂതി ഖുദ നാഴ്ച.

കൊല്ലംതെ ലത്തീൻ മെത്രാനും പാറമേക്കൽ തൊമ്മൻ കത്തനാരും വലിയ മാർ ദീവനാസിയോസിനെന്നും മാർ ഇുവാനിയോസിനെന്നും ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ സന്ദർശിച്ചു.

3. എ.ഡി. 1794 ഏപ്രിൽ 17 (969 മേടം 6) പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച

വലിയ മാർ ദീവനാസിയോസ് (ആറാം മാർത്തോമ്മാ) മെത്രാപ്പോ ലീതിതാ പകലോമറ്റം പള്ളിവടക്കേടത്ത് മാത്തൻ കത്തനാർക്കും (പിന്നീട് എഴാം മാർത്തോമ്മാ) മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ച ആദ്യ വേദപുസ്തക തിരിക്കേ പതിഭാഷകനായ കായംകുളം ഹീലിപ്പോസ് കത്തനാർക്കും റവാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അഭിനവ റവാനാരെ വയ്ക്കാവുംവനായ മാർ ഇുവാനിയോസ് യുഹാനോൻ കണ്ണ് അനുഗ്രഹിച്ചു.

4. എ.ഡി. 1794 ഏപ്രിൽ 18 (969 മേടം 7) ദുർവവൈപള്ളിയാഴ്ച.

മാർ ഇുവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ കാലം ചെയ്തു. തെക്കെ കബ റിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

5. എ.ഡി. 1796 മെയ് 5 (971 മേടം 24) വി. ഗീവറുഗീസ് സഹദ യുടെ പെരുന്നാൾ

വലിയ മാർ ദീവനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതിതാ പിൻഗാമിയായി മാത്തൻ റവാനെ മാർത്തോമ്മാ (എഴാമൻ) എന പേരിൽ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിച്ചു.

6. എ.ഡി. 1799 കൊല്ലം 974 ഇടവം 20

വലിയ മാർ ദിവനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താരെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള സമർപ്പ തന്റെ തച്ചിൽ മാത്രു തരക്കെൽ സ്വാധീനത്താൽ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളി കണ്ണുകെട്ടി.

7. ഏ.ഡി. 1799 എകാലം 974 മിമുനം

പീഡനത്തിനു വിധേയനായി തത്തംപള്ളിയിൽ പത്തീറ വച്ച് കുർഖാന ചൊല്ലിയതിന് പ്രായശവിത്തമായി 41 ദിവസം വി. കുർഖാന ചൊല്ലിച്ചു. ഈതിന് 12 കത്തനാർമാർക്ക് ഓരോ രാശി വിതം കുർഖാനപണം കൊടുത്തു.

8. ഏ.ഡി. 1876 ജൂൺ 27-29 മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹദോസ്

മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ (1876 ജൂൺ 27-29) ചെങ്ങന്നുർ കൈക്കാരൻ കടന്നോട്ടിൽ മാമൻ” സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായി സുന്നഹദോസ് നിശയങ്ങളിൽ ഒപ്പു വെച്ചവരുടെ പേരുകളുടെ പട്ടികയിൽ കാണുന്നു.

9. ഏ.ഡി. 1913 ഫെബ്രുവരി 9 (1088 മകരം 28. മകരം 27 സുനിയാനി കണക്ക്) ഞായരാഴ്ച

മാർ ഇഗ്രനാത്തിയോസ് അബ്ബുദേൽ മൾഹാ ദിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായും മാർ ബാസേലിയോസ് പാലുസ് ഒന്നാമൻ കാതോലിക്കാ ബാബായും മറ്റു മേല്പുടക്കാരും ചേർന്ന സുന്നഹദോസ് കാരുചിറ ഗീവറുഗിസ് മാർ പീലക്സിനോസ് (പിനോക്. ഗീവർഗിസ് ഒന്നാമൻ കാതോലിക്കാ), കരവട്ടുവിട്ടിൽ യുധാക്കിം മാർ ഇ൱വാനിയോസ് ഏനിവരെ മെത്രാപ്പോലിത്താമാരായി വാഴിച്ചു.

ഉപോംബലക്കായ അടിസ്ഥാനരേവകൾ

1. ശീമക്കാരായ പിതാക്കമാർ, വെറി. റവ. അപ്പോ പാലുസ് റിനാൻ.
2. നിരണം ഗ്രമവാരി (എഡി. എം. കുരുൻ തോമസ്).
3. മലയാള മനോരം 12-02-1913.
4. പ. ഗീവർഗിസ് ഒന്നാമൻ ബാബായുടെ സഭാജീവിത നാൾവഴി.

ശ്രൂഢിലും
 കലർപ്പിലുംതെന്നു
 മായ സത്യവി
 ശാസം പ്രസിദ്ധ
 വ്യാപനം നടത്തിയ
 ചരിത്രപ്രാധാന്യ
 മുള്ളേ ഒരു മഹാസം
 ഭവമാണ് ചെങ്ങ
 നൃഥ സുന്ദര
 ദോഷ്. അതിനു
 സമാനമായ ഒന്ന്
 അതിനു മുഖ്യമാ
 പിക്കുവാ നിസാണി
 കള്ളുടെ ഇടയിൽ
 ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാ
 കേണ്ട ആവശ്യകത
 യുമില്ല.

1686- ലെ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസും ഹാർ ഇംവാനിയോസ് ഹദിയഞ്ഞായും

ഡോ. എം. കുരുക്ക തോമസ്

സ്തുതി ചൊയ്യാക്കപ്പെട്ട ഓർത്തദോക്ഷൻ
സഭകൾ സത്യവിശാസത്തെ മുന്നു പൊതു

സുന്നഹദോസുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിശാസം എന്നു വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്. നിവൃത്തി, കുസ്തനീനോസ് പോലീസ്, എഫോസുസ് എന്നിവയാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്ന പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ.

അമാർത്ഥത്തിൽ ഈ മുന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകളും വിശാസ സത്യങ്ങളാണും രൂപീകരിച്ചില്ല. വോദാധിഷ്ഠിതവും അപ്പോസ്റ്റോലികവുമായ സത്യവിശാസത്തെ നിർണ്ണയിക്കുകയും, വ്യാവ്യാനിക്കുകയും, പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ഈ മാനദണ്ഡം വിക്ഷിച്ചാൽ, മലക്കരസഭയ്ക്ക് മുന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകൾക്കു തുല്യമായ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സുന്നഹദോസാണ് 1686-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ കൂടിയ മലക്കര പള്ളിയോഗം. മലക്കര നസാണികളുടെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള ചാരിത്രത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഓർത്തദയോക്സ് വിശാസം വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ച ഏക സുന്നഹദോസാണ് 1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ്. ഇതിനു ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് പ. അൽഫോ ബനോലിയോസ് ബാബായോ ദൊപ്പം കേരളത്തിലെത്തി 1694 ചിങ്ങം 3-ന് കാലം ചെയ്ത മുള്ളുരുത്തി മാർത്തോമൻ പള്ളിയിൽ കബിടകപ്പെട്ട് മാർ ഇവബാനിയോസ് ഫറിയള്ളാ അമവാ ഫിദായത്തുള്ളയാണ്.

പശ്വാത്തലം

പഞ്ചസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധന പാരമ്പര്യം പിൻതുടർന്നു വന്ന ഒരു ദേശീയ സഭയായിരുന്നു പോർട്ടൂഗീസുകാർ വരുമ്പോൾ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. നെസ്തോരിയൻ വേദശാസ്ത്രവും, പഞ്ചസ്ത്യ കൽദായ ആരാധനക്രമങ്ങളുമാണ് അന്ന് മലക്കര നസാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ബാഗ്ദാദിലെ നെസ്തോരിയൻ കാതോലിക്കാധാരിയിരുന്നു അവരുടെ വേദതലവൻ, ക്രിസ്തുവർഷം പതിനൊരാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള സുറിയാനി രേഖകൾ കൂടാതെ, ക്രിസ്തുവർഷം 1500-ൽ പോർട്ടൂഗീസ് കപ്പിത്താൻ പെട്ടേണ അൽവാറീസ് കബ്ബാളിനൊപ്പം യുറോപ്പിലെത്തിയ കൊടുങ്ങല്ലുംകാരൻ ജോസഫ് കത്തന്നരും ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ബാഗ്ദാദിലെ നെസ്തോരിയൻ കാതോലിക്കാ വാഴിച്ചയക്കുന്ന പേരിഷ്യൻ മെത്രാൻ ഇന്ത്യയൈക്കയുംതയും വാതിൽ (തറബാദ് കോൽ ഫിസ്കു) എന്ന സ്ഥാനമാതൊട്ടെ ആത്മീയാധികാരം നടത്തിയിരുന്ന കിലും, നസാണികളുടെ യമാർത്ഥ ഭരണാധികാരം നെസ്തോരിയൻ സഭയുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം വാഴിക്കപ്പെട്ടുന്ന തദ്ദേശീയനായ അർക്കിദ്യക്കോനായിരുന്നു.

പോർട്ടൂഗീസുകാർ കേരളത്തിലെത്തിയ ക്രിസ്തുവർഷം 1498 മുതൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ തന്റെപുർവ്വമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, ആസുത്രിത ശ്രമവും, ധന-സെസനിക ശക്തിയും മുലം 1599-ലെ ഉദയംപേരുർ സുന്ന

ഹദ്ദോസു വഴി മലകര നസാണികളെ രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു കീഴിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ബാർഡാറിലെ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനത്ത് രോമാപാപ്പായെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഭരണം ലത്തീൻ രോമൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാനാരിലേഡാതുകൾ. അർക്കിവ്വൽക്കേണ്ടയും സർവ്വശക്തമായ മലകര പള്ളിയോഗത്തെയും നിഷ്പ്രഫേമാക്കി ഇല്ലാത്യും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. വിശ്വാസം പുർണ്ണമായും രോമൻ കത്തോലിക്കാ വേദശാസ്ത്രപ്രകാര മായി. പൗരസ്ത്യ കർബായ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ രോമൻ കത്തോലിക്കാ തിരുത്തല്ലുകൾ വരുത്തി പ്രചരിപ്പിച്ചു.

ഈവയ്യാനും അംഗീകരിക്കുവാൻ നസാണികൾ തയാറായില്ല. എക്കില്ലും രോമൻ കത്തോലിക്കത്തുടെ മുഗ്രീയ ഭേദത്തിനുകൂടിക്കു മുമ്പിൽ അവർ നിസ്സഹായരായിരുന്നു. അറബിക്കടലിനേലുള്ള പോർട്ടുഗീസ് സർവ്വാധിപത്യമുപയോഗിച്ച് മദ്ദുപ്പുരസ്ത്യദേശത്തുനിന്നും ഒരു മേല്പ് ട്രക്കാരനും കേരളമല്ലിൽ കാൽപ്പവിട്ടാതെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ രോമൻ കത്തോലികൾ വിജയിച്ചു. രോമൻ കത്തോലിക്കാ സെമിനാരികളിൽ പഠിച്ചിറങ്ങിയവരെ മാത്രം വൈദികരാക്കി അവരിലും സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങളെ രോമൻ കത്തോലിക്കാ ആചാരങ്ങളുപയോഗിച്ച് പുറന്തള്ളാൻ ശ്രമിച്ചു.¹ ആചാരാനുഷ്ടാനങ്ങളിൽ കാര്യമായ മാറ്റം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ സഭ പുർണ്ണമായും പാശ്വാത്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുന്ന സ്ഥിതിയിലായി.

എന്നാൽ ഈ അടിമതവത്തിന് അര നൃംഖിന്റെ ആയുസു മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1653-ൽ നസാണി, വിദേശ അടിമതനുകും വലിച്ചേരിഞ്ഞ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു². സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപ്പിന് ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു മനസിലാക്കിയ നസാണി സമൂഹത്തിന് അറബിക്കടലിനേലുള്ള പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ മേധാവിതാം മുലം മുൻകാലങ്ങളിലേതുപോലെ ഒരു പേർപ്പുൻ മേല്പ് ട്രക്കാരനെ ലഭിക്കുക അസാധ്യമാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ 1653 ജൂൺ 1-ന് ആലങ്ങാട് വെച്ച് ജാതിക്കുതലവന്നായ തോമ്മാ അർക്കഡിക്കോണെ മാർത്തോമ്മാ ഓന്നാമൻ എപ്പിസ്കോപ്പായായിട്ടു പത്രണ്ണു പട്ടക്കാർ ചേർന്ന് വാഴിച്ചു.³

രണ്ട് ലക്ഷ്യത്തിൽ നാനുറു കുറെ നസാണികൾ അംഗീകരിച്ച കൂനൻ കുർഖുസത്തും നസാണികളിൽ പിളർപ്പാനും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. ഈ വിപ്പവം ആചാരാനുഷ്ടാനങ്ങളിലും മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. മാർത്തോമ്മാ ഓന്നാമൻ വേദതലവന്നായി അംഗീകരിച്ചതോഴികെ മറ്റാരുമാറ്റവും അക്കാലത്തുണ്ടായില്ല. രോമൻ കത്തോലിക്കാ കലർപ്പുകൾ ഒഴിവാക്കി 1599-നു മുമ്പുള്ള മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു നസാണികളുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം. പകേശ, ഈ

പക്ഷ്യപ്രാപ്തി വിദ്യരസപ്പനമായിരുന്നു. അമാർത്ത മാർത്തോമായുടെ മാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിയാനുള്ള പാണ്ഡിത്യവും ശ്രമങ്ങളും അര നൃംഖാണ്ഡു കൊണ്ട് രോമൻ കത്തോലിക്കർ നസാണികളിൽ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തിരുന്നു.

മുൻകാലങ്ങളിലേതുപോലെ പേരഷ്യൻ സഭയിൽനിന്നും ഒരു മേല്പ് ട്രക്കാരനെ ലഭിക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. അറബിക്കടലിനേൽ തുട രൂന പോർട്ടുഗീസ് മേധാവിത്തമായിരുന്നു മുഖ്യ കാരണം. കൂടാതെ പതിനാറാം നൃംഖാണ്ഡിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ കർണ്ണായ മെത്രാമാരുടെ ചാണ്ഡാട്ടം അവരെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നസാണികളെ പിൻതിരിപ്പിച്ചു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല. അതിനാൽ മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ സ്ഥാനം ക്രമപ്പെട്ടതാൻ ഏതെങ്കിലും സഭയിൽ പ്ലേട് ഒരു പാരമ്പര്യ മേല്പട്ടകാരനു വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം വർഷങ്ങളോളം അവർ തുടർന്നു വന്നു.

1662 മേഡം 27-ന് ധച്ചുകാർ കൊച്ചീക്കോട് കീഴിടക്കി. അതോടെ അറബിക്കടലിനേൽ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കുള്ള അധിശ്വരത്വവും അവസാനിച്ചു. 1663-ൽ മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ നാല് ആലോചനക്കാരിൽ ഒരാളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പരിപിൽ ചാണ്ടി കത്തനാർ മറുകണ്ഠം ചാടി രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്ന് മെത്രാനായി. അതോടെ നസാണി സമുഹം രണ്ടായി പിളർന്നു. പോർട്ടുഗീസ് ആധിപത്യം അവസാനിച്ചിട്ടും മികച്ച സംഘടനാശേഷിയും ധനശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്ന രോമൻ കത്തോലിക്കർ പരിപിൽ ചാണ്ടിയുടെ കീഴിലേയ്ക്ക് നല്ലാരു വിഭാഗം നസാണികളെ അടർത്തി മാറ്റുന്നതിൽ വിജയിച്ചു.

ഭാഗ്യവശാൽ 1665-ൽ യേറുസലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കൈസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീദ് മലകരയിലെത്തി മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ മേല്പട്ടസ്ഥാനം ക്രമപ്പെട്ടതി. ഇതുമുലം രോമാബന്ധം വിപ്പേഴ്സിച്ച് സംബന്ധം നേടിയ നസാണികളെ പണവും, സാധ്യീനവും, സെസന്വും, പ്രചാരണത്ത്വങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് കീഴ്പ്പെട്ടതിവന്ന രോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ തയ്യാറാണും, മലകര നസാണികൾക്ക് നവോദയങ്ങൾ പകരാണും സാധിച്ചു. എന്നാൽ ഇതില്ലുമൊന്നും ചെയ്യാൻ മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീദിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

54 വർഷത്തെ രോമൻ ഭരണവും അതിന് മുമ്പ് ഒരു നൃംഖാണ്ഡു കാലത്തെ രോമൻ സാധ്യീനവും മലകരയുടെ പാരമ്പര്യത്തെ ഏതാണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നു. രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആചാര - അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുള്ള വിരക്തിയും, സുറിയാനി പാരമ്പര്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള ആസ്ഥക്തിയും എന്നതിലുപരി ശരിയും തെറ്റിം

തിരിച്ചറിയാനുള്ള സാമഗ്രികൾ അനു മലകര നസാണികൾക്ക് ലഭ്യ മായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാൻ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദത്ത് ജലീഡിരേൾ ശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ല.⁴ റോമൻ കത്തോലിക്കർ ഏർപ്പെട്ടത്തിൽ വൈദിക വിവാഹ വിലക്ക് നീക്കി എന്നതൊഴിച്ച് മര്ഗ്ഗാരു ആചാര പരിഷ്കാരവും ഇദ്ദേഹ തിനു മലപ്രദമായി നടപ്പാക്കാനായില്ല.⁵ 1671-ൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്ത് വടക്കൻപറവുർ പള്ളിയിൽ കബിടങ്ങി.

ഈ പശ്ചാത്യലത്തിലാണ് 1685-ൽ പ. മാർ ബസേലിയോസ് തൽദോ മഹിയാനയും, മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ എപ്പിസ്കോപ്പായും കോതമംഗലത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നത്. 13-ാം ദിവസം മാർ ബസേലിയോസ് കാലം ചെയ്തു. മാർ ഇുവാനിയോസ് 1694 വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം മലകരയുടെ സുറിയാൻ പാരമ്പര്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കുന്നൻകുർശിനു ശേഷമുള്ള മലകരസഭക്ക് ഒരു താത്പരിക അടിത്തറ സൃഷ്ടിച്ചത് മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായാണ്.

കേവലം പതിമൂന്നു ദിവസം മാത്രമേ നസാണികൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളു എങ്കിലും പ. മാർ ബസേലിയോസ് തൽദോ മഹിയാനയുടെ വരവ് നസാണികൾക്ക് നവോമേഷം പകർന്നു. അദ്ദേഹത്തിരേൾ കാത്താ ദിക്കാ എന പരിവേഷമായിരുന്നു അതിനു കാരണം. തങ്ങൾ ഓരിക്കലും കാണാതെ നൃഥാഭ്യൂക്തോളം നിത്യവും രഖ്യ നേരത്തെ നമസ്കാരം അളിലും വി. കുർബാനകളിലും ഔർത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുവന കാതോലിക്കാ തങ്ങളുടെ ഇടയിലെത്തിയർ നസാണികൾക്ക് ആവേശകരമായ ഒരു വസ്തുതയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏതു സഭാംഗമായിരുന്നു എന്നത് അവർക്ക് പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്യലത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിരേൾ ശിശ്യനും സഹയാത്രികനുമായിരുന്ന മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ മലകരയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്.

മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ

പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്കതിരായി ഇന്ത്യൻ മൺസിൽ നടന്ന ആദ്യ സംബന്ധപ്രധാനമരമായ 1653-ലെ കുന്നൻകുർശു സത്യത്തിനു ശേഷം ഇതഃപര്യന്തം മലകരയിലെത്തിയ സുറിയാൻ മേല്പട്ടക്കാരിൽ ഏറ്റവും മികച്ച പണ്ഡിതന്മാരെന്ന ചോദ്യത്തിന് രണ്ടാമതൊന്നാലോച്ചിക്കാതെ മറുപടി പറയാം. 1694 ചിങ്ങം 3-ന് കാലം ചെയ്ത് മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോ മമൻ പള്ളിയിൽ കബിടകപ്പെട്ട മാർ ഇുവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ അമ്പവാ ഹിഡായത്തുള്ളാ. മലകരസഭയുടെ ഏറ്റവും ദുർഘടമായ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിരേൾ 9 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനം സുറിയാൻ പാര

വര്യം മലകരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി എങ്കിലും, രണ്ടാമത്തെ മാർത്തോമ്മാസ്റ്റീഹാ എന്നു വിശ്വേഷിക്കപ്പെട്ടുവെക്കിലും, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കുള്ള അറിവ് തുലോം പരിമിതമാണ്.

ആദ്യകാല ജീവചരിത്രം

മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയളളായുടെ ആദ്യകാല ജീവചരിത്രത്തെ കുറിച്ച് പള്ളരെ പരിമിതമായ അറിവ് മാത്രമേയുള്ളു. ലഭ്യമായ വിവരങ്ങൾ വച്ച് അദ്ദേഹം ഇറാക്കിലെ മുസലിനു സമീപം കാരക്കോഴിലെ ഹുദിയാഡ ശ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. അബ്ദത്ത് മശീഹാ ജുമ്മാ എന്ന പട്ട ക്കാരൻ്റെ കീഴിൽ സുറിയാനി പാനം നിർവ്വഹിച്ചു. ആദ്യം ശൈമ്മാസ്ത നായും പിന്നീട് ഒരു വിവാഹിത വൈദികനായും പട്ടംകെട്ടപ്പെട്ടു. 1661-ൽ ഭാര്യ മരിച്ചുശേഷം മാർ ബാഹനാം ദയറായിൽ ഒരു സന്ധാസിയായി ചേർന്നു. തുടർന്ന് മറ്റു പല ദയറാകളിലും അന്തേവാസിയായി. 1685-ൽ ഹുദയ്താം സ്വദേശിയായ മാർ ബാസേലിയോസ് തൽദോ മഹിയാനയോ ടൊപ്പം കേരളത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.⁶ ഈതു മാത്രമാണ് ഈന്ന് ലഭ്യമായ ആദ്യകാല ജീവചരിത്രം.

മലകരയിൽ

മാർ ബാസേലിയോസ് തൽദോയോടൊപ്പം കേരളത്തിലെത്തിരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തപ്പറ്റി പ്രഖ്യാപനമായ പ്രാദേശിക ഏതിഹ്യം അശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്പ്രകാരം 1685-ൽ തലഫേറിയിൽ കപ്പലിറി അഡിയ സംഘം കരമാർഗ്ഗം വളരെ വിഷമതകൾ സഹിച്ച് കോതമംഗല തെത്തി. അവിടെവച്ച് മാർ ബാസേലിയോസ് തൽദോ കന്ന 14-ൽ ഫായ യളളാ റിവാനെ ഇന്ത്യയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാധാരി പട്ടംകെട്ടി.⁷

ഈ ഏതിഹ്യത്തിൽ ചില പൊതുത്തക്കേടുകളുണ്ട്. 1720-ൽ മലകര മെത്രാപ്പോലിത്താ മാർത്തോമ്മാ 4-ാമൻ അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർ ക്കൈസിനയച്ച കത്തിൽ, ആഗതർ മാർ ബാസേലിയോസ് തൽദോ, ഇൗവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാം, മതതായി റിവാൻ എന്നിവരാണെന്നു കാണുന്നു.⁸ അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ മാർ ഇൗവാനിയോസ് മദ്യപാര സ്ത്രീദേശത്തു വെച്ചുതന്നെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കണം.

തൊഴിയുരിൽ, മലബാർ സ്വത്രെ സുറിയാനിസ്ഥാ ആസ്ഥാനത്തു സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ ഇൗസംശയം ബലപ്പെട്ടതുനും, അതിൽ ...പരിശുഖാത്മാവിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഇൗവാനിയോസ് എന്നു നാമകരണം ചെയ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിളിക്ക് യോഗ്യമാക്കുന്നപ്രകാരം ഇദ്ദേഹം ഇൗ പേരിന് അർഹനാക്കുന്നു. പ. എപ്പിസ്കോപ്പാരും, പിതാക്കണ്ണാരും, മെത്രാധാരും, കഴിശാമാരും,

സഹമാശിഖരുമായ ഞങ്ങൾ, ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങളോട് ഒരുമിച്ച് ഒരുജ്ഞി വന്നിട്ടുള്ള ജനസംഘത്തോടുകൂടെ ഏകസ്വരത്തിൽ അടച്ചാണി ആപരയുന്നത്; ഇന്ത്യയുടെയും (ഹിന്ദുദേശത്തിലേയും) ഇവിടെയുള്ള പട്ടണങ്ങളുടെയും (ഗ്രാമങ്ങളുടെയും ലൈപ്പട്ടക്കാരനായ മാർ ഇഉവാനി യോസ് എപ്പിസ്കേപ്പാപ്പാ ഓക്സിയോസ്....⁹ എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഈ സ്ഥാത്തിക്കോർപ്പറാറം, മാർ ഇഉവാനിയോസിൻ്റെ വാഴ്ചയിൽ എപ്പി സ്കോപ്പാമാരും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പരക്കുത്തിരുന്നു. വാഴ്ച നട നന്ത് കോതമംഗലത്താബന്ധിൽ അതിന് ധാതൊരു സാഡ്യതയുമില്ല. ഇതിൽനിന്നും മെല്പട്ടവാഴ്ച നടന്നത് ഇന്ത്യയിലില്ലെങ്കിലും എന്നു വ്യക്തമാ കുന്നു.

എരുപക്ഷ തന്റെ നാളുകൾ എപ്പോപ്പുട്ടേ എന്നു മനസിലാക്കിയ വയോധുമനായ പ. യൽദോ ബബേസിയോസ് ബാവാ, തന്നോടൊപ്പം എപ്പിസ്കേപ്പാപ്പായായി വന്ന മാർ ഇഉവാനിയോസിൻ്റെ കോതമംഗലത്തു വച്ച് കന്നി 14-ന് വിപുലമായ അധികാരങ്ങളോടെ സ്ഥാത്തിക്കോർപ്പർക്കിയിൽത്താവാം.¹⁰ അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗമില്ല."

വിപുലമായ അധികാരങ്ങളാണ് മാർ ഇഉവാനിയോസിൻ്റെ സ്ഥാത്തി ക്കോർപ്പറാനും ചെയ്യുന്നത്. എപ്പിസ്കേപ്പാപ്പാമാർക്ക് പട്ടംകൊടുക്കുവാനും, വി. മുരോൻ കുദാശ ചെയ്യുവാനും സ്ഥാത്തിക്കോർപ്പർക്കിയുമുമ്പു അദ്ദേഹത്തെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.¹² മലക്കരസഭയുടെ അന്നത്തെ ഗൃഹത്തരാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെട്ടാക്കാം പ. യൽദോ ബബേസിയോസ് ബാവാ ഇപ്പോരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഒരു എപ്പിസ്കേപ്പാ മാത്രമായ മാർ ഇഉവാനിയോസിൻ്റെ നൽകിയത്. അതിന് ഹൃദായ കാനോബ്രെ നിയമ പിൻബുലബ്യുമുണ്ടായി രുന്നു.

മലക്കരയിലെ പ്രവർത്തനം

1694 ചിങ്ങം 3-ന് കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഒൻപതു വർഷക്കാലമാണ് മാർ ഇഉവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്. 54 വർഷത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ അടിമതത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ മലക്കരസഭയുടെ നിലനിൽപ്പിനു അത്യുന്നാപേക്ഷിതമായ പട്ടത്വവും വിശ്വാസപ്രമാണവും ഉറപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പങ്ക് അനന്നുമാണ്.

മാർ ഇഉവാനിയോസ് മലക്കരയിലെത്തി ഏഴ് മാസങ്ങൾക്കുശേഷം കൊ. വ. 861 മേടം 3-ന് (1686 ഏപ്രിൽ 13-ന്) രണ്ടാം മാർത്തോമാ പെട്ടു കാലംചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ഇഉവാനിയോസ് 3-ാം മാർത്തോമായെ വാഴിച്ചു എന്നാണ് ചരിത്രകാരമാരുടെ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം.¹³ പ്രസ്വമായ ഭരണത്തിനുശേഷം കൊ. വ. 863 മേടം 1-ന് കട

വന്നാട്ടു പള്ളിയിൽ വച്ച് 3-ാം മാർത്തോമ്മാ കാലംചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ഇവാനിയോസ് പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരാളെ 4-ാം മാർത്തോമ്മായായി വാഴിച്ചു.

3-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ വാഴപരയപ്പെട്ടി ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ആണ്. അദ്ദേഹം മെല്ലപട്ടക്കാരൻ അല്ലായിരുന്നു, വെറും അയ്മേനി മാത്ര മായിരുന്നു എന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വാദങ്ങളെ പ്രമാഡ്യുഷ്ട്യാ തള്ളികളെയാം. ഒരുപക്ഷേ, മാർ ഇവാനിയോസ് അല്ല വാഴിച്ചത് എങ്കിൽ അന്ന് മലകരയിലുണ്ടായിരുന്ന കൽദായ മെത്രാൻ മാർ അന്ത്യയോസ് ആണ് വാഴിച്ചത് എന്നു ചിരിക്കുക യുക്തിസഹജ മാണ്.¹⁴ ഏതായാലും 4-ാം മാർത്തോമ്മായെ വാഴിച്ചത് മാർ ഇവാനിയോസാണെന്നതിൽ തർക്കമെല്ലാം എന്നാൽ മറ്റു ചില തെളിവുകൾപ്രകാരം 3-ാം മാർത്തോമ്മായെ വാഴിച്ചത് മാർ ഇവാനിയോസ് തന്നെയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ നിരസം ശ്രദ്ധവർ യോടൊപ്പമുള്ള മാർ ഇവാനിയോസിൻ്റെ മെമ്മാകൾ എന്ന പദ്യ ഭാഗത്തെ, ആത്മകമാംശം അടങ്കിയ ഒരു പാടിൽ (സഭാചരിത്രം) ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

“.....ഇരുപതെട്ടു കുടെ ചെന്നപ്പോൾ തൈഞ്ചർ വന്നു
ഇരുപേരതിലെല്ലണ്ണി ഗുരുവാം കാതോലിക്കാ
ഒരുവൻ കടാക്ഷത്താൽ കരത്തെ മമഗിര
എരന്നീടാതെ വെച്ചു വാഴ്ത്തിയ കരുണായാൽ
ഇരുന്നീടുന്നു ഞാനും പകലോമറ്റത്തിന്
പരുഷം കോട്ടക്കായലിൽ വച്ചു താൻ മാർത്തോമാനും
കൊടുത്തപോലെ നടത്തിടുന്നീ ചൊന്നപോലെ
അടങ്കിടുന്ന ഞാനും തോമ്മാദ ഗാത്രം എടോ
മാർത്തോമൻ നൃസാംഗികളായ നിങ്ങൾ
കാർത്തികളുമർത്തുവാനവെന നിയോഗിപ്പാൻ
അടുത്തു വിഹാരത്തിലേവരും വഴക്കത്താൽ....”¹⁵

ഈ പദ്യഭാഗം നൽകുന്ന പ്രസക്തമായ സുചനകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1. തന്റെ ഗുരുവായ കാതോലിക്കാ (മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ) യാണ് തനിക്കു മേൽപ്പട്ടം തന്നത്.
2. അതുപോലെയാണ് പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് (മാർത്തോമ്മാ നാലുമൻ്ന്) താൻ മേൽപ്പട്ടം നൽകിയത്.

3. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ഭരണാധികാരിയായി അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും ചേർന്നാണ് അംഗീകരിച്ചത്.

4. താനും തോമ്മാട ശാത്രം (നസ്രാണിപ്പറിഷയുടെ ഭാഗം) ആണ്.

എതായാലും 1728 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ നാലാമനെ വാഴിച്ച് മലകരസഭയുടെ പട്ടത്ര പ്രതിസന്ധി മാർ ഇ൱വാനിയോൻ ഒഴിവാക്കി.

ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ്

മാർ ഇ൱വാനിയോസിന്റെ സംഭാവനകളിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായി ചരിത്രകാരന്മാർ ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് മലകരസഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹം പ്രദാനം ചെയ്ത വേദശാസ്ത്രമാണ്. 1599 വരെ നെന്ന് തോമ്മാരിയൻ വേദശാസ്ത്രവും തുടർന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രവും പിൻതുടർന്നിരുന്ന മലകരസഭയ്ക്ക് അലക്സാഞ്ചറിയൻ (കൽക്കിദോൺ ഇതര) വേദശാസ്ത്രം¹⁶ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും അംഗീകരിപ്പിച്ചതും മാർ ഇ൱വാനിയോസ് ഫദിയള്ളായാണ്.

മാർ ഇ൱വാനിയോസ് ഫദിയള്ളാ കേരളത്തിലെത്തുമ്പോഴുള്ള നസ്രാണികളുടെ സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു ചിത്രമാണ് കിട്ടുന്നത്. ഉദയംപേരും സുന്നഹദോസിനു മുമ്പ് മലകരസഭ പിൻതുടർന്നു വന്നിരുന്ന നെന്ന് തോമ്മാരിയൻ വിശാസവും കർഡായ ആചാരങ്ങളും റോമാദരണകാലത്ത് അവരുടെതായ രീതിയിൽ ഭേദപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവയ്ക്കുപരി, ലത്തീൻക്രമങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കൂട്ടി അവർ മലകരയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇവയിൽ പലതും സുന്നിയാനിയിൽ പരിഡാഷപ്പെടുത്തിയ സുന്നിയാനിക്രമങ്ങൾ എന്ന ഭാവേന്നയാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. ഒരു നൃംബാണ്ഡുകാലം റോമാസഭയുടെ കീഴിൽ വൈദികാല്യസനം നടത്തിയ പട്ടക്കാരും അവരിലും അതു ശീലിച്ച ജനങ്ങളും അനുവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നത് ഇന്ന് സമീക്ഷ രൂപമായിരുന്നു. ക്രമിക്കൃതമായ റോമൻ പ്രചാരവേല ഇവയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം ജനങ്ങളിൽ രൂഡമുലമാകുന്നതിന് തരക്കവുമായി.

1653-ൽ റോമാബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചു സുന്നിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചുകൂലിലും അതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം അത്ര സുഗമമായിരുന്നില്ല. ഒന്നാമത് യമാർത്ത സുന്നിയാനി പാരമ്പര്യം എന്തെന്നനിയാൻ പുസ്തകങ്ങളോ മലപാഠരോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നസ്രാണികളുടെ ഒരു നൃംബാണ്ഡുകാണ്ഡ് അവരുടെ പുർഖിക അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടാമത്, ഒരു നൃംബാണ്ഡ് അനുവർത്തിച്ചു ശീലിച്ച സംഗതികൾ ശരിയെക്കില്ലോ തെറ്റുകില്ലോ മാറ്റുക എന്നത് ജനങ്ങൾക്ക് അത്ര പ്രതിപത്തിയുള്ളതായിരുന്നില്ല.

1663-ലെ പറമ്പിൽ ചാണ്ഡിയുടെ ചതിക്കു ശേഷം നസാണികൾക്ക് അടിയന്തിരമായ മരുപ്പാരാവശ്യവും മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. അത് എത്രയും വേഗം ഒരു വേദശാസ്ത്ര അടിസ്ഥാനയും സഭാവിജ്ഞാനീയവും കരുപ്പി ടിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. 1653 മുതൽതെന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കർ, പട്ടവും അടിസ്ഥാനവും പാരമ്പര്യവുമില്ലാത്ത ഒരു സൂത്ര വിഭാഗം എന്ന മട്ടിൽ നസാണികളെ വിവക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്നു. പറമ്പിൽ ചാണ്ഡി മേല്പ് ട്രക്കാരനായതോടെ ഈ പ്രചരണം രൂക്ഷമായി. 1665-ൽ യേറുഖലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീദ് മാർത്തോമാ ഓനാമർഹൻ മേല്പട്ടസ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തിയതോടെ ഒരു കടക കടന്നു എങ്കിലും ഒരു സന്നതമായ ഒരു സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ അടിയന്തിരാവശ്യം നസാണികളുടെ മുന്നിൽ നിലനിന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന നസാണികളുമായി അധികാരകേന്ദ്രത്തിലെ ശിക്കേ മരുപ്പു സംഗതിയിലും മാറ്റമില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ നസാണികൾ റോമാവലയത്തിൽ വീഴുക എങ്ങുപ്പമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1685-ൽ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ കേരളത്തിലെത്തുന്നത്. പിറ്റേവർഷം ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ റണ്ടാം മാർത്തോമാ മെത്രാൻ പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കാതെ പെട്ടെന്നു കാലം ചെയ്തു. അതോടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിനു മാർ ഇന്നവാനിയോസിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ട സാഹചര്യമുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിലാവണ്ണം ചെങ്ങു നുറിൽ മലക്കര പള്ളിയോഗം വിജിച്ചു കൂട്ടിയതും, അടിസ്ഥാന വിശാസ പ്രമാണങ്ങൾ അംഗീകരിപ്പിച്ചതും.

പണ്ഡിതനായ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായ്ക്ക് മലക്കരുണ്ട യുടെ വിശാസ-ആചാര-അനുഷ്ഠാന കാര്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തേതണ്ട് അനേകം സംഗതികളുണ്ടെന്ന് ബോഖ്യപ്പെട്ടു കാണും. പക്ഷേ, അവ ദയല്ലാം ഒറ്റയടിക്കു മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും എതിർപ്പുകളും അദ്ദേഹം മനസിലാക്കി. ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം തന്നെ നേരത്തെ അതിനു ശ്രമിച്ചു പരാജയപ്പെട്ടതായി കൂടായ്ക്കയുമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീദിൻ്റെ ശ്രമങ്ങളുടെ പരാജയപ്പലം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞ് അതിനു ശ്രമിച്ചില്ലെന്നും വരാം.”

പകരം പണ്ഡിതനായ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് കൂടുതൽ പ്രായോഗികവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ പരിഷകാരങ്ങൾക്കാൻ മുതിർന്നത്. സ്ത്രീ ചൊല്ലാക്കപ്പെട്ട (ബാർത്തയോക്സ്) വിശാസത്തിൽ താതിക അടിസ്ഥാന അടക്കങ്ങളും മലക്കരയിൽ ഉറപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിൽ പരിശേഖം. അതിലദ്ദേഹം വിജയിച്ചു.

എക്കപ്പക്ഷീയമായ ഒരു അടിച്ചേര്ത്തപ്പിക്കലെന്നു പകരം നസാണി പാര

വരുപ്പകാരം മലകര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയാണ് മാർ ഇവാനിയോസ് ഈ വിശാസപ്രമാണങ്ങൾ അംഗീകരിപ്പിച്ചത്. മലകര പള്ളിയോഗം അംഗീകരിക്കാത്ത ധാരതാരു തീരുമാനവും നസാബികൾ അംഗീകരിക്കുകയോ നടപ്പാവുകയോ ചെയ്തില്ലാതിരുന്നു. അതിനാലാണ് സർവ്വശക്തനായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മെനേസിസിനുപോലും രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോനാകർക്കു വിരുദ്ധമായി അഭൈവഡികൾ പങ്കെടുക്കുന്ന മലകര പള്ളിയോഗം ഉദയംപേരുറിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നത്.

സുന്ധാദോസിന്റെ തീയതി

1686-ൽ നടന്ന എന്നല്ലാതെ ചെങ്ങന്നുറിൽ കൂടിയ മലകര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ കൃത്യമായ തീയതി ഇതുവരെ ലഭ്യമായിട്ടില്ല. എന്നാൽ മാർത്തോമാ രണ്ടാമൻ്റെ മരണശേഷമാണ് എന്നനുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ഏപ്രിൽ 19-ന് ശേഷമാവണം. പിൽക്കാലത്തെ പതിവു പരിശോധിച്ചാൽ ഈ സുന്ധാദോസു നടന്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാല്പത്തിയഞ്ചിരതേതാടനുബന്ധിച്ചാവണം. മാർത്തോമാ രണ്ടാമനെ കബിടക്കിയിരിക്കുന്നത് നിരണത്തു പള്ളിയിലാണ്. എന്നാൽ ഇതര പള്ളിയിൽവെച്ച് മാർത്തോമാ മെത്രാമാരുടെ നാല്പത്തിയഞ്ചിരതിനും അനേജിവസം മലകര പള്ളിയോഗം കൂടിയിരിക്കുന്നും രേവകൾ ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് കോലവേദരിയിൽ കബിടക്കിയ ഏഴാം മാർത്തോമായുടെ നാല്പത്തിയഞ്ചിരതി 1809 ചിങ്ങം 1-ന് കണ്ടനാട്ടാണ് നടത്തിയത്. അനേജിവസം കൂടിയ മലകര പള്ളിയോഗമാണ് പ്രസിദ്ധമായ കണ്ടനാട്ട് പട്ടാലം പാസാക്കിയത്. ഈ മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ച്, ചെങ്ങന്നുർ സുന്ധാദോസു കൂടിയത് മാർത്തോമാ രണ്ടാമൻ്റെ നാല്പത്തിയഞ്ചിരതേതാടനുബന്ധിച്ച് 1686 മെയ് 29 - 31 തീയതികൾക്കിടയിലാണ് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗമില്ല. അതിനു ശേഷമാവണം മാർത്തോമാ മുന്നാമനെ വാഴിച്ചത്.

1686-ൽ ചെങ്ങന്നുറിൽ കൂടിയ മലകര പള്ളിയോഗം മാർ ഇവാനിയോസ് അവതരിപ്പിച്ച അഞ്ച് അടിസ്ഥാന വിശാസ ഐടക്കങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു.¹⁸ തുടർന്ന് ഇവയെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു പൊതുകല്പനയും ഏഴുതി.¹⁹

വേദശാസ്ത്രം

1686-ൽ ഏഴുതപ്പേട്ടു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ കല്പന ഒരു ഏഖ്യവാം ക്ഷീശയുടെ കൈപ്പടയിലാണെന്ന് കല്പനയുടെ അവസാനം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുയില്ലെങ്കിൽ സത്യകിസ്ത്യാനികളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഏപ്പിസ്കോപ്പായായ ഈ വാനിയോസ് ആണ് കല്പന

എഴുതുന്നത്:²⁰ ...റ്റീഹമാരുടെയും പ. പിതാക്കഹാരുടെയും കാലം മുതൽ സദയിൽ പിൻതുടർന്നുവരുന്ന നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും നാം എഴു തുവാൻ ആരാഭിക്കുന്നു... എന്നാൾ കല്പന ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ കല്പനയിലെ പ്രസക്ത സംഗതികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. നോവ് ദിവസങ്ങളും, നോവിൾ നിയമങ്ങളും.
2. പുളിപ്പുള്ള അപ്പം (അമീറാ) വി. കുർബൂനയർക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും, അമീറായുടെ ദീർഘ വിശദീകരണവും.
3. വി. കുർബൂനയർപ്പണം.
4. വൈദികരെ സംബന്ധിച്ച് (വിശേഷിച്ചും വൈദിക വിവാഹം സംബന്ധിച്ച്) നിയമങ്ങൾ.

വേദസാക്ഷികളോടും ഹൃദായ കാനോനിൽ നിന്നുള്ള ദീർഘ ഉദയരണികളോടുംകൂടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നിയമങ്ങൾ അന്നത്തെ കാല സ്ഥിതിക്ക് തികച്ചും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒരു നൂറാണ്ടു കാലത്തെ രോമൻ സഹവാസവും അര നൂറാണ്ടിന്റെ അടിമത്രവും സമാനിച്ച പത്തീറാ, വൈദിക ബ്രഹ്മചര്യം, നോവിനെ സംബന്ധിച്ച രോമൻ നിയമങ്ങൾ എന്നിവയെ യുക്തിയുക്തം വശ്യിക്കുന്ന ഈ കല്പനയ്ക്ക് അന്നത്തെ കാലഘട്ട പന്ത്രണ്ടിൽ സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട്.

ഈ കല്പന മാർ ഇവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്കും വെളിച്ചു വീശുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം. കല്പന വിശകലനം ചെയ്യുന്നോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വി. വേദപുസ്തകം, ഓർത്തദേശാക്സ് വേദ ശാസ്ത്രം, ഹൃദായ കാനോൻ എന്നിവയിലുള്ള പാണ്ഡിത്യം ദർശിക്കാം. സമകാലിക രേഖകൾ അദ്ദേഹത്തെ പശ്യാശിത്തൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് അനുർത്ഥമാണെന്ന് ഈ കല്പന വ്യക്തമാക്കുന്നു (ഹാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ കല്പനയുടെ പുർണ്ണരൂപം അനുസ്ഠാനം).

പരിഷ്കാരങ്ങൾ

മാർ ഇവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചർത്രകാരനാർക്കിറ്റിൽ ചെറിയ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുണ്ട്. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ നൂറു വർഷം രോമൻ റീതിയിൽ പരിചയിച്ചുവരെ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലേക്ക് ദറയടിക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുവരിക അസാധ്യമാണെന്നു മാർ ഇവാനിയോസ് മനസിലാക്കി. അതിൽത്തന്നെ മലകരംബ അനുവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്ന പാരമ്പര്യത്തു സുറിയാനി പാരമ്പര്യവും മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ പാശ്വായ്ക്ക് സുറിയാനി പാരമ്പര്യവും തമ്മി

ലുള്ള അന്തരവും ഒരു പ്രശ്നമായി.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിനു തികച്ചും അത്യു താപേക്ഷിതമായ അടിസ്ഥാന വേദശാസ്ത്രവും ആചാര അനുഷ്ടാന അള്ളും മാത്രമാണ് മാർ ഇവാനിയോൻ മലകയായിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചതിത്രഗ്രന്ഥമായ നിരണം ഗ്രന്ഥവരി മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

മലയാളത്തിൽ നടന്നുവരുന്ന മർജ്ജാദക്കളിൽ ആത്മകടം ഉള്ളതിൽ അഖ്യ കൃടം, ആയത് എന്തൊരു പള്ളി, തുവർഗം, രൂഹാ, കുറുവാന, കൊൻപു ഇങ്ങനെ തലസ്ഥാനവും, വർഗത്തിന്റെ കാർഡ്യവും നോൺപിന്റെ കാര്യവും, രൂഹാദ കുദാശാധ്യാട കാര്യവും നോൺപിന്റെ കാര്യവും (ഹയിരിയുടെ കാര്യവും) ഇങ്ങനെ അഖ്യ കൃടം എടുത്ത് ശേഷമുള്ള ക്രമങ്ങളും നടപ്പുകളും മുമ്പിൽ നടന്നു വരുംവെള്ളം തന്ന നടന്നു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ക്രമപ്പെടുത്തി മാർ ഇവാനിയോസായിട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്തു.²²

ഈ വിശാസപ്രമാണങ്ങൾ എത്തെല്ലാമാണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

1. പള്ളി അമ്പവാ സദ - രോമൻ കത്തോലിക്കാ സദ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ കാത്തോലിക്ക് (സാർവ്വത്രിക) സദ രോമാനഡയല്ല. മുന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയ വിശാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പൊതുസഭയാണ്.

2. തുവർഗം - ഇതിന് രണ്ടു പാഠാന്തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ (a) ദിവർഗ്ഗം - കലർപ്പും കുഴച്ചില്ലും അവിഭാജ്യതയുമില്ലാത്ത ക്രിസ്ത്യവിന്റെ ഏക സഭാവവും 2 ക്കുമ്മായും (b) സർഗ്ഗം - രോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശാസപ്രകാരമുള്ള ബന്ധപ്പെട്ടക്കാനാ (ശ്രദ്ധികരണസ്ഥലം) എന്നൊന്നില്ല.

3. രൂഹാദക്കുദിശാ - പ. രൂഹാ പിതാവിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നു. പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും എന്ന രോമൻ പഠിപ്പിക്കൽ തെറ്റാണ്.

4. ഹയിര - വി. കുർഖ്വാനയ്ക്ക് അഫ്ഫീറാ (പുളിപ്പുള്ള അപ്പ്) ഉപയോഗിക്കണം.

5. നോയന് - പാരമ്പര്യ പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളും കാനോനിക നോയന്വുകളും ആചാരിക്കണം.

ഇ. എം. ഹിലിപ്പിന്റെ വിവരങ്ങളിൽ സദ, ദിവർഗ്ഗം, പുളിപ്പുള്ള അപ്പ് എന്നിവ കൂടാതെ, സരുപവന, പുരോഹിത ശ്രൂപചര്യം എന്നിവയുടെ

നിഷ്യവും കാണുന്നു.²³ 1776 മുതൽ 1787 വരെ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രോമൻ കത്തോലിക്കാ പണ്ഡിതൻ പറമ്പിനാസ് പാദ്രി അൽഫ്രെം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പട്ടികയാണ് നൽകുന്നത്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു യാക്കോബായ മെത്രാഹാരും (മാർ ബണ്ണേലിയോസ്, മാർ ഇ൱വാനിയോസ്) കാൽസിഡിൻ കൗൺസിലിൽന്ന് തീരുമാനങ്ങൾ യിക്കരിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന് (ബൈബിക്കവും മാനുഷികവും മായ) രണ്ടു പ്രക്രമിക്കിയില്ലെന്നും (ബൈബിക്കമായ) ഒരു പ്രക്രമി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും അവർ പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. ശുഭവീകരണ സ്ഥലത്തെ അവർ നിരക്കരിച്ചിരുന്നു. നാല്പതു നോമ്പുകാലത്ത്, ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ വരെ, ഉപവാസമില്ലാത്ത ശായറാഴ്പ ഒഴിച്ചു, മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അവർ ദിവ്യവലിയർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല; മറ്റുള്ളവരെ തകയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മരണാനന്തരം ബൈബിളിൽ അഭിമുഖമായി ദർശിച്ച സായുജ്യമടയുകയെന്ന വിശ്വാസം അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. മുക്കുകുതാതെ എഴുന്നേറ്റു നിന്നാണ് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതെന്ന് അവർ പാരിപ്പിച്ചു. ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വൈദികരെ അനുവദിച്ചിരുന്നു. മുമ്പ് ഈ അനുവദമില്ലായിരുന്ന മലബാറിൽ നിരവധി ശ്രമ്മാർഹരാർ വിശ്വഹാക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ശാസനമുടിച്ചു കൊല്ലുന്ന പക്ഷിമുഗാദികളുടെ മാംസം കൈക്കുവാനും വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഫാ. ഹനാ ആലപ്പുഴയിൽ നിന്നെന്നുത്തിയ കത്തിൽ ഇക്കാര്യമെല്ലാം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർ ഇ൱വാനിയും പരിജീവിക്കുന്നത് നിന്ന് ക്രൈസ്തവതുപരമുള്ള കുറിശുകളും വിശുദ്ധമാരുടെ ബിംബങ്ങളും നീക്കം ചെയ്തു. എന്നാൽ ചരാചരിത്രങ്ങൾ വണക്കത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർഥിപ്പിക്കുന്നത് തടസ്തിരുന്നില്ല.²⁴ മാർ ഇ൱വാനിയോസിന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തമായ ഈ പാംബസ്രക്കെല്ലാമുള്ള പൊതുസഭാവം, അവരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തെറ്റായ പറിപ്പിക്കലുകുള്ള നിരാകരിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം നടപ്പിലാക്കിയത് എന്നാണ്.

അനന്തരഹമലങ്ങൾ

മാർ ഇ൱വാനിയോസ് നടപ്പിലാക്കിയ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം രോമൻ കത്തോലിക്കാ നേതൃത്വത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാക്കി. 1663-ലെ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയുടെ ചതിയ്ക്കുശേഷം രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങളൊന്ത് പകുതിയിലയിക്കം നസ്രാണികളെല്ലാം രോമാസഭയ്ക്കു കീഴിലാക്കാൻ അവരുടെ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. അവരുടെ പ്രചരണ സാമർത്ഥ്യവും ധന-സാധി നവുമായിരുന്നു മുഖ്യ കാരണമെങ്കിലും, അന്ന് മലക്കരസഭയ്ക്ക് വേദം ശാസ്ത്ര - അനുഷ്ഠാന വിഷയങ്ങളിലുള്ള നിസഹായവസ്ഥയും രോമൻ അധിനിവേശത്തിനു വഴിയൊരുക്കി.

ഈ പദ്ധതിലാണ് മാർ ഇവാനിയോസ് ഫദിയേരു ശക്ത മായ വേദശാസ്ത്ര അടിത്തായും ഉപജ്ഞാലമായ പാണ്ഡിത്യവും കൊണ്ട് തീഷ്ണവാനായി റംഗത്തെത്തുന്നത്. ഈത് മലകരയിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആവേശവും ആരമ്പിശ്വാസവും നൽകി. ബഹികതലത്തിൽ രോമൻ കത്തോലിക്കരുമായി നേർക്കുന്നേർ പൊരുതാവുന്ന നിലയിൽ മലകരസഭയെത്തി.

മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലപ്രദമായിരുന്നു എന്ന തിരെറ്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രോമൻ കത്തോലിക്കരെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രതികുല കുറിപ്പുകളാണ്. അദ്ദേഹത്തിരെപ്പറി പ്ലിക്കലുകൾ അക്കാലത്ത് മലകരസയേംമായുള്ള ബഹികയുള്ളത്തിൽ വിജയിച്ചുനിന്ന രോമൻ കത്തോലിക്കരെ അലോസരപ്പെടുത്തി. സുറിയാനിയിലും അറബിയിലും എഴുതി അദ്ദേഹത്തിരെപ്പറി വ്യാജസിഖാന അശ്വർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നതായി പറയിന്നോസ് പാദ്രി²⁵ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

സുറിയാനി പണ്ഡിതനായ മാർ ഇവാനിയോസിനെ നേരിട്ടുവാൻ രോമൻ കത്തോലിക്കർ റംഗത്തിരിക്കിയത് രോമിലെ പ്രൊപ്പിഗാനാന കോളജിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ സിരിയയിലെ ആലപ്പേശാം സദേശയായ മാ. ബർത്തലോമാ ഹനയെയായിരുന്നു. ഈദേഹം മാർ ഇവാനിയോസി നോട് വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിരുന്നു²⁶ എന്ന് സമകാലിക്കരേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഈ തർക്കങ്ങളുടെ അവസാനം വിവരിക്കുന്നത് ഈപ്രകാരമാണ്: (മാർ ഇവാനിയോസ്) ....സുറിയാനിക്കാരുടെ മര്യാദപോലെ സ്വാമാള നടത്തിവരുന്നകാലങ്ങളിൽ പാജള്ള എന്ന ബൃഥിക്കാരൻ പാദ്രിയും അധാരുടെ ശിഷ്യൻ മാത്രുള്ള ശമ്മാശനും ഈ ശുശ്മാക്കളപ്പെടുവനെ നിരസിച്ചു മറുത്തു നിൽക്കുകൊണ്ട് മഹരോസ് അവർക്കു ചൊല്ലി മാർ അപ്രേമിക്കരെ നിന്തുതിൽ മിമാപ്പോലെ എഴുതി അവർക്ക് അയച്ചു. അതിരെപ്പറി ശേഷം ഈ ലോകത്തിൽ വച്ചു തന്നെ അതിനടുത്ത ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും ഉടൻ അനുഭവിച്ചു അവർ രണ്ടുപേരും മരിക്കുകയും ചെയ്തു....²⁷

രോമൻ കത്തോലിക്കരോട് മാത്രമല്ല സത്യവിശ്വാസികളോടും ഈദേഹത്തിന് വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യേണ്ടി വന്നുവെന്ന് പറയിന്നോസ് പാദ്രി പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിനുള്ള സാഖ്യത തളളിക്കുള്ളയാനാവില്ല. ഒരു നൂറ്റാണ്ടായി അനുവർത്തിച്ചു വരുന്നവ - തെറ്റായാലും - മാറ്റാൻ പലർക്കും ബൃഥിമുട്ടുവെപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. കോനാട്ടു ലെല്ലബറിയിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സുറിയാനി ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാർ ഇവാനിയോസി നോട് ചോദിച്ചതെന്ന് വിശസിക്കാവുന്ന മുന്നു ചോദ്യങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള ദിർഘമായ മറുപടിയുമുണ്ട്.²⁸ ആ ചോദ്യങ്ങൾ:

1. പത്തീരാ ഉപയോഗിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നും അമ്മിറായാൻ ശരിയെന്നും പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? 2. ആദാമിന് ദൈവം ഒരു കല്പന മാത്രം നൽകിയിട്ടും അത് ലംഘിച്ചു. പിന്നീട് നമുക്കെന്തിന് പത്ത് കല്പനകൾ നൽകി? 3. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ രണ്ടാം വണ്ണം ദൈവത്തിൽ ഏകപുത്രനും .... എന്നു തുടങ്ങുന്നത്) ചൊല്ലുന്നത് എന്തിന്?

ഇപ്പകാരമുള്ള സംശയങ്ങൾ സ്വകക്ഷിയിൽ നിന്നും മറുപ്പാക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതിന് പണ്ണഡിതോചിത മറുപ്പിയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്.

കൃതികൾ

മാർ ഇഹവാനിയോസിൻ്റെ മലബാറിലെ സഭയ്ക്കുള്ള കാനോനാകളും, വി. കനുകമരിയാമിനെന്നപുറി അദ്ദേമിൻ്റെ നിന്ത്തിൽ ഒരു കവിതയും പാത്രികൾക്കാ അരമന്തിലെ ശ്രമശേഖരത്തിലുണ്ട്.²⁸ കാനോനാകൾ എന്നത് മുകളിൽ സുചിപ്പിച്ച ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ നിന്നയച്ച കല്പന തന്നെയാണ്. കവിതയുടെ പകർപ്പ് ലഭ്യമായിട്ടില്ല. കോന്നടു ലൈബ്രറിയിൽ മാർ ഇഹവാനിയോസിൻ്റെ എന്നു വിശസിക്കാവുന്ന ഒരു സുറിയാനി കവിത സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് വി. കുർബ്ബാനയെപ്പറ്റി മാർ അദ്ദേമിൻ്റെ രീതിയിലുണ്ട് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പത്തീരാ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലെ തെറ്റും അമ്മിറായുടെ വ്യാപ്താനവുമാണ് ഈ പദ്യത്തിൻ്റെ പ്രതിപാദ്യം. ഇത് പഠനവിധേയമാക്കുകയോ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മറ്റാരു കൃതിയും ഇതുവരെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

എന്നാൽ ഈ കുടാതെയും, മാർ ഇഹവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ സുറിയാനി കവിതകൾ ഉള്ളതായി രേഖകളുണ്ട്. 1901-ൽ ഈ കവിതകൾ മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി മെക്കൻസി പറയുന്നു.²⁹ 1940-ലെ ഒരു ലേവന്തതിൽ, മുന്പ് സുചിപ്പിച്ച മുടക്കു കവിതയും അനേകം മെമ്മാകളും റൂത്രേതാമാകളും അന്ന് നിലവിലുള്ളതായി പറയുന്നു.³⁰ ഈവരൈ കൈയെയും ഈന്ന് എവിടെയെന്ന് അറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ കേരളത്തിൽ പല ഡിചത്തുമായി സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകായിരം സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു കൃതികളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടാകും. അവ കണ്ണടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടത് കാലത്തിൻ്റെ ആവശ്യമാണ്.

മലയാള കൃതികൾ

കേവലം ഓൺപത് വർഷം മാത്രം കേരളത്തിൽ ജീവിച്ച മാർ ഇഹവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ മലയാളത്തിൽ കൃതികൾ രചിക്കാനുള്ള സാഖ്യത്തിൽമാണ്. എന്നാൽ മാർ ഇഹവാനിയോസിൻ്റെ എന്നു സാഹചര്യ

തെളിവുകൾ കൊണ്ട് വിശാസിക്കാമുന്ന ഏതാനും കൃതികൾ നിരണം ശ്രദ്ധവർത്തിലുണ്ട്.³² നിരണം ശ്രദ്ധവർത്തിയുടെ കണ്ണിയാൽ താളിയോല പകർപ്പിൽ മറ്റു പകർപ്പുകളിൽ കാണാത്ത ഒരു വിശാസപ്രവൃംപനവും ആൻ പ്രബന്ധങ്ങളും 35 കവിതകളുമുണ്ട്. ഈ മാർ ഇംവാനിയോന് ഹദിയള്ളായുടെ കൃതികളാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ നൃഥമായ കാരണം അഭ്യുണ്ട്.

വിശാസപ്രവൃംപനം

ചുരുക്കത്തിൽ വിശാസ കാര്യങ്ങൾ എന്ന നിരണം ശ്രദ്ധവർത്തിൽ തലക്കെട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗം പാശ്ചാത്യ സൂറിയാനി സഭയുടെ വിശാസപ്രമാണത്തിൽന്നേ ഒരു വിശദീകരണമാണ്.³³ ലേവനകർത്താവ് ലോകസ്ഥാപ്തി മുതൽ യേശുക്രിസ്തു വരെയുള്ള ചരിത്രം ആദ്യം ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ദൈവം അബ്രഹാമിനു കൊടുത്ത വാഗ്ദാനം യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിരവേറുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുകയാണ് ലേവന കർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

അടുത്തതായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം വളരെ സംഗ്രഹിച്ച് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ട്രൈഹരമാരുടെ പ്രവർത്തനവും ആദിമ സഭയുടെ വളർച്ചയും ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ദൈവം യഹൂദർക്കു കൊടുത്ത വാഗ്ദാനം ക്രൈസ്തവ സഭയിലും നിരവേറുന്നു എന്നാണ് ചെയ്തിരാവ് സമർത്ഥിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഭ തിലുണ്ഡായ വേദവിപരിത്തങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നു. മുൻ പൊതു സൂന ഹദോസുകളിലും എങ്ങനെ സത്യവിശാസം ഉറപ്പിച്ചിട്ടും, അന്ന് ഉറപ്പിച്ച സത്യവിശാസമാണ് പാശ്ചാത്യ സൂറിയാനി സഭ ഇന്നും പിന്തു കരുന്നതെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

അതിനുശേഷം മറ്റു പുരാതന ക്രൈസ്തവ സഭാവിഭാഗങ്ങളുമായി (ശ്രീക്ക്, രോമൻ, നെസ്തോരിയൻ) അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള വേദ ശാസ്ത്ര പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വിശുദ്ധ ത്രിത്വം, പുത്രൻ തന്മൂരിൽ ആളുത്വം, ദൈവമാതാവായ വി. കന്യകമരിയാം എന്നിവ തയ്പറ്റി വേദതെളിവുകൾ സഹിതം ഭംഗിയായി വിശദീകരിക്കുന്നു.

നല്ല വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യവും, അന്ത്യാവൃഷ്ടി പാരമ്പര്യത്തിൽ അഗാധപ്രാണവും ഉള്ള ഒരാൾക്കു മാത്രമേ ഈ ഭാഗം ഏഴുതുവാൻ കഴിയു എന്ന് യോ. യുഹാനോൻ മാർ ദൈയസ്കോറോസ് അഭിപ്രായ പ്ലേട്ടിട്ടുണ്ട്.³⁴ ധമാർത്ഥ അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ഈ വിശാസപ്രവൃംപനം, പാശ്ചാത്യ സൂറിയാനി സഭയിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ എഴു തിയതാണെന്ന് ലേവനത്തിനുള്ളിലെ തെളിവുകളിൽ നിന്നും വ്യക്ത മാണ്.

വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു അക്കാദമിക് ലേവനമോ, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ വേദശാസ്ത്ര ചരിത്രം വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കൃതിയോ അല്ല ഇൽ. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം കരുപ്പിടിപ്പിച്ചതിൽ പ്രമുഖരായ അലക്സണ്ട്രിയാ തിലെ മാർ കുറിലോൻ്, മാർ അത്താനാസോസ്, മാർ സേവേരിയോസ് പാത്രിയർക്കുന്നീസ്, സഭയെ വിഷമാലചത്തിൽ നിലനിർത്തിയ മാർ യാക്കോബ് ബുർദ്ദാനാ എന്നിവരെപ്പറ്റിയുള്ള നിശബ്ദത ഇതിനു തെളിവാണ്. ഒരു നിശ്ചിത ലക്ഷ്യത്തോടെ അത്യാവശ്യ സംഗതികൾ മാത്രം ചേർത്തു രചിച്ച ഒരു ലേവനമാണ് ഇതെന്നു വ്യക്തമാണ്.

എന്നായിരുന്നു അപ്രകാരം ഒരാവധ്യം? 1653-ൽ റോമാ ബബ്യം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടും, 1665-ൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു മേല്പ് ട്രസ്മാനം സീകരിച്ചിട്ടും മലകരു നസ്രാണികൾ കുന്നൻകുരിഞ്ഞു മുൻപുള്ള വിശാസാചാരങ്ങളാണ് പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് ഭാതിക - സാമ്പത്തിക - റാഷ്ട്രീയ രീതികളിൽ മാത്രമല്ല ബഹുഭിക തലത്തിലും റോമൻ കത്തോലിക്കർ നസ്രാണികൾക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധം കൊണ്ടുപിടിച്ചു നടത്തുകയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പുതിയൊരു വിശാസപ്രമാണം അംഗീകരിച്ചു പൂത്തൻകുർ നസ്രാണികൾക്ക് റോമൻ കത്തോലിക്കരുമായി പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ വേദശാസ്ത്രപരമായ ഒടിത്തരി ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ ശുന്നത നികത്തുവാനാക്കണം മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഇപ്രകാരമുള്ള ലേവനമെഴുതിയത്.

ഈ പശ്ചാത്യലത്തിൽ ഈ ലേവനകർത്താവ് മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹരിയള്ളാ ആണെന്ന് എങ്ങനെന്ന സ്ഥാപിക്കുവാൻ പറ്റി എന്ന് പരിശോധിക്കാം. 1. ഈ ഒരു പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാണ്ഡിതൻ എഴുതിയതാണെന്നു ലേവനത്തിൽ നിന്നും സ്വപ്നംമാണ്. 2. 1665-നും 1800-നും ഇടയിൽ മലകരയിൽ എത്തിയ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരിൽ പാണ്ഡിതൻ എന്ന വിശേഷണം സമകാലിക ചരിത്രകാരന്മാർ മറ്റാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. 3. അഗാധ പാണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരാൾക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു ലേവനമെഴുതുവാൻ സാധ്യമല്ല. 4. മലയാളിയായ ഒരാൾക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു ലേവനമെഴുതുവാൻ വേണ്ട പാണ്ഡിത്യമോ, പശ്ചാത്യല രേഖകളോ അന്നില്ലായിരുന്നു. 5. വേദശാസ്ത്ര തർക്കം കൊടുവിരിക്കുണ്ടിരുന്ന അക്കാലത്തെ (1685-94) പോലെ ഇപ്രകാരം ഒരു ലേവനത്തിന് അത്യാവശ്യം മറ്റാരുകാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 6. ഈ ലേവനത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് 4-ാം മാർത്തോമായുടെ കാലം മുതൽ പ്രസ്താവനകൾ കാണുന്നുണ്ട്. 7. ഈപ്പോൾ സുറിയാനിയിലും അറബിയിലും ലേവനങ്ങളെ ചുതി പ്രചരിപ്പിച്ച് തങ്ങളുമായി വിശാസകാര്യങ്ങളിൽ തർക്കിക്കുന്നതായി അക്കാലത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കർ പരാതിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നും ഈ ലേവനകൾക്കാവ് മാർ ഇംവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ തന്നെയാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

മാർ ഇംവാനിയോസിൻ്റെ പ്രബന്ധങ്ങൾ

ഈതെ മാനദണ്ഡങ്ങൾത്തിൽ തന്നെ വേണം മാർ ഇംവാനിയോസിൻ്റെ പ്രബന്ധങ്ങൾ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ നിരഞ്ഞ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ചേർത്തി രിക്കുന്ന ആദ്ദേഹവാന്നും കാണാൻ.³⁵ അവ ആറും റോമാസഭയും സുറിയാനിസഭയും തമിൽ വ്യത്യാസമുള്ള സംഗതികളിൽ സുറിയാനി സഭയുടെ നിലപാട് ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയതാണ്.³⁶ അവ പ്രകട മാക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ:

1. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ സാർവ്വത്രിക സഭയല്ല.
2. റോമാക്കാരരപ്പോലെ പത്തീറാ (പുളിപ്പിലാത്ത അപ്പ്) കുർഖാ നയക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്.
3. പള്ളികളിൽ രൂപങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നത് തെറ്റാണ്.
4. വൈദികരക്ക് വിവാഹം നിഷ്പിശ്വമല്ല.
5. വിവാഹാവസരത്തിൽ വധുവിനെ വരക്കേ വലത്തുഭാഗത്ത് നിരുത്തണം.
6. ദിവസം കണക്കാക്കേണ്ടത് സന്ധ്യ മുതൽ സന്ധ്യ വരെയാണ്.

1599-ൽ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസുവരെ പാരസ്യത്യ പാരസ്യ പ്രകാരം നസാണി വൈദികർ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. സുന്നഹദോസ് അത് നിരോധിച്ചത് കട്ടുത്ത സാമുഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കി. 1653-ലെ കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിനുശേഷം ആദ്യം ചെയ്ത നടപടികളിലെന്ന് പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹവിലക്കു നീക്കുകയായിരുന്നു. 1665-ൽ വന മാർ ശ്രീഗോപിയോസ് അബ്ദിൽ ജലീഡ് ഇത് ശരിവച്ചു. തുടർന്ന് റോമാസുറിയാനിക്കാരും നസാണികളും തമിലുണ്ടായ തർക്കങ്ങളിൽ പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലെന്ന് പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹമായിരുന്നു. പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹം നിരോധിക്കാൻ ചില നാടുരാജാക്കന്മാർക്ക് റോമൻ കത്തോലിക്കർ കൈക്കുലി കൊടുത്തതായിപ്പോലും പരാതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

റോമൻ അധിനിവേശത്തിൻ്റെ അവശിഷ്ടമായി നസാണികളും അന്ന് പുളിപ്പിലാത്ത അപ്പമാണ് (പത്തീറാ) കുർഖാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഈ നടപടി മാറ്റി പാരസ്യത്യ രിതിയിലുള്ള പുളിപ്പുള്ള അപ്പ് (അമ്മീറാ) വിണ്ണു മലക്കരയിൽ നടപ്പാക്കിയത് മാർ ഇംവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ ആണെന്നെന്ന് രേഖകളുണ്ട്.

രോമൻ കത്തോലിക്കാ പാരമ്പര്യപ്രകാരം സ്വരൂപവശഖക്കും വിശ്വാസത്തിലേറ്റി ഭാഗമാണ്. പുരസ്ത്രീക്ക് ഏറ്റവും നിഷ്പിഡവും എല്ലാ പള്ളികളിലും രൂപങ്ങൾ വയ്ക്കണമെന്ന് ഉദയംപേരുടെ സുന്ധാരങ്ങാസ് കൽപ്പിച്ചു. അടുത്ത അര ശതാബ്ദിങ്കൊണ്ട് മലകരയിലെ പള്ളികളിൽ രൂപങ്ങൾ നിറഞ്ഞു. മലകരയിലെത്തിയ എല്ലാ പാശ്വായും സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരും ഇതിനെ എതിർത്തിരുന്നു.

രോമൻ കത്തോലിക്കർ ദിവസം കണക്കാക്കുന്നത് അർബരാട്ടി മുതൽ അർബരാട്ടി വരെയും, വിവാഹാവസരത്തിൽ വധുവിനെ നിർത്തുന്നത് വരെയേറ്റി ഇടത്തുഭാഗത്തുമാണ്. ഇവ രണ്ടു തെറ്റാബന്നും, ദിവസം ആരംഭിക്കേണ്ടത് സന്ധ്യ മുതൽ ആബന്നും, വധുവിനെ വരെയേറ്റി വലത്തുഭാഗത്ത് നിറുത്തണമെന്നും രണ്ടു ലേവനങ്ങളിൽ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

രോമൻ സഭയുടെ വാദഗതിപ്രകാരം കാതോലിക്ക് (സാർവ്വത്രിക) സഭ രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയാണ്. മരുപ്പാ പുരാതന സഭകളും ഇതിനെ എതിർക്കുന്നു. പുരാതന സഭകളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം, സത്യവിശ്വാസം അനുസർിക്കുന്ന സഭകളുടെ സമൂഹമാണ് സാർവ്വത്രിക സഭ. ഈ ആശയമാണ് പ്രമാം ലേവനം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്.

ഈ ലേവനങ്ങളും മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റോബന്നും മുമ്പുപറിഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കാം. കൂടാതെ മാർ ഇൗവാനിയോസ് വരുത്തിയ പരിഷക്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിപ്പിക്കലുക്കെല്ലാം പ്രാഥുര്യം ഉള്ള ഇതര രേഖകളും ഈ നിഗമനത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്നു.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർബത്തിലും മാർ ഇൗവാനിയോസ് അവത്തിപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. കരിയാറി മൽപ്പാൻ രചിച്ച വേദത്രക്കാ എന്ന കൃതിയിൽ (ഈത് രോമാ സുറിയാനിക്കാർക്ക് വേണ്ടി രചിച്ച ഒരു മതപാഠ പുസ്തകമാണ്) മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ വണ്ണിക്കുവാൻ ശക്തമായ ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട്. ശക്തമായ ഒരു എതിർവാദം നിലവിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എതിർ ഇടതു വരുത്ത് വധുവിനെ നിർത്തുക മുതലായ നിസാര കാര്യങ്ങൾ ഈ വേദത്രക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കണം? തീർച്ചയായും മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ പ്രചാരവും സംശയിനവുമാണ് ഈത് കാണിക്കുന്നത്.

മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റെ മെമ്മാക്കൾ

ഇതേ പശ്വാത്തലവത്തിൽ വേണം മാർ ഇൗവാനിയോസിന്റെ മെമ്മാകൾ എന്ന കവിതാ സമാഹാരവും പരിഗണിക്കുവാൻ. ചെറുതും

വലുതും, പുർണ്ണവും അപുർണ്ണവുമായ മുപ്പുത്തവ്യ കവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണിത്. മാർ ഇന്നവാനിയോസ് ഹരിയള്ളാ ഒരു കവിയായി രൂനുവെന്ന് സമകാലിനരേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നോട് തർക്കിച്ച പരജുള്ളാ എന്ന പാതിരിക്ക് (സിറിയൽലെ ആലപ്പോരു സഭയേ ശിയായ ബർത്തലോമ്യാ ഹന എന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ പുരോഹി തന്റെ) മുടക്കു കല്പനയെഴുതിയത് അപ്രേമിക്കർ മെമ്മാ രീതിയിൽ കവി തയിലാണെന്ന് മാർ ശ്രമഭോഗം ദിവനാഞ്ചുണിക്കർ സാളാഗമവും രേഖ പ്ല്ലടുത്തുന്നു.

ഈ കവിതകളിൽ തന്നെ വളരെ വ്യക്തമായും ഈ മാർ ഇന്നവാനി യോസിക്കു കൃതിയാണെന്നു രേഖപ്ല്ലടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുൻപു സുചിപ്പിച്ച സഭാചാരിതം എന്ന കവിതയിൽ ഇരുപ്പേരിലെൻ ഗൃഹവാം കാസോലിക്കാ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശകലത്തിൽ മാർ ഇന്നവാനിയോസ് വന്ന തീയതിയും, അദ്ദേഹം മാർ ബാണാലിയോസ് തയ്യാറായുടെ ശിഷ്യനാണെന്ന വന്നതു തയ്യാറു, മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ പട്ടമന പറവും വെച്ച് പട്ടംകൊടുത്ത കാര്യവും വർണ്ണിക്കുന്നു. തന്നെയും മാർത്തോമ്മാ നസാണിയായി അംഗീകാരിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന രചയിതാവ് വിദേശിയാണെന്നുള്ള തിരിക്കു തെളിവാണ്.³⁷

ഒരുംതെത്തിൽ ഈ കവിതകളുടെ അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങൾ ചുരുക്കാക്കുന്നതിൽ വിശ്വാസ കാര്യങ്ങൾ, മാർ ഇന്നവാനിയോസിക്കു പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ എന്നീ അല്പാധികാരിലുള്ളതാണ്. ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ പോലും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.³⁸ അവയ്ക്കുപരിയായി, ശ്രീക്ക് തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലെ ചില കമകളും (11.24. ജീവിതം), ക്ലൂസ് ധാത്രക്കാരരിക്കു മനോവിച്ച രവും (11.28. മനോവിച്ചാരം)³⁹ ഒരു മലയാളിക്ക് അന്ന് എഴുതുക അസാധ്യമാണ്.

എന്നാൽ ഈ കവിതകൾ സുരിയാനിയിൽ എന്നോ എഴുതപ്ല്ലടവയ ലൈഡു നിശ്ചയമാണ്. തെങ്ങിന്പുക്കളുലെയെ ഉപമാനമാക്കിയ പ്രയോഗവും (11.08. കർത്താവിക്കു ജനനം), ഒടക്കം സുചിക്കുഴയിലും കടക്കുക എന്ന യേശുവിന്റെ ഉപമ, ഏകാന്തുകിന്റെ മുക്കിൽ ആന കയറുക (11.09. ഒരു കിളിപ്പുർജ്ജ്) എന്ന രീതിയിലാക്കിയുള്ള അവതരണവും, ഇവ എഴുതിയത് കേരളത്തിൽ വെച്ചാണെന്ന് അസന്നിഗ്രംമായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ കവിതകൾ എല്ലാം മാർ ഇന്നവാനിയോസിന്റൊക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. ചിലതെങ്കിലും ആ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിരിക്കു ആശയങ്ങളും രീതിയും കടമെടുത്ത് പിൽക്കാലത്ത് എഴുതപ്ല്ലടവയാകാം. ചില കവി തകളിൽ മാർ ഇന്നവാനിയോസിനെ ദിതീയ പുരുഷനായി സങ്കൽപ്പി

ചുള്ള പരാമർശനം (11.02. സഭ) ഇത്തരുണ്ടതിൽ പരിഗണനാർഹമാണ്.

മൊത്തത്തിൽ മാർ ഇൗവാനിയോസിൻ്റെ മെമ്മാകളിൽ കുറെ ഭാഗം അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കവിതകളുടെ പരിഭാഷയും, ബാക്കി ആ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പ്രബന്ധങ്ങളെ ഉപജീവിച്ച് എഴുതിയവയുമാണെന്ന് കരുതാം.⁴⁰

വിലയിരുത്തൽ

മാർ ഇൗവാനിയോസിൻ്റെ മലകരയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വമാണ് നസാണികൾ കൈകെക്കാണുന്നത്. മുമ്പ് പറഞ്ഞതു പോലെ നിരണം ഗ്രന്ഥവർധക കർത്താവ് ഒരു പരിശുഖൻ എന്ന നിലയിലാണ് മാർ ഇൗവാനിയോസിനെ കാണുന്നത് (നിരണം ഗ്രന്ഥവർ എഴുതപ്പെടുന്നത് 18-ാം ശതകത്തിൻ്റെ അന്തു ദശകത്തിലാണ്).

1734-ൽ മൃളന്തുത്തതിയിൽ വച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു സുറിയാനി ഗ്രന്ഥ ത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേവപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു: കൊല്ല (വർഷം) 740-ൽ മാർ അബോഹാ മെത്രാപ്പോലിത്താ വന്നു. പാഷാണ്ഡരായ പറുക്കി കൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചുണ്ടായാൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ നടപ്പുമാറ്റി. നോമ്പു കളിൽ കുർഖ്മാനയും തിരുനാളുകളും. ഇവയുടെ ശേഷം കൊല്ലവർഷം 861-ൽ മാർ ഇൗവാനിയോസ് അസ്ത്രാപ്പോ മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ നാളുകളിൽ, സത്യവിശാസികളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ നടപ്പ് വീണ്ടും മുൻപിലത്തെത്തുപോലെ തുടങ്ങി. കുർഖ്മാനയും നോമ്പു തിരുനാളുകളിൽ.⁴¹

മാർ അബോഹാ കൽദായ (നെസ്തോരിയൻ) മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി രൂന്നു എന്നതിന് വ്യക്തമായ രേവകളുണ്ട്. എന്നാൽ നൂറു വർഷത്തെ റോമൻ അധികാരിയാണ് സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രാരംഭത്തു, പാശ്ചാത്യ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസിലാക്കാനാവാത്തവിധം മലകര നസാണികളെ അന്യകാരത്തിലാഴ്ത്തിയിരുന്നു. തങ്ങൾക്ക് കേടുകേശവി മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന പൊതുവായ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം പുന്നശ്വാസിച്ച മാർ ഇൗവാനിയോസിനെ മാർ അബോഹാമിൻ്റെ നേർ പിൻഗാമിയായി അണ് സഭ കരുതിയതിൽ അപാകതയില്ല.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻ്റെ ഉത്തരാർഖത്തിലും ഇതേ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയല്ലാബയ കണ്ണിരുന്നത്. 1870-ൽ ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോർപ്പീസ്കോപ്പം ഇപ്രകാരം രേവപ്പെടുത്തുന്നു: ..... മാർ ഇൗവാനിയോസ് സാഖാ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട ഇപ്പോൾ ഉള്ള സുറിയാനിസഭയെ പോർത്തുഗീസുകാരിൽ നിന്നും വീണ്ടുംതു. ഇതു മാർ ഇൗവാനോസിനാൽ തിരികെ രക്ഷിച്ചുപൂർണ്ണ കഴിയാതെ പള്ളികൾ

ഇന്നും റോമാപള്ളികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു...⁴²

മാർ ഇവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, മലകര സഭയ്ക്ക് ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസില്ലുടെ നഷ്ടമായ സുറിയാനി പാര സര്യം പുന്നഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. അടിസ്ഥാന സത്യവിശാസ ഘടകങ്ങൾ ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാക്കാതെ അംഗീകരിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയ പരമായ ഇടപെടലാണ് മലകരസഭയിൽ ഇന്ന് സത്യവിശാസം നില നിൽക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഇദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് പതിനേക്കാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ പാശ്വാത്യ സുറിയാനി മെല്പച്ചക്കാരെ മലകരസഭ ഏതിർത്തത് അവർ മാർ ഇവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായെപ്പോലെ ഏടത്തിലെ മര്യാദ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാതെയിരുന്നതിനാലും നേന്ന് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു.⁴³ ... മുൻപിൽ മുളംതുരുത്തിക്കാലാ ചെയ്ത മാർബാനിയോസു വന്നാരെയും ഇം ഏടത്തിലെ മര്യാദപോലെ നടക്കുന്നതിനും ആത്മകടമുള്ള വസ്തുകൾ മാറി മർജ്ഞാദപോലെയും ന്യായം പോലെയും നടത്തി വന്നതിനെ പോരായെന്നു തുടങ്ങുകക്കാണ്ടും... എന്നാണ് നിരണം ശ്രമവർദ്ധിലെ പരാമർശനം.

1653 മുതൽ ഇതഃപര്യന്തം മലകരസഭയിലെത്തിയ ഏറ്റവും പണ്ഡിതനായ പാശ്വാത്യ സുറിയാനി പിതാവായിരുന്നു മാർ ഇവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലകരയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആകെ തുക ദറവാചകത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇം മാർ ഇവാനിയോസ് രണ്ടാമത്തെ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹിന്ദാധാരൻ.⁴⁴

ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രാധാന്യം

മലകര നസാണികളെ ആത്മാവിൽ ജനിപ്പിച്ച പിതാവ് പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹിന്ദാധാരൻ. മലകരയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോൾ സ്ത്രോലിക ഉപദേശത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളില്ലുടെ രണ്ടു തരം പാശ്വാണ്യതകൾ കടന്നുകൂടി. ഒരു സഹസ്രാബ്ദത്തിലധികം നീണ്ട പേർഷ്യൻ ബന്ധം കലർത്തിയ നേന്ത്രത്താറിയൻ വേദശാസ്ത്രവും, ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസില്ലുടെ റോമൻ കത്തോലിക്കർ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച അവരുടെ വേദവിപരിത്തങ്ങളും സഭാ വിജ്ഞാനീയവുമായിരുന്നു അവ. അവയെ നീക്കം ചെയ്ത്, ശുഖവും കലർപ്പില്ലാത്തതുമായ സത്യവിശാസം പുന്നഃ പ്രവ്യാപനം നടത്തിയ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു മഹാസംഖ്യമാണ് ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ്. അതിനും സമാനമായ ഒന്ന് അതിനും മുന്നോ പിന്നോ നസാണികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യകതയുമില്ല.

മറ്റ് രണ്ട് പ്രാധാന്യങ്ങൾ കൂടി ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസിനുണ്ട്.

അന്നാമതായി ആദിമസഭയുടെ പതിവും, മലകര നസാണികളുടെ കീഴ്വ ശക്കവുമനുസരിച്ച് മലകര പദ്ധതിയോഗം കൂടിയാണ് ഈ വിശാസ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്. റണ്ടാമത് നസാണിയുടെ ദേശീയ പാരമ്പര്യ മായ ഏടത്തിലെ മര്യാദ നിലനിർത്തിയാണ് വേദവിപരീതിങ്ങളെയും അബദ്ധോപദേശങ്ങളെയും പിചുതെറിഞ്ഞത്.

ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസിനു ചുക്കാൻ പിടിച്ച മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയളളായാക്കട്ടെ, സത്യവിശാസം പുനർപ്പെദ്വാപനം നടത്തുക മാത്ര മല്ല, അവ പ്രചർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമായ ലിവിത പശ്ചാത്തലം രൂക്കുകയും ചെയ്തു. ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസും, മാർ ഇൗവാനിയോസ് ഹദിയളളായും വിജയിച്ചു എന്നതിന്റെ പ്രധാന - ഏക - തെളിവ് മലകര നസാണികൾ അനുമുതൽ സത്യവിശാസത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നതാണ്.

കുറിപ്പുകൾ

1. ലത്തീൻക്രമങ്ങൾ നേരിട്ട് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന നടപടി വിജയിക്കാനെത്തതിനാൽ അവ സുന്നിയാനിയിൽ പരിബാഷപ്പെട്ടതി സുന്നിയാനിക്രമങ്ങളെന്ന വ്യാജേന മലകയിൽ പ്രചർപ്പിച്ചു. അതിനാൽ അവ ധമാർത്ഥ സുന്നിയാനി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് മലകര നസാണികൾ വിശസിക്കാൻ ഇടയായി.

2. 1653 ജനുവരി 3-ന് മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ കൽക്കുരിശിൽ ആലൂതത്തുകെട്ടി അതിൽ പിടിച്ചാണ് രോമാബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യം ചെയ്തത്. അന്നത്തെ മൊത്തം മലകര നസാണികളിൽ രണ്ടുക്കൾ സാന്നിഗു കുറയെ ഉള്ളവർ സത്യത്തെ അനുകൂലിച്ചെന്ന് സമകാലിക ചരിത്രരേഖകൾ.

3. 1653 ജനുവരി 3-ന് മട്ടാഞ്ചേരിയിലും, മുന്നു നോയൻവു കാലത്ത് (ഹെബ്രേയൻ) ഇടപുള്ളിയിലും ജൂൺ 1-ന് ആലൂങ്ങാട്ടും കൂടിയ മലകര പദ്ധതിയാഗങ്ങൾ ദീർഘമായ ആലോചനകൾക്കു ശേഷമാണ് ഈ മേല്പട്ട വാഴ്ച നടത്തിയത് (തോമസ്, എം. കുരുൻ, നിരസം ശ്രദ്ധവർ, കോട്ടയം, 2000, Pp 84,109).

4. വി. കുർബാനത്തിൽ പുളിപ്പുളിള്ള അപ്പും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന മാർ അബ്ദൽ ജലീഡിൻ്റെ ഉപദേശം പോലും കറിനമായ ഏതിർപ്പ് ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി (മാർ അപ്പോ, പാരാസ്ത്ര സഭാചരിത്ര പ്രവേശിക, തിരുവല്ല, 1976, P 95).

5. കാർഡിനൽ ടിസിന്റ്, ഇന്ത്യയിലെ പാരാസ്ത്ര ഐക്സ്‌തവരുടെ കമ (Translation of *Eastern Christianity in India*), കോട്ടയം, P 88.

6. Ignatius Aphrem I, Patriarch of Antioch, *History of Syriac Literature and Sciences*, Pucblo, 2000, p. 168. പാശ്ചാത്യ സുന്നിയാനി സഭയിൽ വിഭാഗങ്കൾ മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകുന്ന പതിവുണ്ട്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അപ്പകാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

7. Babu Paul, D, *The Saint from Koodeed*, Kothamangalam, 1985, pp. 40-41.

8. *Ibid*, P. 38.

9. പറലുസ്, ഷ്വ. കെ. വി., സ്തുതി ചൊല്ലാക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസ സഭയുടെ പരിത്രം, പുത്തൻകുരിൽ, 2002, p. 448.

10. കനി 14-ന് ഇന്നവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർത്തി എന്ന ചിലരുടെ വാദം ശരിയല്ല (പറലുസ് റബ്ബൻ, അമേരിക്ക, റായ പിതാക്കഹാർ, മണ്ണനിക്കർ, 1964, P 14). കാരണം, അദ്ദേഹത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പു എന്നുതന്നെന്നാണ് സമകാലിക രേഖകൾ വർണ്ണിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, വിഭാഗുർക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നൽകുക പാശ്ചാത്യ സൂനിയാനി പാര ബയുത്തിൽ പതിവില്ല.

11. മേല്പട്ടം നൽകുന്നോൾ തന്നെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ കൊടുക്കണമെന്ന് നിർബ്ബ സ്ഥില്ലു ഉദാഹരണത്തിന് 1876 വൃശ്ചികം 28-ന് മേല്പട്ടഞ്ചാം ലഭിച്ച പ. പരു മല തിരുമേനിയർക്ക് സ്ഥാത്തിക്കോൻ നൽകിയത് 1877 മേടം 23-നാം (ഫാ. ജേക്കബ്ബ് കുരുൻ (എഡി.), പരുമലസ്മൂതി, കോട്ടയം, 2002, Pp 145, 423).

12. പറലുസ് ഷ്വ. കെ. വി., *Op. Cit.*, pp. 448-9, ഹൃദായ കാനോൻ പ്രകാരം എപ്പിസ്കോപ്പുമാരെ പട്ടംകെട്ടുവാൻ സുന്നഹദോസിഞ്ചി സഹകരണ തന്ത്രാട പാത്രിയർക്കിണ്ട്, കാതോലിക്കോൺ, മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവർക്കേ അധികാരമുള്ളു. വി. മുരോൻ കുരുാശ ചെയ്യുവാനും ഇവർക്കു മാത്രമാണ് അധി കാരം (എബ്രഹാം കത്തനാർ, കോനാട്ട്, ഹൃദായ കാനോൻ (പരിക്കാഷ), പാസ്വ കുട, 1952, pp. 30, 93-5).

13. പാരേട്ട്, Z. M., മലകര സൈസികൾ, VOL III, കോട്ടയം, 1967, pp. 8-9.

14. പറരംതു സഭകളും, കർബായ (നെസ്തോരിയൻ) സഭയും പട്ടം പര സ്വർം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

15. നിരസം ഗ്രന്ഥവാൾ, *Op.cit*, കോട്ടയം, 2000, P 188.

16. മുന്ന് പൊതു സുന്നഹദോസുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കർക്കിടോൻ തുരര വേദശാസ്ത്രമാണ് അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രം. മലകര, അന്ത്യാവൃന്ദ, കോപ്പടിക്ക, അർമ്മിനിയൻ, എത്രുപ്പുൻ, എറിടിയൻ സഭകളടങ്ങുന്ന ഓറിയൻ്റൽ സഭാകുട്ടാബ്യം പിന്തുടരുന്നത് ഈ വേദശാസ്ത്രമാണ്.

17. മുൻ കുറിപ്പ് (4) കാണുക. മാർ ഇന്നവാനിയോസ്, മാർത്തോമാ മെത്രാനും ജനങ്ങളുമായി കലഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ചില സമകാലിക റോമൻ കത്തോലിക്കാ രേഖകൾ, തുടർ അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേരി പിൽക്കാലത്താവില്ല. ആദ്യകാലത്ത് ആചാരാനു ഷട്കാനങ്ങൾ മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴാവാം അങ്ങനെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായത് (ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ).

18. ചെങ്ങന്നൂർത്തെക്കൻ ഇടവകകളുടെ മാത്രം പള്ളിയോഗമാണ് കൂടിയ തന്നെ ചിലർ പരിയുന്ന (കുരുൻ കോർപ്പസ്കോപ്പു, കണിയാംപറമ്പിൽ, സുനിയാനിസഭ, തിരുവല്ല, 1982, P 155). മലകരയിൽ പുരാതനകാലം മുതൽ മല കര പള്ളിയോഗത്തിഞ്ചേരി സമ്മതം കൂടാതെ ആര്യമികവും ലഭകികവുമായ ഒരു തീരുമാനവും പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയില്ലായിരുന്നു. അതിനാലാണ് സർവ്വശക്ത സായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനസിസിന് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോ

നാക്കൽക്ക് വിരുദ്ധമായി 1599-ൽ ഉദയംപേരുൾ മലകര പള്ളിയോഗം (സുന്നഹ ഓഅസ്) വിളിച്ചു കുടുങ്ങി വന്നത്.

19. ഈ കല്പനയാകാം പാത്രിയർക്കീസിരെ അരമനയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിച്ചട്ടുള്ള കാനോനാകളായി പരാമർശിക്കുന്നത് (Ignatius Aphrem, *Op. Cit.*, P 168). ഈ സുറിയാനി കല്പനയുടെ പകർപ്പ് പാബാക്കുട കോനാട്ട് ലൈബ്രറിയിലുണ്ട് (ഹാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട് പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടു തിരികെ കല്പനയുടെ പുറഞ്ഞുപാം അനുസ്ത).

20. ഇദ്ദേഹത്തെ ഇന്ത്യയുടെ ഏപ്പിസ്കോപ്പു എന്നാണ് സ്ഥാപിതിക്കോന്നിൽ വിവരിക്കുന്നത് (പാലുസ് ഷ്ഷവ., കെ. വി., *Op.cit.*, pp. 448 - 9).

21. മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചർത്രഗ്രന്ഥവും ആദ്യ സഭാചർത്രവുമാണ് നിരസം ശ്രമവരി. 1773-ന് മുൻപ് എഴുതിത്തുടങ്ങിയ ഈ കൃതിയുടെ ലഭ്യമായ ഏറ്റവും പുരാതന താളിയോല പകർപ്പിന് 179 ഓലകളുണ്ട്. ഈ ലേഖകൾ എധിഗ്ര ചെയ്ത് പഠനത്തോടു കൂടിപ്പുകളോടു കൂടെ സോഫിയാ ബുക്ക്, കോട്ടയം, നിരസം ശ്രമവരി 2000 ഓഗസ്റ്റിൽ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

22. നിരസം ശ്രമവരി, *Op.cit*, p. 85.

23. ഫിലിപ്പ്, ഇ. എം., മാർത്തോമാസ്ത്രീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ (3-ാം പതിപ്പ്), പിങ്കുനം, 1977, pp. 155-6.

24. പാളിനാസ് ആ സാൻകതാ ബർത്തിലോമിയോ, ഹാദർ, പാരമ്പര്യ ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്ത്യമതം (*Translation of India Orientais Christiana*), കളമ ഫ്രേസി, 1988, pp.114.

25. പാളിനാസ്, *Op.cit*, p. 113.

26. ബെറനാഡ് തോമാ, ക. റി. മു. സ., ഹാ, മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (2-ാം പതിപ്പ്), കോട്ടയം, 1992, p. 617). സകക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരോട് തർക്കിച്ചു എന്ന പ്രസ്താവന മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കാനാവില്ല. അറബിയിൽ എഴുതി തർക്കി ക്കാനുള്ള സാധ്യത ഹാ. ബർത്തലോമാ റന്നയുമായാണ്.

27. മാർ ശൈമാൻ ദീവന്നാസേപ്പാസിരെ നാളാശമ, കൈബൈശുത്ത്, pp. 132-133. പറജന്ത, ഹാ. ബർത്തലോമാ ഹന തന്നെയാണ്.

28. കോനാട്ട് ശ്രമഗ്രാമവരത്തിലെ 154-ാം നമ്പർ കൈബൈശുത്തു പുസ്തകം.

29. Ignatius Aphrem I, *Op. Cit*, p.168.

30. Menachery, Prof. George, *The Nazranies*, Ollur, 1998, p. 122 (Re-Print of G. T. Mackenzies's *Christianity in Travancore*, Trivandrum, 1901).

31. ഓർത്തയോക്ക് സഭ മാസിക, കോതമംഗലത്തു ബാബാമാർ (ലേവന്റ), 1115 മിസ്റ്റുനം ലക്കം, pp. 15-18.

32. നിരസം ശ്രമവരിയുടെ കണ്ണിയാന്തപ്പതിപ്പിൽ മാത്രമാണ് ഈ കൃതി കൾക്കാനുന്നത്.

33. നിരസം ശ്രമവരി, *Op. Cit*, pp. 128, 144.

34. കൃടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് നിരസം ശ്രമവരിയുടെ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ബുക്സ് പതിപ്പിലെ (2000) സുറിയാനി സഭാ വിശ്വാസം നിരസം ശ്രമവരിയിൽ എന്ന യോഗം ആഹാന്നാൻ മാർ ദീയസ്കോറോസിൽ ലേവന്റെ കാണുക (pp. 250-7).
35. നിരസം ശ്രമവർ, *Op. Cit.*, pp. 145-59.
36. കൃടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്, *Ibid*, Pp 258-9 ലെ ഫാ. ഡോ. ബി. വർഷീ സിഞ്ചൻ മാർ ഇളവാനിയോസിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു ഒരു മുഖ്യവും എന്ന ലേവന്റെ കാണുക.
37. നിരസം ശ്രമവർ, *Op. cit.*, pp. 188-9.
38. കൃടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്, *Ibid*, Pp 270 - 3 ലെ പ്രോഫ. മേരി മാത്യു വിഞ്ഞേ മാർ ഇളവാനിയോസിൽ മെമ്മാകൾ: ഒരു പുനർ വായന എന്ന ലേവന്റെ കാണുക.
39. ഈ കവിതകളുടെ പേരും നമ്പറും ഈ ലേവകൾ നിരസം ശ്രമവരി എഴിയും ചെയ്തപ്പോൾ നൽകിയതാണ്. കണ്ണിയാന്ത്ര താളിയോലയിൽ ഈവ കൂടി കമുഴഞ്ഞ്, ഓല മാറി, ആദിയുമന്തവുമില്ലാതെയാണ് കിടന്നിരുന്നത്. പദങ്ങൾ പോലും വേർത്തിരിച്ചിരുന്നില്ല. വളരെ ശ്രമകരമായ അഭ്യാസം മുലമാണ് അവരെ തമാരുപത്തിലാക്കാൻ ഈ ലേവകൾ സാധിച്ചത്. കൃടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് കാണുക: തോമൻ, എം കുരുൻ, നിരസം ശ്രമവർ, സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2000, പേജ് 177-192.
40. മാർ ഇളവാനിയോസിൽ മെമ്മാകൾ എന്ന പേരുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം എഴുതിയതാവണമെന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ കേക്ക, കാക്കളി മുതലായി വ്യതിം സുചിപ്പിക്കുന്നതിന് സമാനമായി സുറിയാനിഭാഷയിൽ ആ രിതിയുടെ ജനയിതാവിഞ്ഞേ പേരെഴുതുകയാണ് പതിപ് (മാർ അഡ്രോ, മാർ യാക്കോബ് മുതലായവ). അതേ മാനദണ്ഡ്യത്തിലാണ് ഇവിടെയും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.
41. പ്ലാസിഡ് TOCD, ഫാ., നമ്പുടെ റീത്, മാനാനം, 1997, p. 257.
42. പീലിപ്പോസ് കോർപ്പസ്പിസ്കോപ്പും, ഇടവഴിക്കൽ, മലകര സുറിയാനി സഭയുടെ സരുപം, കെച്ചി, 1870, p. 30.
43. നിരസം ശ്രമവർ, *Op. Cit.*, p. 89-90.
44. 1889-ലെ റോയൽ കോടതി വിധിയിലവസാനിച്ച് ‘ഐസമിന്റാൻകേസ്’ എന്ന റിയപ്പെടുന്ന നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസിൽ Exhibit GGG ആയി ഹാജരാ ക്ലിയ സുറിയാനി പുസ്തകത്തിലെ പരാമർശനം. പരിഭ്രാം - പ. പരുമല തിരുമേനി (*Seminary Case book, Vol. I*, 1888, P 459).

വലിയ മാർ ദീവ
 നാസ്യാസ് മെത്രാ
 ഷ്പോലിത്തായുടെ
 ജീവിതത്തിലെ
 നിർണ്ണായകമായ
 പല സംഭവങ്ങളും
 ചെങ്ങന്നുർ പള്ളി
 യുടെ ചരിത്രവുമായി
 ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
 എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ
 സാധിക്കും. ആ
 ബന്ധത്തിന്റെ
 ശാഖര സ്ഥാരക
 മായി നിരണം ശ്രമ
 വരി നിലനി
 ല്ലക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നു.

വലിയ മാർ ദീവനാസ്യാസും
ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയും
പ്രഖ്യാതലത്തിൽ
ഡോ. സിബി തരകൻ

മലക്കര മെത്രാഷ്പോലിത്താ ആയിരുന്ന
 വലിയ മാർ ദീവനാസ്യാസിന്റെ (ആറാം

മാർത്തോമ്മാ) ജീവിതം ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയുടെ ചരിത്രവുമായി ഇംഗ്ലീഷ് കിടക്കുന്നു. മറ്റൊരു സഭാചർത്തരത്തെക്കാളും കുടുതലായി ആ ബന്ധം ‘നിരസം ശ്രദ്ധവർ’ (സോഫിയാ പ്രിസ്റ്റ് ഹൗസ്, കോട്ടയം, 2001, എഡി. എം. കുരുന് തോമസ്) സുവൃക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് മലകരയിൽ വന്ന ‘വിഗഹഭ്രംജ കനായ്’ മാർ ഇവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ സഭയ്ക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ‘നല്ല പരിത്വമുള്ള തിൽ ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരനെ പരദേശത്തുനിന്നു വരുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ളു’ അഥവാ മാർത്തോമ്മായുടെ അദ്ദേർത്തമനപ്രകാരം അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബന്ധേലിയോസ് ശക്രള്ളാ കാതോലിക്കാ, ഉള്ളഡ്രോ മിഞ്ചേ മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ, മാർ ഇവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നിവരെ മലകരയിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഇതൊടൊപ്പം വൈദികരുടേയും ശൈമാശമാരുടേയും ഒരു സംഘവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെ മലകരയിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടിയിരുന്ന ദീമമായ യാത്രാക്കുലി ഡച്ച് കവനിക്കാൻ നല്കേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ യാത്രാക്കുലി മുഴുവൻ കൊടുത്തുതീർക്കാൻ അഥവാ മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് കഴിയാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക്കുമെന്നുമുള്ളു ദേം മുലം അദ്ദേഹം തന്റെ പിൻഗാമിയെ നിശ്ചയിച്ചു.

1761 ജൂൺ 10-നാണ് ആറാം മാർത്തോമ്മായെ നിരസം പള്ളിയിൽ വച്ച് എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിച്ചത്. എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിക്കെ പ്പെട്ട ആറാം മാർത്തോമ്മായെ ഉടനേതനെ ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിക്കാർ വന്ന് സീകരിച്ചു കൊണ്ടുപോരെന്ന് നിരസം ശ്രദ്ധവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ കഴിത്തോകാലമത്രയും അദ്ദേഹം ശൈമാശമാ രെയും കുടിക്കരെയും സുറിയാനിയും വിശാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളും പറിപ്പിച്ചുപോന്നു.

1765 മെയ് 8-ന് അഥവാ മാർത്തോമാ കാലം ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തെ നിരസം പള്ളിയിൽ കവററക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് സഭാരേണ്ണം ഏറ്റെടുത്ത ആറാം മാർത്തോമാ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെ ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരവും നേടി.

പുത്തൻകുർ - പഴയകുർ കിടമത്സരം പല ദേവാലയങ്ങളിലെയും സമാധാനാന്തരിക്ഷത്തെ തകർത്തിരുന്നു കാലമായിരുന്നു അത്. മാത്രമല്ല പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട് അന്ത്യാവ്യാപകഷവും മാർത്തോമാ മെത്രാന്റെ രേണ്ടത്തിന് തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ‘അങ്ങും

ഇങ്ങും രണ്ട് യജമാനമാർ കഴിവോളം നിരപ്പിന് സംഗതി വരികയില്ലോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. സഭയിൽ സമാധാനാന്ത രീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ചില വിട്ടുവിച്ചപകൾക്ക് അദ്ദേഹം സന്നദ്ധ നാകുന്നതായി നിരസം ശ്രമവരി തന്നെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നുണ്ട്: “പുത്തൻ കുറുപിറത്തുള്ള അള്ളുകൾത്തെന്ന രണ്ട് പകുതി ആയിട്ടുനിന്ന് തന്നുരാഞ്ചി മാർഗ്ഗത്തോട് മറ്റുത് സിഖാന്നമായിട്ടു നടപ്പാകക്കാണ്ടും, പള്ളികളിലെവാക്കായും പല മര്യാദയും മറുകുറുക്കരുടെ പരിപാസവും, ഇങ്ങനെ ആകയാൽ മാർഗ്ഗത്തിന് അഴിവു വരുമെന്നും ബോധാജനാന പ്ല്ലക്കും അശ്വൻ നിശ്ചയിച്ച് ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും നിരപ്പായിട്ടു നടക്കണ മെന്നും തന്നുരാനിൽ ശരണപ്ല്ലക്ക് നിരുപണ ഉരൈച്ച് സഭാവക്ഷേട്ടുള്ള അള്ളുകൾ നീകിലി, മാറിവാനിയോസ് അപ്പുസ്ക്രോപ്പാ കല്ലിശേരി വന്ന പ്ല്ലാൾ ചെങ്ങന്നു നിന്നും കല്ലിച്ചേരി ചെന്ന് തമിൽ കണ്ണു പറഞ്ഞ് ശത്രു ക്കെള്ളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും നീകിലി ഏകോൽഡവിച്ചു. അശ്വൻ ചെങ്ങന്നുർക്ക് പോരികയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കാർണ്ണങ്ങൾ ഒക്കയും എഴുതുവാൻ പെരിക്കെ പരപ്പാകുന്നു.”

അന്നേന്നുവും മെത്രാമാരായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഇന്വാനിയോസ് എന്നിവർ മലങ്കരയിൽ എത്തിയ സന്ദർഭത്തിൽ ആറാം മാർ തേതാമാ ചെങ്ങന്നുർക്ക് പള്ളിയിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു.

മാർത്തോമാ ആറാമരഞ്ഞി മെത്രാൻ സ്ഥാനം സാധ്യവല്ലിനു പറഞ്ഞ് അന്നേന്നുവും മെത്രാമാരും അവരെ അനുകൂലിക്കുന്നവരും സഭയിൽ നേരത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെയാണ് അന്നേന്നുവും മെത്രാമാരിൽ നിന്ന് 1770 ജൂലൈ 10-ന് ആറാം മാർത്തോമാ ‘മാർ ദീവനാസേംബാസ്’ എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീതാ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചതു.

1790-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താൻ മലബാർ ആക്രമിച്ച കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പു കത്തനാർ (പിത്തകാലാത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജേജാസ്പ് മാർ ദീവനാസേംബാസ് രണ്ടാമൻ) കാട്ടുമണ്ണാട്ടു മെത്രാനിൽ നിന്ന് റവാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. നിയമാനുസ്യത മെത്രാനായിരുന്ന ആറാം മാർത്തോമായെ അവഗണിച്ചു, അദ്ദേഹം സഭയിൽ നിന്നും ബഹി ഷ്കർിച്ച കാട്ടുമണ്ണാട്ടു മെത്രാനിൽ നിന്ന് റവാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച തുക്കൊണ്ട് ഇടുപ്പു കത്തനാർ അച്ചടക്കന്തപട്ടിക്കു വിധേയനായി. 1791-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പു കത്തനാർ ചെങ്ങന്നുർക്ക് പള്ളിയിൽ വരികയും അവിടെവച്ച് ആറാം മാർത്തോമായുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ തെറ്റ് ഏറ്റു പറയുകയും ‘പിശ അനുസരിച്ച് കച്ചിട്ട്’ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തതായി നിരസം ശ്രമവരിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

അതേ വർഷം തന്നെ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് (കുന്ദം 25-ാം) രോമാ സൂറിയാനിക്കാരുടെ ശ്രാവർഖ്ഖദോരാധിരുന്ന പാറേമൊക്കൽ തോമാ ശ്രാവർഖ്ഖദോരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രകാട്ടു കൊച്ചിട്ടി കത്തനാരും കല്ലുർക്കാട്ടു നാരകത്തെ ചാണകിക്കുന്നതാരും ഒരു സംഘം അൽമായരും മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചത്.

1795-ൽ പുതതൻകാവു പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രേരണയാൽ പള്ളിയുടെ മംഗലപ്പഹാ നിർമ്മാണത്തിന് ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഏറെ ധന സഹായങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല പള്ളി കൃഡാശയ്ക്കായി ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിലെ വി. കന്യുകമരിയാമിൻറെ രൂപവും പുതിയകാവിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

ആറാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ പിൻഗാമിയെ വാഴിച്ചതും ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ വച്ചാണ്. 1796 മെയ് അഞ്ചിന് ശീവരുഗ്രീസ് സഹദായുടെ പെരു നാൾ ദിവസമാണ് പിൻഗാമി ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ വാഴിക്കപ്പെട്ടത്.

വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസിൻ്റെ കഷ്ടകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് താങ്ങായിരുന്നത് ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയും നിരണം പള്ളിയുമായിരുന്നു. രോമാ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസിനെന്നും സഭ ദയയും നിർബന്ധിച്ച് കൊണ്ടത്തിക്കുന്നതിന് തച്ചിൽ മാത്രു തരകനും പാറേമൊക്കൽ തോമാ ശ്രാവർഖ്ഖദോരും ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനെ നേരിടുന്നതിന് വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസിന് ശക്തി പകർന്നതിൽ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിക്കും ഒരു മുഖ്യ പകുണ്ട്. ഒന്നേക്കാൽ ലക്ഷം രൂപ നൽകിയാൽ മെത്രാനെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാം എന്ന് തച്ചിൽ മാത്രു തരകൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ മുപ്പതിനായിരം രൂപ നൽകാൻ ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിക്കാർ തയ്യാറായി.

1806-ൽ കൽക്കട്ടായിലെ ഫോർട്ട് വില്യും കോളജിൻ്റെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന റവ. ഡോ. ക്ലോഡിയൻ ബുക്കാനൻ മലക്കരംസഭയിലെ വിവിധ ദേവാലയങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിലും സന്ദർശനം നടത്തിയിരുന്നു. ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ സുക്ഷിച്ചിരുന്ന അമുല്യമായ ഒരു പുരാതന സൂറിയാനി വൈബവിൽ വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസിൻ്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ എത്തിക്കുകയും അത് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഡോ. ബുക്കാനനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇവ്വിയത്തിൽ വലിയ മാർ ദിവസാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതത്തിലെ നിർഖ്ഖായകമായ പല സംഭവങ്ങളും ചെങ്ങന്നുർ പള്ളി

യുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ശഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആ ബന്ധത്തിന്റെ ശാശ്വത സ്ഥാരകമായി നിരന്നും ശ്രദ്ധ വരി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വി. മദ്ദുഹായിലെ പിത്രപണികൾ

ശിലാലിഖിതം

അനുബന്ധം - 1

മാർ ഇവാനിയോസ് പദ്മിയള്ളായുടെ ചെങ്ങന്നൂർ കല്പന

പരിശോഷ: ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏഞ്ചേഹാം കോനാട്ട്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ: ഡോ. എം. കുരുൻ തോമസ്

സാരാംഗമായവനും, അനാദ്യത്വനും, ഉണ്മയായവനുമായവൻ്റെ

നാമത്തിൽ: ഇൻഡ്യയിലുള്ള സത്യകീസ്ത്വാനികളായ

സുറിയാനിക്കാരുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായ

വലഹീനനായ ഇവാനിയോസ്

പിതാവും, പുത്രനും, പരിശുദ്ധ ഗൃഹാധ്യമായ ഏകദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഫൂഹിമാരുടെയും പരിശുദ്ധ പിതാക്കമാരുടെയും കാലം മുതൽ സുറിയാനി സഭയിൽ പിസ്തുടർന്നുപോരുന്ന നിയമങ്ങളും, നിബന്ധന കളും നാം എഴുതുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. (ഇൻഡ്യയിലെ)¹ സുറിയാനി ക്കാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അക്കാലം മുതൽ അവരുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്ന മാർ അബൈഹാമിന്റെ² കാലംവരെ ഓർത്തേയോക്ക് (സ്തുതി ചൊപ്പാക്കപ്പെട്ട) ആയിരുന്നു. മാർ അബൈഹാം എപ്പിസ്കോപ്പാ മരിച്ച സമയം മുതൽ യവനായ വർഷ കണക്കനുസരിച്ച് ആയിരത്തിത്തൊള്ളാ തിരാം ആണ്ടു മുതൽ³ - 80 വർഷത്തേതാളം - സുറിയാനിക്കാർ പറക്കി കൂടുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ സീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാരുടെതിനേക്കാൾ ലളിതമാണെന്നു കണ്ണ (പറക്കികൾ) അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം (സുറിയാനിക്കാരെ) അടിമപ്പെടുത്തി. ഈ അബൈഹം അറിവിന്റെ കുറവുകൊണ്ട് (സംഭവിച്ചതാണ്); ശരിയായ വിലയിരുത്തിലെ നിന്നല്ല. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും, ഈ കാലത്ത് - യവനായ കണക്കനുസരിച്ച് 1997⁴ - അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ ശരിയായ പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരികെ വന്നു.

നമുക്ക് ബുധനും, വെള്ളിയും കൂടാതെ അഞ്ച് വിശുദ്ധ നോമ്പുകളാണ് ഉള്ളത്. 40 നോമ്പ്, ഫൂഹാനോമ്പ്, ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെ വാങ്ങിപ്പിന്റെ നോമ്പ്, രക്ഷാകരമായ ജനനത്തിന്റെ നോമ്പ്, നിന്നുവാ നോമ്പ് (എന്നിവ) നമ്മൾ എല്ലാ വർഷവും ആചരിക്കുന്നു. 40 ദിവസത്തെ വലിയ നോമ്പ്, 48 ദിവസം കൊണ്ടാണ് തികയ്ക്കുന്നത്. 8 ദിവസങ്ങൾ ഹാശാ ആച്ചപ്പയാണ്; ആ കാലത്ത് നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ കുടുതൽ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ 40-ാം വെള്ളിയാഴ്ച നോമ്പ് പുർത്തിയാകുമായിരുന്നു. 40 നോമ്പിൽ തായറാഴ്ചയും ശരിയാഴ്ചയും

ദശിച്ചുള്ള (ദിവസങ്ങളിൽ) കുർഖാന അർപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല.⁵ 40 നോവിൽ വിരുന്നുകളും ജമദിനങ്ങളും ആശോശിക്കരുത്. സഹാ മാരുടെ ഓർമ്മ ഞായറാഴ്ചയോ, ശനിയാഴ്ചയോ നടത്താം. (ദൈവ മാതാവിനോടുള്ള) ചപനിപ്പു പെരുന്നാൾ സദ അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസം തന്നെ നടത്തണം. പാതിനോമിഞ്ചേ ബുധനാഴ്ച ദിവസവും ഞങ്ങൾ കുർഖാനയർപ്പിക്കും. ശ്രീഹാ നോവ് ഞങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നത് പെത്തിക്കൊണ്ടതി (പെരുന്നാളിരുള്) പിറ്റേന് തികളാഴ്ച മുതൽ ജൂൺ 29 വരെ അതായത് ശ്രീഹരിമാരുടെ തലവന്മാരായ പട്ടോസി നേര്യും, പാലുസി നേര്യും പെരുന്നാൾ വരെയാണ്.⁶ ദൈവമാതാവിഞ്ചേ നോവ് ആഗസ്റ്റ് ഒന്ന് മുതൽ മാസത്തിരുൾ പകുതി വരെ - അതായത് 15-10 തീയതി വരെ - ഞങ്ങൾ ആചരിച്ചിട്ട് പെരുന്നാൾ ആശോശിക്കുന്നു.

വീണ്ടും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹായുടെ രക്ഷാകരമായ ജനനത്തിരുൾ നോവും ഉപവാസവും ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതി മുതൽ ആചരിച്ചിട്ട് പെരുന്നാൾ ആശോശിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. വീണ്ടും നിന്നുവാ നോവും ഉപവാസവും, വലിയനോമിന് മുന്നാഴ്ച മുൻപുള്ള തികളാഴ്ച മുതൽ ആ ആഴ്ചയിലെ തന്നെ വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ വരെ നോക്കുന്നു - അതായത് മുന്നുഭിവസം പൂർണ്ണമായും. നോവ് ഇപ്രകാരമാണ് (ആചരിക്കുന്നത്). വിശ്വാസികൾ മാംസവും മുടയും എണ്ണയും പാലും, പാൽക്കെട്ടിയും ജീവിക്കുള ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. ബുധനാഴ്ചയും, വെള്ളിയാഴ്ചയും സൃഷ്ടൻ അസ്തമിക്കും മുന്ന് (നോമിൽ) വിലക്കപ്പെട്ടതാനും വിശ്വാസി ഭക്ഷിക്കരുത്. വൈകുന്നേരം ഒരുവൻ നോവ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല എക്കിൽ രാവിലെ വരെ തുടരുന്നത് അത്യുത്തമമാണ്. പ്രകാശത്തിൽ നിന്നാണ്ടോ ദൈവം സൃഷ്ടി ആരംഭിച്ചത്.

വീണ്ടും പുളിപ്പിനെക്കുറിച്ച് സർമ്മരാജ്യം മുന്നു പറ മാവു മുഴുവൻ പുളിക്കുവാൻ തക്കവള്ളും അതിൽ ഒരു സ്ത്രീ അടക്കി വച്ച പുളിച്ച മാവിനു സദ്ഗുരുമാകുന്നു⁷ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കർത്താവ് മുന്നേ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ തന്റെ കൈകളിൽ പുളിപ്പുള്ള അപ്മാണം ഏടുത്തു വാഴ്ത്തിയത്. പത്തീറായേ⁸ അതിരുൾ പേരിനാൽ തന്നെയല്ലാതെ പുളിപ്പുള്ള അപ്മാണം എന്നു വിളിക്കുകയില്ലാണ്. പാലും ശ്രീഹായും കൊൻത്രുരോട് വെളിവായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പെസഹാ മശിഹായാകുന്നു. നമ്മൾ പഴയ പുളിമാവുകൊണ്ടും, തിരുമ്പും ദുഷ്ടതയുമാകുന്ന പുളിമാവു കൊണ്ടുമല്ല, വെടിപ്പും വിശുദ്ധിയുമാകുന്ന പുളിമാവുകൊണ്ടും പെരുന്നാൾ ആചരിക്കേണ്ടത്.⁹ ആദ്യത്തെ കല്പന ദുർബലവും പ്രയോജനരഹിതവുമായിരുന്നതിനാൽ, എബ്രായർക്കെഴു

തിരു ലേവന്തിൽ അതിനു മാറ്റം വരുത്തി. പിന്നീട് പഴയനിയമം പുതിയതിനാൽ മായിക്കെപ്പുക്കു എന്നും പഴയതും വാർഷക്കും പ്രാപിച്ചതും സാശ്രദ്ധ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പരലുസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പത്തീറായെ പാലുസ് നാശമെന്നു വിളിക്കുന്നു, കൂടിം അതിനെ വെറുകുന്നു. മല്പാഖാതിൽ പ്രശസ്തനായ സുരിയാനിക്കാരൻ മാർ അപ്രേം പറയുന്നു: ‘പത്തീറക്കാണ്ട് കുർബൂഹ അർപ്പിക്കുന്ന വൻ പത്തിരലുസ് നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ കർത്താവിനെ ക്രൂഷിച്ച ക്രൂപ്പായുടെ രണ്ടാം (അവതാരമാകുന്നു). (ശരീരത്തിൻ്റെ) ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവിൽ നിന്നും വേർത്തിരിയുന്ന ശരീരം ഉപയോഗശൈഖ്യമാകുന്നതുപോലെതന്നെ പത്തീറ പ്രയോജനരഹിതമാകുന്നു. അപ്രകാരം പരിശുഭാത്മാവിൻ്റെ ആവാസത്തിൽനിന്ന് പത്തീറയ്ക്കു ഗുണം ലഭിക്കുന്നില്ല. മരിച്ച ശരീരത്തിൽ ആത്മാവും, പത്തീറയിൽ പരിശുഭാത്മാവും (ഉപയോഗശൈഖ്യമാണ്). മാർ യാക്കോബ് (പറയുന്നു): ഈ പത്തീറക്കാണ്ടുള്ള അപ്രേമാ, ആടിനെയോ വിശുദ്ധ മർബലപായിൽ അർപ്പിക്കുന്നവൻ കാവ്യരേക്കാൾ ദൃഷ്ടനാണ്. ഈ ആടിനെയോ പത്തീറയോ അർപ്പിക്കുന്ന ഏല്ലാവരും, ബലിയാകുവാൻ സന്ത പുത്രനെ അർപ്പിച്ച പിതാവിനെ തള്ളിപ്പുറയുന്നു. വീണ്ടും മാർ അപ്രേം പറയുന്നു: (അത്) തീറ പ്രിയരാർക്ക് ക്ഷേമിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്. അത് ധഹനം ദിഘാരുടെ തിനകളെ മുടിക്കളയുന്ന ആടലും; മരിച്ച, ശ്വസം മുടിച്ചുകൊന്ന ആടാണ്.¹⁰

ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്ന മരണത്തിൻ്റെ മരുന്നു കഴിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. പത്തീറയും ശുദ്ധമായ വീഞ്ഞും കുർബാനയ്ക്ക് അർപ്പിക്കരുത്. ശുദ്ധമായ വീഞ്ഞെ എന്നാൽ വെള്ളം ചേർക്കാത്ത (വീഞ്ഞാണ്). നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ക്രൂഷിച്ചപ്പോൾ അവരെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നും രക്തവും വെള്ളവും ഒഴുകിയതുകൊണ്ട് പകുതി വീഞ്ഞും പകുതി വെള്ളവും കലർത്തുന്നതാണ് യുക്തമായത്. അപ്രേം പറയുന്നതുപോലെ ഇനി വീണ്ടും പത്തീറ അർപ്പിക്കുന്ന പട്ടക്കാരൻ ധഹനനാണ്. വീണ്ടും സർജ്ജരാജ്യം മുന്നു പറ മാവു മുഴുവൻ പുളിക്കുവാൻ തക്കവള്ളും അതിൽ ഒരു സ്ത്രീ അക്കാൻ വച്ച പുളിച്ച മാവിനു സദ്യമുകുന്നു.’ ആ സ്ത്രീ ദൈവത്വമാണ്; പുളിപ്പ്, നോഹയുടെ മുന്നു തലമുറികളുമായി സ്വയം കൂട്ടിചേർക്കപ്പെട്ട് അവരെ പുളിപ്പിച്ച്, അവരെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നും തിരിപ്പിച്ച മശിഹായാകുന്നു. പുത്രൻ സ്വയം സുഷ്ടിയിൽ പുളിപ്പായി തിരിക്കിട്ടു താൻ മുഖാന്തിരം മനുഷ്യനെ ശുശ്രീകരിക്കുവാനും കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ട സകലരെയും കുറ്റവിമുക്തമാകുവാനും, തന്നിലേയ്ക്കുതന്നെ അവരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനുമായി അവൻ യാതനയേറ്റു എന്ന തേവോലോഗാസ് രണ്ടാം മെമ്മായിൽ (പറയുന്നു). മാവ്, വെള്ളം,

പുളിപ്പ്, ഉപ്പ്, എണ്ണ എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് കുർബ്ബാനയ്ക്കുള്ള അപ്പം തയ്യാറാക്കുന്നത്. മരിഹായുടെ ശരീരം ചതുർഭൂതങ്ങളും വിവേക ബുദ്ധിയുള്ള ആത്മാവും കൊണ്ടും, ഉണ്ഡാക്കപ്പുടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ്റെ രഹസ്യം ഇവയാൽ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു. മാവ് മല്ലിൻ്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്, വെള്ളം വെള്ളത്തിന്റെ തന്നെയും - ആതായത് വെള്ള തിനു തന്നെ പകരം - പുളിപ്പ് വായുവിന്റെ സ്ഥാനത്തും, ഉപ്പ് തീയുടെ ദൃഷ്ടാന്തവുമാണ്. എണ്ണ ആത്മാവിനു പകരമാണ്; എന്തെന്നാൽ ആദാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ശൈഖമാണ് സ്വാഷ്ടാവ് അവനിൽ ശാശം ഉള്ളികയെ ദിയത്. വീണ്ടും ഉപ്പ് സ്വന്നഹത്തിന്റെ പ്രതീകവും, പുളിപ്പ് വചനത്തിന്റെ പ്രതീകവും ആകുന്നു. പ്രാവ് സൈത്തിന്റെ ഇലകൊണ്ട് നമ്മോട് പ്രതിയാതിന്റെ അന്ത്യം അറിയിക്കുകയും, ശിശുകൾ സൈത്തിന്റെ കൊബു കളാൽ (കർത്താവിനെ) സീകരിക്കുകയും, ദൃഷ്ടനിൽ നിന്നുള്ള അടികളുടെ മുറിവുകളെ എണ്ണയാൽ സുവൈപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനാൽ എണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം ചിത്രീകരിക്കുന്നു." ഉപ്പ് നല്ലതാണ്, എന്തെന്നാൽ എല്ലാ ബലികളും രൂചിയാക്കുന്നത് ഉപ്പുകൊണ്ടാണ് എന്ന് മർക്കോസിന്റെ ഏവൻഡേലിയോനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.¹² ഞാൻ ദൈവ ഭവനത്തിൽ ശോദയുള്ള സൈത്തപ്പോലെ (ആകുന്നു) എന്ന് ഭാവിച്ച പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.¹³ നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാദൈ സുവൈപ്പെടുത്തുന്ന എണ്ണ സൈത്തിന്റെതാക്കുന്നു. പഴയ (നിയമത്തിന്റെ) ബലികളും മരിഹായാൽ അഭിഷ്ഠകം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും പുളിപ്പ് സത്യവിശാസത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. പുളിപ്പ് മാവിന് അതിന്റെ രൂചി നൽകുന്നതുപോലെ മരിഹായും അവനിലും, അവൻ്റെ പിതാവിലും, പരിശുദ്ധ രൂഹായിലുമുള്ള വിശാസത്താൽ സകല മനുഷ്യരെയും അവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു; ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടുനോർ എല്ലാവരെയും ഏനിലേയ്ക്ക് ഞാൻ ആകർഷിക്കും എന്നു (പറഞ്ഞതു) പോലെ തന്നെ. ഇതുവരെ നമ്മൾ ദൃഢഭ്യ ലഭ്യവും കഷ്ടതകൾക്ക് വിധേയവുമായ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ എണ്ണ പ്രത്യാശയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. പുളിപ്പില്ലാത്ത മാവിനേക്കാൾ പുളിപ്പുള്ളത് വളരെ ഹൃദയമായതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ അപ്പത്തിൽ നമ്മൾ പുളിപ്പ് ചേർക്കുന്നത്. വീണ്ടും പുളിപ്പ് വചനമാം ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയെ കാണിക്കുന്നു. ഏലിശാ (sic...) പോലെ വചനം ശരീരത്തിൽ വളർന്നു. ഉണ്മയിൽ പുർണ്ണമായിരിക്കുന്നോർ വളർച്ചയുടെ ആവശ്യമില്ല. പുളിപ്പ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത് ആത്മാവിനോട് സംഘാജിപ്പിക്കപ്പെട്ട വചനത്തെയാണ്. കുർബ്ബാനയപ്പത്തിലെ ഉപ്പ്, വചനം തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ എടുത്ത മനസിനെ (കാണിക്കുന്നു). ഉപ്പില്ലാത്ത, രൂചികരമല്ലാത്ത ക്ഷേണം ക്ഷേഖിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ഇരയോഡ് പറയുന്നു.

എവൻഗേലിയോൻ്റെ അറിയിപ്പിനുശേഷം നീക്കപ്പേട്ട് ക്രഷിക്കപ്പെടാതിരുന്ന പത്തീരെയെ ആണ് രൂചികരമല്ലാത്തത് എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ ബലികളും ഉപ്പിനാൽ രൂചികരമാക്കപ്പെടുന്നു. വചനമാണ് സർവ്വവും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഉപ്പു കൂടാതെ ബലിയെ പൂർത്തികരിക്കുന്ന പത്തീരിയിലുള്ള (മറ്റു കാര്യങ്ങൾ), പൂർണ്ണ ശരീരമല്ല അവ പൂർത്തീകരിക്കുന്നത്.¹⁴

എൻ്റെ സഹോദരങ്ങളും മക്കളുമായവരേ, ഈ മുതൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നും തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൻ്റെ കാലത്തെ നീക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പേട്ട് വിളിക്ക് യോഗ്യമായവിധത്തിൽ നേരായ (മാർഗ്ഗത്തിൽ) ചലിക്കുകയും, നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.¹⁵

കുരുക്കോസ് പാത്രിയർക്കിസിൻ്റെ കാനോനിൽ നിന്ന്: ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കോ, കഴിശയ്ക്കോ ഒരു ദിവസം രണ്ടു കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാൻ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അധികാരമില്ല. ഒരു മംബഹായിൽ അതായത് തബാലെത്തായിൽ ഒരു ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യം കുർബ്ബാനയർപ്പിച്ചുകൂടാ.¹⁶ പാതിരാത്രി പ്രാർത്ഥന നടത്താതെ കഴിശയോ, ശെമ്മാസ്തനോ മംബഹായിൽ പ്രവേശിക്കരുത്; അയാൾ (മംബഹായുടെ) വാതിൽക്കൽ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കണം. ലഭകിക കഴിശ¹⁷ ശെമ്മാസ്തന കൂടാതെ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കരുത്. കഴിശയോ, ശെമ്മാസ്തന നശപാദരായി മംബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ, വിനെയോ വൃത്തിയുള്ള ചെരിപ്പുകളോടെ വേണം (പ്രവേശിക്കുവാൻ). മംബഹായിലെ ഉപയോഗത്തിനുമാത്രമായി ചെരുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് അത്യുത്തമം. ഒരുവൻ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വിജാതിയരോടോ ധനുദ്ധനരോടോ സംസാരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല. അനേകാന്നും കലപിക്കുന്നവർ നിരപ്പാകുന്നതു വരെ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കരുത്.¹⁸

വൈദികസ്ഥാനികൾക്ക്, അതായത് കോറുയോ പട്ടകാർക്കുള്ള നിവ്യയുടെ മുന്നാം കാനോൻ: സ്വന്തം അമ്മയോ, പെഞ്ചലോ, മാതൃസഹോദരിയോ, ഇടും സംശയം ജനിപ്പിക്കാതെ ആരൈക്കിലുമോ ആശാക്കിപ്പോലും ഭവനവിചാരിപ്പുകാരായ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നത് യോഗ്യമല്ല.¹⁹

വലിയ ബാംഗലിയോസ്: എഴുപതു വയസ്സായവൻ (പോലും) വിവാഹിതനാബാതെ സ്ത്രീയുടെ കൂടെ താമസിക്കരുത്. ഇത് ഞാൻ അനുസരിക്കുന്നു, അതായത് (അങ്ങിനെ താമസിക്കുവാൻ) ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. നീ ആ സ്ത്രീയെ നിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും പുറത്താക്കണം.²⁰

ആദായ മൂലിഹായുടെ 8-ാം കാനോൺ: (വേദ) പുസ്തക വായനകളുടെ അവസാനം - അതായത് ദിർഘലഭർഷിയുടെയും, മൂലിഹായുടെയും

(വായനയ്ക്കു) ശേഷം - പുർത്തികരണമെന്നവിധം ഏവൻഡേലിയോൻ വായിക്കണം. ജനം നിന്നുകൊണ്ട് കേൾക്കണം.²¹ ഫീഹായും, ഏവൻഡേ ലിയോനും വായിക്കുന്നയാൾ വിശ്വാസികൾ കേൾക്കുവാനായി പടിഞ്ഞാ റോട് തിരിഞ്ഞു നിൽക്കണം. അതുത്തിൽ കിഴക്കു നിന്ന് മഹിഹായ കണ്ണുമുട്ടുവാനാണല്ലോ നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. മഹിഹായുടെ സുവി ശേഷം പ്രകാശമാണ്. പ്രകാശ (ഗോളങ്ങൾ) കിഴക്ക് ഉദിച്ചിട്ടാണല്ലോ ലോകത്തെ പ്രകാശപ്പീകരുന്നത്.

ആദായ ഫീഹായുടെ തന്നെ കാനോൻ: പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ ദാവിദിന്റെ സ്തുതിപ്പുകൾ എല്ലാ ദിവസവും ചൊല്ലണം.

തെല്ലായിലെ യുഹാനോൻ: ഞായറാഴ്ച ഒരു പടക്കാരൻ മാത്രമേ ഉള്ളുവെക്കില്ലും പുതിയനിയമവും, പഴയനിയമവും വായിക്കണം.²² പട ക്കാരും ശൈമ്മാളുമാരും കന്യാതും സുക്ഷിക്കുന്നതിനായി രാത്രിയിൽ പള്ളിയിൽ ഉറങ്ങണം. വിവാഹിതനായ പടക്കാരൻ, താൻ വൈദികനാ കുന്നതിനു മുൻപ് ശൈമ്മാളുന്നയിരുന്നപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്ത ഒരു ഭാര്യ മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവും. അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേബാൾ അവൻ വീടിൽ ഉറങ്ങിയാൽ അവൻ കുറക്കാരന്നല്ല. വീതമുള്ള ആഴ്ചയില്ലും, എല്ലാ ശനി യാഴ്ച രാത്രിയില്ലും പള്ളിയിൽ ഉറങ്ങണം.²³ അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തികയ്ക്കണം. എതിർത്തു നിൽക്കുന്നവൻ മുടക്കപ്പെട്ടു കയും, അവൻറെ ആചാര്യത്തിൽ നിന്ന് ഉരിയപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യണ. പടണത്തില്ലും ഗ്രാമത്തില്ലുമുള്ള എല്ലാ ക്ഷേണിമാരും, രോഗിയല്ലോ തനപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തന്റെ കുടുക്കാരോടൊപ്പം സന്നിഹിതനാകാ തിരുന്നാൽ മുടക്കപ്പെടണം. അപകാരം തന്നെ ശൈമ്മാളുമാരും, ഹാപ്പ് ദയക്കനേന്നാരും, സദയുടെ എല്ലാ മകളും - അതായത് ക്ഷേണിമാരും ശൈമ്മാളുമാരും - പ്രാർത്ഥനയിൽ നേരുള്ളവരും ശുശ്രൂഷയിൽ ശ്രദ്ധാ ലുകളും ആയിരിക്കണം. രാവും പകലുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടെയും കീർത്തനങ്ങളുടെയും സമയങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കരുത്.

പറലുന്ന: ഉറക്കമുണ്ടാനു ഓരോ വിശ്വാസിയും പ്രവർത്തി ആരം ഭിക്കും മുൻപ് പ്രഭാതകർമ്മ നടത്തുന്നേബാൾ പ്രാർത്ഥനിക്കണം.²⁴ ഞാൻ രാഖിലെയും, സസ്യയ്ക്കും, മദ്യാഹനത്തിലും വൈദിക്കും എന്ന് ദാവിദ് പറഞ്ഞതുപോലെ ലോകത്തിന്റെ മകൾ²⁵ മുന്നു പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണം. രണ്ടാം ഭാര്യയെ ഏടുക്കുന്ന ക്ഷേണിയും, ശൈമ്മാ ശ്രീനും തന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നിപത്തിക്കും. അവിഹിതബന്ധം പുലർ തത്തുകയോ, വ്യഭിചാരത്തിലേർപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്താൽ കുടുതലായും നിരോധിക്കപ്പെടണം.

ഫീഹിമാരുടെ 16-ാം കാനോൻ: മാമോദീസായ്ക്കു ശേഷം രണ്ട്

വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ എൻപ്പട്ടക്കയോ വെപ്പുട്ടി ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്ത വൻ ഞികല്ലും വൈദികഗ്രാമികൾ യോഗ്യനല്ല.²⁶ അവിഹിതവസ്തുമോ, വ്യഭിചാരമോ, ഹീനകൃത്യങ്ങളോ ആരോഹിക്കേപ്പട്ടവന് വൈദികവുത്തി തിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കാറുത്; അതായത് പട്ടക്കാരുടെ നിരയി ലേയ്ക്ക് അവൻ പോകരുത്.²⁷ അപ്രകാരം തന്ന മദ്യപാനിയും. എന്നാൽ പട്ടക്കാരൻ ന്യായമായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വിശ്വാസികളുടെ വീടുകളിലെ വിരുന്നിന് കുറ്റം ഇല്ലാതെ മുന്നു അളവ് (മദ്യമാണ്) എന്ന് കാതോലിക്സിലെ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

ജൂൺമാരുടെ 14-ാം കാനോൻ: താഴെത്തെ നിരയിലെ വൈദിക ഗണത്തെ വിശ്വാസം പറിപ്പിക്കുവാൻ വിമുഖരായ വൈദികർ മുടക്കപ്പെട്ടണം.

ഇപ്പോൾ എൻ്റെ വാസല്യ മക്കളേ, പറലും പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഇവ മുലം ആ ജീവനുള്ളവനെ ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ മിശ്രഹായിൽ തന്ന സകല മനുഷ്യരേ ക്കാളും ഞങ്ങൾ തന്റെനുണ്ടുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലത്തിന്റെ കഷ്ടതകൾ നമ്മിൽ വെളിപ്പെട്ടുവാനിരിക്കുന്ന വരുവാനുള്ള മഹത്തേതാട് താരത മൃജപ്പെട്ടതുവാൻ യോഗ്യമല്ല.²⁸ നമ്മൾ പിതാവിനെ “ഞങ്ങളുടെ പിതാവെ” എന്ന വിജിക്കുന്നു. മശിഹായെ സഹോദരൻ എന്നു വിജിക്കുകയും, പരിശുഭരൂഹായോട് സംബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന് സ്ത്രീതിയും നമ്മുടെ മേൽ തന്റെ കരുണയും മനോഗുണവും എന്നേയക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആമുഖം.

(ബലഹിനന്നും, ദ്രുഷ്ടന്നും, രോഗിയും, പരിത്തത്തിൽ മടിയന്നുമായ അബൈഹാം ക്ഷേമരായുടെ ക്ഷേമകളാൽ ഈ കാനോൻ പുർത്തെക്കിരിക്കപ്പെട്ടു).²⁹

കുറിപ്പുകൾ

1. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ മുലത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ അർത്ഥപൂർത്തിക്ക് അതുന്നാപേക്ഷിതവുമാണ് (Fr. JAK).
2. മാർ അബൈഹാം കർഡിനൽ (സെസ്തോറിയൻ) മേൽപ്പട്ടക്കരണായിരുന്നു എന്നതിന് വ്യക്തമായ രേഖകളുണ്ട്.
3. എ.ഡി. 1589. പക്കേഷ, മാർ അബൈഹാം കാലം ചെയ്തത് 1597-ലാണ്.
4. എ.ഡി. 1686. 1686-ൽ ചെങ്ങന്നുറിൽ കുടിയ മലക്കര പള്ളിയോഗം മാർ ഇന്നവാനിയോന്ന് അവതരിപ്പിച്ച് 5 അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ ഘടകങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ഇവയെ വിശ്വികൾച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു പൊതുകല്പനയും എഴുതി. ഈ കല്പന അതാബന്നും മനസിലാക്കാം.
5. ഹൃദായ കാനോനിൽ 40 നോന്ന് 48 ദിവസമാകുന്നതിന് പല വ്യാപ്താനങ്ങൾ

നൽകിയിട്ടുണ്ട് (അദ്ദേഹം കത്തനാർ, കോനാട്, എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പാസ്യാക്കുട, 1952, പേജ് 60-1.

6. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 60-1. ഈന്ന് ശ്രദ്ധീയാ നോയന്പ് ജുൺ 29-ന് അവസാനിക്കുത്തുകൂടിയിൽ 13 ദിവസമാണ്.

7. വി. മത്തായി 13:33.

8. പത്തിറാ - പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പു. ഇത് റോമൻ കത്തോലിക്കർ വി. കുർബാ നൽക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. പുരസ്ത്ര സഭകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പുളിപ്പുള്ള അപ്പമാണ് (ഹയിറാ).

9. 1 കൊതി. 5:8.

10. പത്തിറായ്ക്കെതിരായ കുടുതൽ വാദമുഖങ്ങൾക്ക് മാർ ഇൗവാനിയോസിൽ റോമാക്കാർ പത്തിറാ എടുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്ന ലേവനം കാണുക (തോമസ്, ഏ. കുരുൾ, നീരഞ്ഞം ശ്രദ്ധവരി, സോഫിയാ ബുക്ക്, കോട്ടയം, 2000, പേജ് 150-2).

11. സുറിയാനിക്കാർ എണ്ണ എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നത് സൈനത്തണ്ണയാണ് (Fr. JAK).

12. വി. മർക്കോസ് 9:49-50.

13. സക്രീംതനം 52:8.

14. പുളിപ്പുള്ള അപ്പത്തെയും, വീണ്ടും വെള്ളവും കലർത്തിയ കാസായേയും പറ്റി അനേകം വ്യാവ്യാനങ്ങൾ സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാർ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മാർ ഇൗവാനിയോസിനുള്ള പാശ്ചാത്യം ഇവിടെ പ്രകടമാണ്.

15. 1498-ൽ വാസ്തവാ ഡി ശാമാധുരെ വരവു മുതൽ 1653-ലെ കുന്നൻകുറിശു സത്യം വരെയുള്ള കാലത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രവർത്തനപല മായി മലഞ്ഞരം പത്തിറായാണ് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്.

16. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 42.

17. *Secular Priest*, എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 43.

18. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 423.

19. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 99.

20. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 99.

21. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 68.

22. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 114.

23. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 70.

24. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 69.

25. = അയ്യമേനിക്കൾ.

26. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 102.

27. എഡായ കാനോൻ (പരിഭാഷ), പേജ് 102-3.

28. റോമർ 8:16.

29. കോനാട് ശ്രദ്ധശേഖരത്തിലെ സുറിയാനി കൽപ്പനയുടെ *Kolophone*. (പകർപ്പുഴുത്തു വിവരണം).

അനുബന്ധം - 2

ചേപ്പാട് പീഡിപ്പോസ് മാർ ദീവനാസേധാസ് നാലാമൻ

മലകര മെത്രാപ്പാലിത്തായുടെ കല്പന:*

മലകര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവനാസേധാസ്

മെത്രാപ്പാലിത്തായിൽ നിന്നും

(മുഖ)

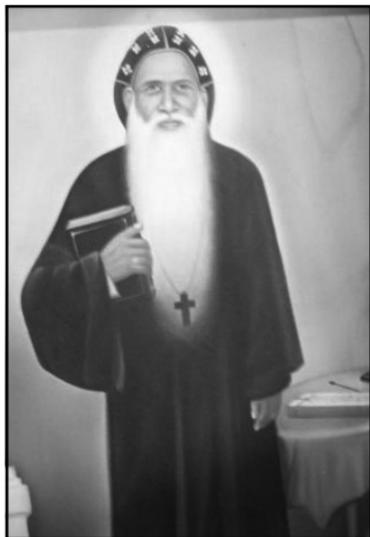
കൊട്ടാരകര പള്ളി വികാരിയും, ദേശത്തുപട്ടക്കാരും കൈക്കാരമാരും ശ്രേഷ്ഠം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ണെന്നുൽക്കാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്.

മാരാമല്ലു പള്ളിയിൽ പാലക്കുന്നത് മാത്രൻ ശമ്മാശൻ, വിദേശ അള്ളിൽ പോയി, അവിടെയുള്ള ഒരു പാതയിൽക്കൊണ്ടിൽ നിന്നും മേൽപ്പട സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിയെത്തി, മലയാളത്തു ഇപ്പോഴുള്ള മേൽപ്പട സ്ഥാനം പുർണ്ണമല്ലെന്നും അപ്പോസ്റ്റോലിക കൈവയ്പ് ഉള്ളിടത്തു നിന്നും സ്വികരിച്ചിരിക്കുന്ന തരഞ്ഞെ സ്ഥാനം പുർണ്ണമാണെന്നും അതി നാൽ എല്ലാവരും സ്ഥാനപുർണ്ണതയുള്ള ആളിനെ അംഗീകരിക്കേണ്ട താണെന്നും പ്രസംഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടോ. എന്നാൽ മലകരയിലെ മേൽപ്പട സ്ഥാനം മാർത്തോമായുടെ കൈവയ്പിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ മേൽപ്പടസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് തുടർച്ചയിൽ ചില കുറവുകൾ സംഭവിച്ചു എന്നു തീരു വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ അപ്പോസ്റ്റോലിക കൈവയ്പുള്ള ഒരു വിദേശ ഇടവകയിലെ മേൽപ്പടക്കാർ, ഇവിടുത്തെ, പടതുത്തെ, കാനോ നികമായി പുർത്തിയാകി. അതുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ സ്ഥാനം പുർണ്ണവും സാധുവുമാണ്. എന്നാൽ 1000-ാമാണ്ടു അന്തേപ്പാബ്യായിൽ നിന്നു അതും നാസേധാസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇവിടെ വരികയും നമ്മു ദെയും നമ്മുടെ മുൻഗാമി കാലം ചെയ്ത മാർ പീഡിക്സിനോസ് മെത്രാ പ്പോലിത്തായുടെയും പടത്തം പുർണ്ണമല്ലെന്നു പ്രവ്യാഹിക്കുകയും ഭിന്ന തകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു സർക്കാരിൽ പല നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയും വിദേശി കൾക്ക് ഇരു ഇടവകമേൽ യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലെന്ന് വിധിക്കു കയുമുണ്ടായി. ആ എപ്പിസ്കോപ്പാരെ നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു. ശ്രേഷ്ഠം വിദേശ മെത്രാമാരുടെ വരവു നിലച്ച്, അത്തരം ഉപദ്രവങ്ങൾ നിങ്ങളി, നമ്മുടെ ഇടവക സമാധാനത്തിലും സംതൃപ്തിയിലും കഴിയുന്നു. എന്നാൽ പ്രായാധിക്യം കൊണ്ടും കഷ്ണിം കൊണ്ടും നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തിനുത്തെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് നമുക്കു പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വിദേശ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നാണ് മാത്യുസ് മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന് അപ്പോസ്റ്റോലിക

ഒക്കവയ്പ് ഉള്ളതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ പിൻഗാമിയായി അംഗീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു വിദേശമെത്രാധാരുടെ സന്ദർശനത്തിനു വഴിതെളിക്കുമെന്നും തജ്ജപം മലക്കര ഇടവകയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ പ്രശ്നങ്ങളെ ഉത്തരവിപ്പിക്കുമെന്നും നാം സംശയിക്കുന്നു. മാത്യുസ് മെത്രാൻ്റെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ പരിശീലനമാക്കണമെന്നതുകൊണ്ട്, ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തെയും പിതാക്കമാരുടെ നടപടികളും പൂരാതന ആചാരങ്ങളും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമെന്നതിനേയുംപറ്റി നമുക്കു ബോധ്യമായി, ഇനിയും ഒരു കർപ്പന അയയ്ക്കുന്നതുവരെ, ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകയോ അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

പിഡം 29, 1843 (1019)

* *Seminary Case Book, Vol III, Case No. 3 of 1061, in the Royal Court of final Appeal Travancore.*

കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റോഹൻ

അനുബന്ധം - 3

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടപ്പ് റിംഗ് മേല്പട്ടസമാനം നൽകുന്നതിന്
യോഗസ്ഥരും ആവശ്യപ്പെട്ട് കിടങ്ങൻ മാർ പിലക്സിനോൺ
അയച്ച കർപ്പന.

Mar Philixinos Metropolitan of Tholyur Edavagay Writeth -*

(SEAL)

To the Vicar, local priests, trustees of the church and other people
of the Chengannur in the Malankarai Edavagay.

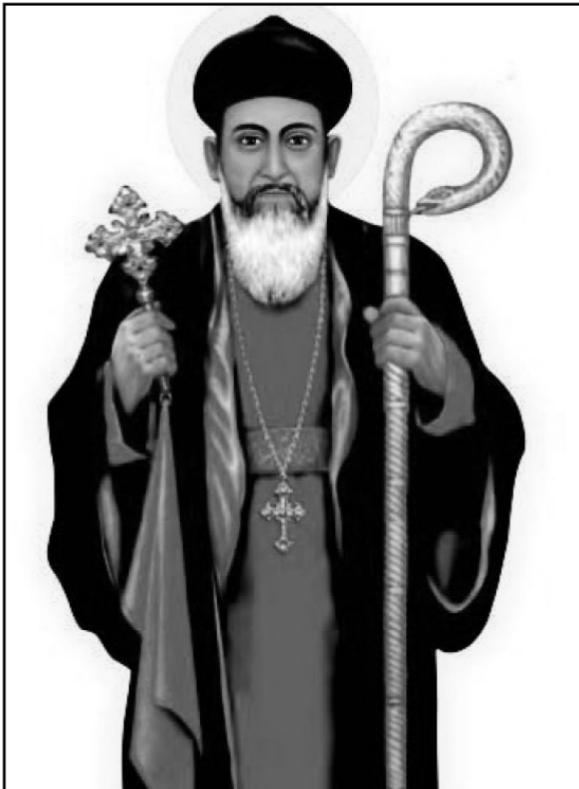
The honourable Col. Munro *Sahib Averga*/has been recommending to Us that Ausep [Joseph] Remban who was ordained as Remban by the Pakalomattom family should be consecrated by Us as Metropolitan: The holy Apostle Mar Thomas, the founder of the *Edavagay* in Malankarai conferred the prelatial office for the *Edavagay*, on the Pakalomattom family; and the successive Mar Thoma *Metrans* of that family have been tending and governing the *Edavagay*. We learn that the Mar Thoma *Metran* who now holds the office is not one born in that family and thereby entitled to the office, but one who was a Roman Catholic Kathanar and a member of a Roman Catholic distant branch of the late Mar Thoma Metropolitan's family and got down by him and consecrated, and that some of the *Pallikkars* dislike this Metropolitan's rule as he is not a fit and competent person for the office. We think and fear whether the transfer of the Metropolitanship from this family in which Holy Mar Thoma conferred the prelatial office which has remained, therein for years past, from the beginning, and the consecration of Yousep [Joseph] Remban who is no way related to the said family would be just. And whether it might not lead to more serious ruptures. Therefore, We think it proper to do it after ascertaining the view of the entire *Edavagay* in Malankarai. The *Sahib Avergal* [Resident] insists that Avusep [Joseph] Remban should be appointed...As it is found necessary to know your views and desire as to abolishing the prelatial office of the Pakalomattom family. As the family has become extinct, and to choosing one from another family and consecrating him to tend and govern the *Edavagay*, you should hold a Synod, consider this matter, come to a conclusion and forthwith send to Us from that parish not less than two Kathanars. And the required member of laymen to give *Deshakuri* [Local consent] to the person that may be chosen as *Metran* and bear testimony before Us

that the person chosen is a good and trustworthy person. As it is not contrary to our canon another fit person to tend and govern the *Edavagay* since Pakalomattom family has become extinct, We think that it is our duty and responsibility to consecrate one according to the *Sahib Avargal's* [Resident's] recommendation and your request.

To this effect - 28th Dhanuvam 1816 - 991 M. E.

(Signature)

* *Seminary Case Book, Vol. III Op. Cit., Pp 271 -2*

മാസലിയോസ് ശക്തളാ മഹിയാന

മേല്‌പട്ട സ്ഥാനാരോഹണം

വാക്താനം കാരുചിരെ ശീവർഗ്ഗീസ് റിപ്പാൾ*

1913 മകര മാസം 26-ന് പാത്രിയർക്കീസു ബാവായും മറ്റും ചെങ്ങെ നും പള്ളിയിലേക്ക് നീങ്ങേതെക്കവണ്ണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കയാൽ കമാനായകൾ കാലത്തെ തന്നെ തന്ത്ര വള്ളം പിടിച്ച് ചെങ്ങെനുംക്ക് പോകയും ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവിടെ കോട്ടയത്തു നിന്നും കാതോലിക്കാ ബാവായും മാർ ദീവനാസ്യാസു മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാലത്തെതന്നെ എത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാചുനുമായി തമിൽ കണ്ണപ്പോൾ സ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറകയും വല്ല നിവൃത്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിൽനിന്നും കമാനായകനെ ഒഴിച്ചുവിടണമെന്ന് അറിയിക്കയും സമ്മതിക്കാണ്ടത്തിനാൽ ദൈവേഷ്ടം പോലെ വരെടു എന്നു ചെയ്യുന്നതിനും ചെയ്തു. 4 മൺഡോടു കൂടെ ബാവായും പരിവാരങ്ങളും വലിയ എതിരേൽപ്പോടെ അവിടെ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. വനയുടെനെ ബാവാ ചെങ്ങെനും പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് നന്നായി അടുത്തിരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും പിന്നീട് പഴയ വലിയപള്ളിയിലും എത്തി ലുത്തിനിയായും ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗവും കഴിച്ച് അവിടെ താമസിക്കയും രാത്രി 9 മൺഡി കഴിഞ്ഞ് സ്ഥാനം ഏൽക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന വരെ കൊണ്ട് ശത്രുമുസായിൽ ഒപ്പു വയ്പിക്കയും കൈമുത്തിക്കയും ചെയ്തു. സ്ഥാനം ഏൽക്കേണ്ടവർ രാത്രി നമസ്കാരം കൊണ്ടും മസ്ജിറാ വായന കൊണ്ടും സമയം കഴിച്ചു.

27-ന് കാലത്തെ എല്ലാവരും പള്ളിയകത്തിനാണ് നമസ്കാരം കഴിക്കയും ബാവാ കുർബാനക്കാരാംഭിക്കയും ചെയ്തു. വിശ്വാസപ്രമാണം കഴിഞ്ഞ് സ്ഥാനം ഏൽക്കുന്ന യുധാക്കിം റവാനെയും കമാനായകനെയും ബാവായുടെ കൈ മുത്തിച്ചു കൊണ്ട് പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് ബാവാ ഇരിക്കുന്നതിനായി കെട്ടിരുക്കിയിരുന്ന മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി രണ്ട് കസേരയിൽ തലയും മുഖവും ശോശ്യപ്പാ ഇട്ട് മുടി ഇരുത്തുകയും ശേഷം പേര് പള്ളിയകത്തെക്ക് പോയി കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കയും ബന്ധം

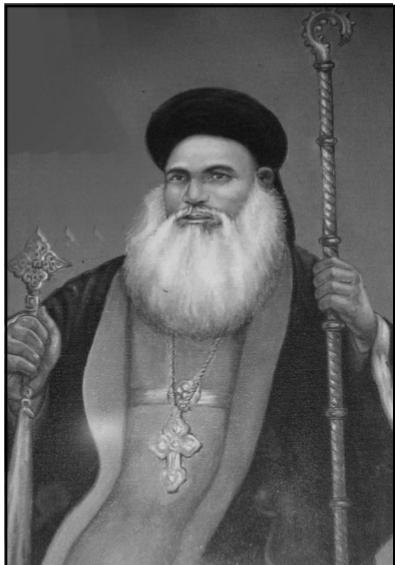
മുത്തക്കാ സമയത്ത് മെത്രാച്ചുൻമാരും റിസാച്ചുൻമാരും പട്ടക്കാരും ശൈമാശൻമാരും വടക്കേ മുറിയിലേക്ക് വന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ മദ്ദവഹായിലേക്കും മറ്റും കൊണ്ടുപോകയും കാതോലിക്കാ ബാബായും മെത്രാച്ചുൻമാരും റിസാച്ചുൻമാരും കൂടി പട്ടംകൊടയുടെ ക്രമം കഴിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ രണ്ടു പേരും പള്ളിനടയിൽ വച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ശർമ്മസാ വായിച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേക സമയത്ത് യുധാക്കിം റിസാന് ഇളവാനിയോ സെന്റും** കമാനായകൾ പീലക്സിനോസ് എന്നും നാമകരണം ചെയ്തു. അതു കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ഉക്സിയോസ് മുന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലി. അപ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ ക്രൈസ്തവയിൽ ഇരുത്തി മേൽപ്പോട്ട് ഉയർത്തിയിരുന്നു.

ഇവകളും കുർബാനയും കഴിഞ്ഞ് ബാബായും ശ്രേഷ്ഠ പേരും മുറിയിലേക്ക് പോകയും പുതിയ മെത്രാച്ചുനാർ എല്ലാവരേയും കൈമുതൽക്കയും ചെയ്തശ്രേഷ്ഠം പുതിയ മെത്രാച്ചുനാരെ ചുവപ്പ് ഭോഗയും മറ്റും ധരിപ്പിച്ച് ബാബായുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. “അൽ ഹാതറിഡായും” മറ്റും ചൊല്ലിയശ്രേഷ്ഠം ബാബാ അനു ഗ്രഹിക്കയും കൈമുതൽക്കയും ചെയ്തശ്രേഷ്ഠം എല്ലാവരും പിരി യുകയും ചെയ്തു. അന്ന് പുതിയ മെത്രാമാരുടെ വകയായി ഒരു സദ്യയും കൂടിയിരുന്ന പട്ടക്കാർക്കും മറ്റും കൊടുത്തു. പിന്നീട് ബാബായുടെയും പുതിയ മെത്രാമാരുടെയും മറ്റും ഒരു മോട്ടോ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. അനു രാത്രി തന്നെ കമാനായകൾ ചെങ്ങ നൃർ നിന്നും വാക്താന്തരക്ക് യാത്ര തിരികയും ചെയ്തു.

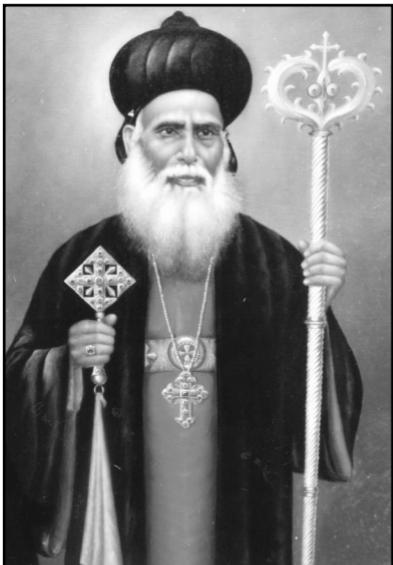
വാക്താന്തരത്തു നിന്നും പലരും ചെങ്ങന്നുർ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 28-ന് തിങ്കളാച്ച 4 മൺിക്ക് കമാനായകൾ പിലാപ്പിള്ളിൽ കടവിൽ എത്തിയപ്പോൾ വാക്താന്തരത്തു നിന്നും ചിലർ കളിവ ത്രഞ്ഞാളിൽ വന്ന് എതിരേറ്റ് ആശേഷാഷമായി കൊണ്ടുവരികയും സസ്യത്തക്കു മുമ്പായി വാക്താന്തരത്ത് പള്ളിയിൽ എത്തി ലുത്തി നിയായും ആശീർവ്വാദവും കഴിച്ച് ജനങ്ങളെ കൈമുതൽക്കയും ആയത് കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും പിരിയുകയും ചെയ്തു. പള്ളിക്കാർക്ക് മുന്നറിവൊന്നും കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടും അവരാൽ കഴിയുന്നിട തേതാളം പ്രയാസപ്പെട്ട് എതിരേൽപ്പ് മോടിയാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാ തിരുന്നില്ല. അനേബിവസം വാക്താന്തരത്ത് പള്ളിയിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പരിത്വവും ആരംഭിച്ചു.

* പിന്നീട് മലകരയിലെ രണ്ടാം കാത്തോലിക്കാ പ. ബസേലി യോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് പ്രമോൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാജീവിത നാൾവഴി എന്ന ധയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നും.

** കരവട്ടുവീട്ടിൽ യുധാക്കിം മാർ ഇുവാനിയോസ് (1858 -1925). തൃപ്പമൻ, കണ്ണനാട് ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ. 1925 ജൂൺ 6-ന് കാലം ചെയ്തു. പരുമല സെമിനാർപ്പള്ളിയിൽ കബറ കലി.

യുധാക്കിം മാർ ഇുവാനിയോസ്

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ്
(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗ്ഗീസ് I)

സഭാകാര്യങ്ങൾ

മലകര സുറിയാനി സഭാകാര്യം

അന്ത്യാധ്യാത്മക മാറ്റം മാർ ഇഗ്രാത്തിയോന് അബ്ദാദേവ മിശ്രഹാ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസു ബാബാ അവർകൾ പാരസ്ത്യകാതോലിക്കാ മാറ്റം മാർ ബൈസുലിയോസു ബാബാ അവർകളുടെയും ലക്ഷ്യ ഇടവ കയുടെ മാർ ദിവനാസേപ്പാസു മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകളുടെയും മാർ ശ്രീഗോറിയോസു കൊച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകളുടെയും സഹകരണത്താട്ടം സാനിഡ്യത്താട്ടംകൂടി ഈ മകരമാസം 28-നു ഞായരാഴ്ച ചെങ്ങന്നുർ പള്ളിയിൽ വച്ച് വന്ന ദിവ്യഗ്രാഹി യുഡാക്കീം റിംഗാന വർക്കർക്കും വന്ന ദിവ്യഗ്രാഹി വാകത്താനത്തു ശ്രീവരുഗ്രീസ് റിംഗാനവർക്കൾക്കും മെത്രാസ്ഥാനം നൽകുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കായി പാത്രിയർക്കീസ് ബാബാ അവർകളും മാർ ശ്രീഗോറിയോന് കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്തായവർകളും പരിവാരങ്ങളും അടുത്ത ശനിയാഴ്ച പരുമല നിന്നും, കാതോലിക്കാബാബാ അവർകളും ലക്ഷ്യ ഇടവകയുടെ മാർ ദിവനാസേപ്പാസു മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകളും പരിവാരങ്ങളും കോട്ടയത്തു നിന്നും ചെങ്ങന്നുരേക്കുപോകുന്നതാണ്. ഇവരെയെല്ലാം യാമോച്ചിതം സീകരിച്ചു സർക്കരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ചെങ്ങന്നുർ പള്ളി വികാരി ദിവ്യഗ്രാഹി പുവത്തുർയാക്കോബു കത്തനാരവർകളുടെയും മറ്റും മേൽനോട്ടത്തിന്കീഴിൽ ചെങ്ങന്നുർ ഇടവകക്കാരും സമീപമുള്ള ഇടവകക്കാരും യോജിച്ചു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ തെടുത്തിയായി ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ശനിയാഴ്ച വെകിട്ടത്തെ നമസ്കാരത്തിനു ശേഷം മെത്രാസ്ഥാനം സ്വികരിക്കേണ്ടവരെ മെത്രാമാരുടെയും മറ്റു വെദിക്കശാഖളങ്ങളുടെയും അക്കദാനിയോടു കൂടി പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായുടെയും കാതോലിക്കാബാബായും അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി കൈ മുതൽക്കുന്നതാണ്.

ഞായരാഴ്ച രാവിലെ നമസ്കാരത്തിനു ശേഷം പാത്രിയർക്കീസു ബാബാ അവർകൾ കൂർബാനയെയന്ന വിശ്വേഷ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കും. കൂർബാന മദ്യത്തിൽ മെത്രാസ്ഥാനാഭിഷേകരമ്മം നടത്തുകയും തദനന്തരം മാർ ദിവനാസേപ്പാസു മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകൾ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. പ്രസംഗാനന്തരം കൂർബാനയുടെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും അവസാനം ബാബാ അവർകൾ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.

ശനിയാഴ്ച രാത്രി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സ്ഥാരക സുവിശേഷ സംഘ
ക്കാരുടെ വകയായി ചില പ്രത്യേക പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഭാര
വാഹികൾ ആലോചിച്ചു വരുന്നതായി അറിയുന്നു.

(മലയാള മനോരമ, 5-2-1913)

പ. ഇഗൊത്തിയോസ് അബ്ബോദ്ധ
മശിഹാ പാത്രിയർക്കൈസ്

മലകര സുറിയാനി സഭാകാര്യം

മെത്രാനഭിഷ്ണകം

(സ്വന്തം ലേപകൾ)

ചെങ്ങന്നൂർ: കഴിഞ്ഞ തൊയരാഴ്ച ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ. അബ്ദേദ മർഹോ പാത്രിയർക്കീൻ ബാവാ അവർകളും പാരസ്ത്യ കാതോലിക്കാബാവാ അവർകളും മലകര മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും മാർ ശ്രീഗോറിയോൻ കൊച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും കുടി വന്ന ദിവ്യഗ്രാഹിയും യുധാക്കീം റിംഗാനവർകൾക്കും വന്ന ദിവ്യഗ്രാഹി വാക്താന്തരത്തു ശീവഗുരീൻ റിംഗാനവർകൾക്കും മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഈദെനെയൊരു വലിയ കാര്യം ഇവിടെ വച്ചു നടത്താൻ പോകുന്ന വിവരം മുൻകൂട്ടി അറിവു കിട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും അറിഞ്ഞതയുടൻ ആയതു കഴിയുന്നതെ ഭൗമിയാക്കണമെന്നുള്ള കരുതലോടു കൂടി വികാരിയാക്കോബി കത്തനാരവർകളും മറ്റും കുടി വേണ്ട ഉത്സാഹങ്ങൾ ചെയ്തു പള്ളിയുടെ അകവും പുറവും എല്ലാം അലകരിക്കുകയും മുൻവശത്തു കൊടക്കിക്കുകളിലും മറ്റും കാഴ്ചയ്ക്കു മനോഹരമാക്കിച്ചെഴുപ്പെടുകയും ബാവാ അവർകൾക്കും മറ്റും ഇരിക്കുന്നതിനും ചില മുറികൾ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതു കൂടാതെ ഇവരെ എല്ലാവരെയും ധ്യാനയോഗ്യം സൽക്കരിക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്മടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ. പാരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ബാഡ്ലൂലിയോൻ ബാവാ അവർകളും നി. വ. ദി. മാർ ദീവനാ സേപ്പാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും 27-നു ശനിയാഴ്ച കാലത്തു തന്നെ ഇവിടെ എത്തിയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീൻ ബാവാ അവർകളും മാർ ശ്രീഗോറിയോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും റിംഗാനാരും മറ്റും ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ട് 4 മൺകൾ ഇപ്പുഴക്കടവിലെത്തുകയും ബാവാ അവർകൾ മേനാവിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളും മറ്റും വണ്ണികളിലുമായി അവിടെനിന്നു കൊട, കൊട്ട, കുർഖിൾ മുതലായ അലകാരച്ചി എങ്ങളോടും ബാഗ്ഗ്, തസേർ, ഉരുട്ടുചെണ്ട മുതലായ വാദ്യാഹ്ലാഷങ്ങളോടും കുടി ഒരു ലോഹത്യാത്രയായി പുറപ്പെട്ട് അഭ്യരമണിയോടു കൂടി പള്ളിയിൽ എത്തുകയും ലൃത്തിനിയായും പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞ ആറു മൺയോടു കൂടി പിതിയുകയും ചെയ്തു. 27-നു രാത്രിയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷ്ണകം സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളുടെ ചില ഭാഗ

അംഗിൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും 28-നു രാവിലെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാബാ അവർക്കൾ മലക്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർക്കൾ മുതലായവരുടെ സഹ കരണത്തോടു കൂടി കുർഖ്യാന എന്ന വിശുദ്ധ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കയും കുർഖ്യാനമഖ്യ യൂധാക്കിം റബ്ബനവർക്കൈ ഇംഗ്ലീഷ് ദാനിയോസ്' എന്ന നാമത്തിലും ഗീവറൂഗീസ് റബ്ബൻ അവർക്കൈ പീലക്സിനോസ്' എന്ന നാമത്തിലും മെത്രാമാരായി സ്ഥാനാഭിപ്രേക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മേല്പട്ടന്മാനത്തിൽന്നു പല വശങ്ങളെ ആന്പദ്മാക്കി മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർക്കൾ എത്രയും സാരവത്തായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്ക്കയും കുർഖ്യാന അവസാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജന അംഗൾ എല്ലാവരും പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെ കൈമുത്തി പിരിയുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ബാബാ അവർക്കൾ കുറെ പുല ക്രിസ്ത്യാനിക്കൈ അനുശ്ര ഹിക്കുകയും അവരോടു ചില ഗുണങ്ങാഷങ്ങൾ പറകയും ചെയ്ക്കയുണ്ടായി.

വൈകിട്ടു അഞ്ചു മൺിക്കു പള്ളിയിൽ വച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് ബാബാ അവർക്കൾ, ബബോലിയോസ് ബാബാ അവർക്കൾ, മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർക്കൾ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർക്കൾ, മാർ ഇംഗ്ലീഷ് ദാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർക്കൾ ഇവരും പുവത്തുർ യാക്കോബ് കത്തനാർ അവർക്കൾ മുതലായി ചില കത്തനാരനാരും ശീമ റബ്ബനാർ, ചില ശൈമാശനാർ ഇവരും ചേർന്ന ഒന്നും, ബാബാമാരും മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും പുവത്തുർ യാക്കോബ് കത്തനാർ അവർക്കളും മാത്രം ചേർന്നു ഒന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിധത്തിൽ ഓരോ ശൃംഗ പോട്ടോ എടുക്കുകയുമുണ്ടായി.

(മലയാള മനോരമ, 12-2-1913)

അനുബന്ധം - 7

ചെങ്ങന്നുർ പഴയപള്ളി കേരളത്തിലെ ഒരു പുരാതന ദേവാലയം

(സന്തം ലേവകൻ)

ചെങ്ങന്നുർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും ഒരു മെരൽ പടിഞ്ഞാറു പബയാ റിന്റെ സമീപപ്രദേശത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചെങ്ങന്നുർ പഴയപള്ളി അനേ കായിരം രൂപ ചെലവു ചെയ്തു ഇരുളിടെ പുതുക്കിപ്പണിയുകയുണ്ടായി.

കൊല്ലുവർഷം 420-ലാണ് ഈ ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചത്. നിരണ്ടതു നിന്നും നിലയ്ക്കൽ നിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്തിട്ടുള്ളവരാണ് ഈവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പീഡനകാലങ്ങളിൽ ആണ് ഈ കുടിയേറുമുണ്ടായതെന്നു വിശദിക്കപ്പെടുന്നു. കല്ലറയ്ക്കൽ, കരിങ്കാലൻ, കടന്നോടൻ, ചെങ്കമാപ്പിള്ള, കൊച്ചുപെന്നുംധൻ എന്നീ കുടുംബക്കാർ മുമ്പിട്ടു നിന്നു മറ്റുള്ളവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഈ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ദേവാലയം സന്ദർശിക്കുന്നവരെ ആദ്യമായി ആകർഷി ക്കുന്നത് അതിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള ഭീമാകാരമായ കൽക്കുരിശാണ്. മനോഹരമായ കൊത്തുപണികളോടുകൂടിയ ഈ കുർശ് താഴമനത്തു സർക്കാർ വകീൽ (പണ്ഡാവകീൽ) പണി തീർത്തിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ കുർശിന്റെ വടക്കുവശത്ത് ഒരു ഹിന്ദു ക്ഷേത്രമുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലെ ശക്കുവിളിയും പള്ളിയിലെ മൺഡിയും ഒരേ സമയത്തു മുഴങ്ങിയിരുന്നതു മുലമാണ് ആ ഹിന്ദുക്ഷേത്രം ഇവിടെ നിന്നു മാറ്റിസ്ഥാപിക്കാൻ ഇടയായതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത ക്ഷേത്രമാണ് ഇവിടെ നിന്നു ഒരു ഫർലോങ്ക് അകലെയായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തൃച്ചിറ്റാറുവലം. ചെങ്ങന്നുർ പഴയപള്ളി മലകര മെത്രാമാരുടെ ആസ്ഥാനമായി പരിലസിച്ചിരുന്നു. അവർത്തെ പലരുടെയും ഇടുവയ്ക്കു സ്വത്തുകൾ ഇവിടെ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

എ.ഡി. 1806-ൽ ഡോ. ബുക്കാനൻ സമ്മാനിച്ചതും 1000 വർഷത്തെ പഴക്കമുള്ളതും ആട്ടിൻതോലിൽ സൃഗിയാനിഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതു മായ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം വളരെക്കാലം പള്ളിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന തായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു കേംബിഡ്ജ് കോളജിൽ സൃഷ്ടി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മദ്യത്തിരുവിതാംകുറിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമാരംഭിച്ചതും ഈ പള്ളിയിൽ വച്ചായിരുന്നു. വിഭാഗങ്കുടിയുടെ സഹോദരനായ യാക്കോബുകുട്ടിയായിരുന്നു പ്രമമാദ്യാപകൻ. മാർത്തോമാസദ്യും

യാക്കോബായസഡേയും തമിലുള്ള ഐക്യത്തിൻ്റെ ഒരു പുരോഗമനപാത വെട്ടിത്തുറന്നതും ഈ സർവകലാശാലയിൽ വച്ചായിരുന്നു.

യാക്കോബായ, മാർത്താമാ സഭകൾക്കു തുല്യാവകാശമുള്ള ഈ പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിലേക്ക് ആലോചനയിടുന്നത് ദീർഘകാലം ഈ പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിന്ന് തുല സേവനമനുഷ്ഠിച്ച പരേതനായ കോട്ടുരേതു ജെ. സി. എബ്രഹാം കഴീശായായിരുന്നു.

1957 ജനുവരി 8-നു പുതുക്കി പണിയാരംഭിക്കുകയും ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ടു പുർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

17000 രൂപയോളം പണിക്കുവേണ്ടി ചെലവായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാ ക്കെപ്പട്ടിട്ടുണ്ട്.

വിശിഷ്ടമായ പുരാതന ശില്പകല ഈ ദേവാലയത്തെ മനോഹര മാക്കിത്തിരത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൻ്റെ കലാഭംഗിക്കു കോട്ടു വരുത്താതെയാണ് ഇപ്പോൾ പുതുക്കിപ്പണിയുന്നത്. ഈ ദേവാലയത്തിലെ കൊത്തുപണി കളും ശില്പവേലകളും പുരാതന പാതസ്ത്ര ശിൽപ്പകലയുടെ വിശിഷ്ട മാതൃകകളാണ്.

(മലയാള മനോരമ, 22-11-1959)

മാമോദീസാതോട്ടി

Visit of Arch Bishop Alexis De Menesis

(From *Jornada* by Antonio de Gouvea, pp. 419-25)

Chapter XII

Of the visitation of the church of Changanor

From Naranao the Archbishop went to *Changanor*⁶⁸ (Chengannur), where lies the main strength of idolatry of the whole Malabar, it is a big *Bazaar* and with many rich people, and shining, and the land is subject to a temple which is its owner and of many other lands, and is governed by the Brah-mins of the temple who appoint its *Regedors*, because just as in our Europe there are lands and cities belonging to churches and monasteries, in Malabar there are many lands owned by the temples, and this one of *Changanor* (Chengannur) is one of the most sumptuous, in size, wealth, and very high and proud structures covered with copper with many notable things, in which the devil is greatly served; two leagues away from this one there is another which is called *Triuilar*⁶⁹ (Tiruvalla) temple, which even though in structure is not as big and as sumptuous as that of *Changanor*, exceeds the latter largely in wealth and services, because when the Archbishop reached there it was continuously, served with two hundred pots of gold, which are like vases with small handles, or big vessels from our Portugal, with which each day the temple is washed, and they were used to bring water for this washing.

It has in addition a lot of other wealth, and treasures of gold, silver, and precious stones, all very old, and it is a big sacrilege to touch them, and such is the veneration that even the greed of the Malabar kings, which is the utmost whick one can imagine, is not sufficient to remove those treasures, not even the smallest of them, on the contrary all those kings add to them and it has as its protectors and *mayordomos* the kings of *Changanor*, and the king Samorin, and that of *Tricunar (l)*, and the king of Cochin, the two most powerful kings of Malabar, to sustain and defend their things with all their power and vassals.

The church of *Changanor* (*Chengannur*) called Our Lady, is a little away from the Bazaar, and because the Brahmins of the temple which owns the land can tolerate that the church should be there on the authority and veneration of their temple, no work can be done there without their permission, and thus when the Archbishop arrived there it was not long that, the Christians having decided to cover the roof with tiles, a thing they tried many times, they got no consent from the *Regedors*, who said it would be contempt of the temple if the church of Christians were covered with tiles in the fashion of the many houses of the temples, and a *Regedor* going to them and saying that the temple did not want them to be like it, and with this the Christians becoming very sad, as the said *Regedor* was sleeping he saw before him a venerable man in vestments of Christian priests, who, raising a cane walking-stick he had with him, gave him many blows, saying that he should allow the church of the Christians to be covered with tiles, otherwise he would be punished in another way, and he would be killed and his entire family.

The *Regedor* seeing himself hurt with those blows, he sent for the *Cassanars* and asked them to cover their churches, and to pray to their God not to kill him, and that he wished to pay for that work as in fact he did, and seeing that the Christians were therefore propitious to him and approached him regarding Church matters, desiring strongly to have children, he made a vow to the Church that he would give some alms if God gave children to him, and deigned to give him a son, with which the gentiles held many festivities, and asked all the Christians to come to the church and gave them a big banquet, and taking the son with him offered him and gave some alms, with which the Christians became more confirmed in their Faith and in Christendom, but the gentiles remained as alien to it as before, yet becoming very propitious to all the things of the Church and of the Christians, and Our Lord was performing these marvels and miracles in these churches, even when their Christians were schismatics, and with many errors regarding the reverence for the Most Blessed name of Christ Our Lord, who was adored in them and whom they thought the idolaters were offending by worshipping the devil, and because the churches were lying in the midst of the gentiles, where it displays

continuously the glory of his Blessed name, and thus the miracles are many more which God Our Lord performs in these churches than in our churches, in which they are not needed so much, as among those Christians, who have always to be confirmed in the Faith and the idolatry which surrounds them should be re-buked.

The people of this church were in great need of doctrine, because it was very frigid in the things of Christian Faith, even more than other people, and although it was so big and had so many *Cassanars*, no Mass was said except once a year, and there were many small Bazaars one or two leagues away from it which did not have a church, so that there was in them a little more than the name of Christians, because of which the Archbishop stayed for many days at this place preaching to them every day, introducing and administering all the Sacraments, baptizing quite grown up children both from the bazaars and from the forests, making then all to confess, and receiving the married couples in front of the church, and setting the rest of the things in order, and burning many heretical books, and having five *Cassanars* to make the profession of Faith, together with some very important lay persons who had not been to the Synod, and providing the church with a chalice, vestments, and more things needed for the divine cult, because, although the Bazaar was rich, it had nothing which belonged to it, for which he also put these people with those who belonged to them, in perfect order and adjustment in the things of this Christian community, as they run today.

In this Bazaar there was a *Cassanar* married for a third time, and he was not old but very powerful, both for having there many relatives who were the most honourable of the land, his and his wife's, and for being very rich and esteemed by the *Regedors* of the Brahmins of the temple, and by many kings to whom he was known, trusting his power and worth and above all instigated by the devil, he did not wish to obey the commandments of the Synod, nor to separate himself from the wife according to its decrees for being bigamous, for it was laid down that such men could not be tolerated with their wives; and admonished many times by letters from the Archbishop, he did not acknowledge them, and when declared excommunicated he did not care for the excommunication, in fact with his power and many times

well armed he would enter the church, in spite of the other *Cassanars* who had declared him excommunicated and of the majority of the people he was entering inside and disturbing the divine offices, and used to make the people shout, but only on this point of giving up his wife, because he had children from her and was attached to her, but to all the other things of the Synod he showed himself to be subject, and to the obedience of the Roman Church, and also offered himself to make the profession of Faith in the Synod, and to observe all the rest, which the Archbishop was ordering, but with the condition .that he should be allowed to remain with his wife as he had allowed many old men. Neither did he wish to know the reasons for the Synod to make such differences and dispensations on account of the doubt about them, if at the time of their marriage they were allowed to get married, like the Armenian priests subject to the Roman Church, and if they were married only with the first wife, but in young men, who after the first prohibition which the Archbishop Mar Abraham accepted in the provincial Synod of Goa, got married with fake permissions, which he could not give, and in :he bigamous who were never tolerated in the Church as he was, the dispensation did not arise, nor its reason, as it is clearly seen in the Synod, where this matter was discussed very slowly and with great consideration.

And as soon as the Archbishop arrived in *Changanor* (*Chengannur*) this *Cassanar* remained absent and sent him a request with much instance to dispense- with him, to which the Archbishop replied that he should subject himself to the Synod, and should throw out the woman to whom he was not married, for he was twice bigamous, since he was a priest, that he should live like a Christian, and should not disturb the Christendom. To which he replied that he would not separate himself from the woman, because she was very noble and mother of his children, and he very much wanted her, and that he was married with the dispensation of Archbishop Mar Abraham, and it had cost him many *fanois*¹⁰ (*panams*), that for the rest he would soon come to swear the Faith and to make the profession of the Synod and to give obedience to the holy Roman Church like the others, and that he should be sent a guarantee that he would not be arrested. To which the Archbishop replied that he should not come to him

because he was excommunicated, that he should throw out his wife, and then he would be admitted in the Church. Seeing which he pledged to give to the Archbishop a big amount of money, promising immediately a thousand *pardaos*, and giving to understand that he would give much more, thinking that he would take the order from schismatic and simoniac Bishops with whom he had grown up.

Seeing this the Archbishop tried to arrest him, using for this a lot of influence and gifts to the neighbouring kings, and to the Brahmins of the temple, and the *Regedors* of the land, but as he was so powerful and connected, nothing could be done, with which the Archbishop, when he was going away,

made all the people swear on the Gospels with the Cross on them that they would not communicate with him, nor would they allow him in the Church, until he gives up his wife effectively and is absolved of the excommunication, with which having set in order all the remaining things of this church and those of *Maruquitil*⁷¹ (*Manarcad*), which is called Our Lady and lies a league away from there under the jurisdiction of the same temple, he left, in continuation of his visitation, for *Changanagere*⁷² (*Changanacherry*).

And as in the church of *Maruquitil* there were big differences between the Christians and the Nairs on the death of a Nair whom a Christian killed, because of which the church and the *Bazaar* were almost empty, the Archbishop halted on his way at the place of a Brahmin of the temple, called *Lerte* (*Iledath*) Pandara, who was the main person among them, and is treated like a king, and giving him one day a gift of very good pieces, worked out the peace of the *bazaar* and the quietness of the church and of its parishioners. For all of which the *Lerte* (*Iledath*) issued the necessary *Olas*. And side by side, setting in order the things of the church of *Tiumpone*⁷³ (*Thumpamon*), which lies in the lands of *Chemparanura Bit*, of the caste and blood of the kings of Cochin, an independent lord who is treated like a king, which church is called Our Lady, and those of the church of *Calupare*⁷⁴ (*Kallooppara*), which is called Saint Thomas, and lies in the lands of the king of *Repelim*⁷⁵ (*Edappilly*), correcting the books of all these churches, their *Cassanars* who had not been to the Synod making the profession of Faith, and placing Vicars in

them, and doing the rest of the usual things, he reached *Changanagere* (*Changanacherry*), which lies in the lands of the king *Perata Mutaa lorinaram(1)*, a close relative of the king of *Tecanaitens¹⁶* (*Thekkenkur*).

പടിപ്പുര മാളിക

ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുറിയാനിപള്ളി: പുമുഖം

Chingannoor: A Church of The Syrian Christians, Nov. 10th, 1806

(From *Christian Researches in Asia* by Rev. Claudio Buchanan, pp. 116-20)

'When we were approaching the Church of Chinganoor, we met one of the *Cassanars*, or Syrian Clergy. He was dressed in a white loose vestment with a cap of red silk hanging down behind. Being informed who he was, I said to him in the Syriac Language, 'Peace be unto you.' He was surprized at the salutation, but immediately answered, 'The God of peace be with you.' He accosted the Rajah's servants in the language of the country to know who I was; and immediately returned to the village to announce our approach. When we arrived, I was received at the door of the Church by three *Kashcshas* that is, Presbyters, or Priests, who were habited in like manner, in white vestments. Their names were Jesu, Zecharias, and Urias, which they wrote down in my Journal, each of them adding to his name the title of *Kasheesha*. There were also present two *Shumshanas*, or Deacons. The elder Priest was a very intelligent man, of reverend appearance, having a long white beard, and of an affable and engaging deportment. The three principal Christians, or lay elders, belonging to the Church, were named Abraham, Thoma, and Alexandros. After some conversation 'with my attendants they received me with confidence and affection; and the people of the neighbouring villages came round, women as well as men. The sight of the WOMEN assured me that I was once more (after a long absence from England) in a Christian country. For the Hindoo women, and the Mahomedan women, and in short, all women who are not Christians, are accounted by the men an inferior race: and, in general, are confined to the house for life, like irrational creatures. In every countenance now before me I thought I could discover the intelligence of Christianity. But at the same time, I perceived, all around, symptoms of poverty and political depression. In the Churches, and in the people, there was the air of fallen greatness. I said to the senior Priest, 'You appear to me like a people who have known better days.' 'It is even so,' said he. 'We are in a degenerate state compared with our forefathers.' He noticed, that there were two causes of their present decay. 'About 300 years ago, an enemy came from the west bearing the name of Christ, but armed with the inquisition: and compelled us to seek the protection of the native Princes. And the native Princes have kept us in a state of depression ever since. They indeed, recognize our ancient personal privileges, for we rank in general next to the Nairs, the nobility of the country;

but they have encroached by degrees on our property, till we have been reduced to the humble state in which you find us. The glory of our Church has passed away, but we hope your nation will revive it again. I observed that the glory of a Church could never die, if it preserved the Bible,' said he, 'the Hindoo Princes never touched our liberty of conscience. We were, formerly on a footing with them in political power; and they respect our religion. We have also converts, from, time to time; but in this Christian duty we are not so active as we once were; besides, it is not so creditable now to become Christian, in our low estate.' He then pointed out to me a Namboory Brahmin, (that is, a Brahmin of the highest cast) who had lately become a Christian, and assumed the white vestment of a Syrian Priest. 'The learning too of the Bible,' he added, 'is in a low state amongst us. Our copies are few in number; and that number is diminishing instead of increasing; and the writing out a whole copy of Sacred Scriptures is a great labour, where there is no profit and little piety.' I then produced a printed copy of the Syriac New Testament. There was not one of them who had ever seen a printed copy before. They admired it much; and every Priest, as it came into his hands, began to read a portion, which he did fluently while the women came round to hear. I asked the old Priest whether I should send them some copies from Europe. 'They would be worth their weight in silver,' said he. He asked me whether the Old Testament was printed in Syriac as well as the New. I told him it was, but I had not a copy. They professed an earnest desire to obtain some copies of the *whole* Syriac Bible; and asked whether it would be practicable to obtain one copy for every church. 'I must confess to you,' said Zecharias, 'that we have very few copies of the *Prophetical* Scriptures in the Church. Our Church languishes for want of the Scriptures,' But he added, 'the language that is most in use among the people is the Malayalam, (or Malabar,) the vernacular language of the country. The Syriac is now only the learned language, and the language of the Church: but we generally expound the Scriptures to the people in the vernacular tongue.'

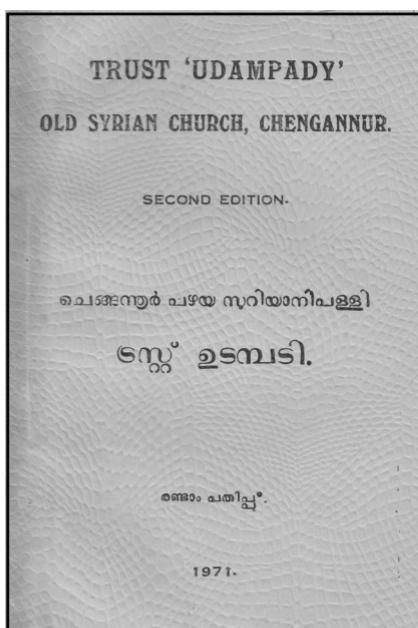
I then entered on the subject of the translation of the Scriptures. He said 'a version could be made with critical accuracy; for there were many of the Syrian Clergy who were perfect masters of both languages, having spoken them from their infancy.' 'But, said he, 'our Bishop will rejoice to see you, and to discourse with you on this and other subjects.' I told them that if a translation could be prepared, I should be able to get it printed, and to distribute copies among their fiftyfive Churches at a small price. 'That indeed would give joy,' said old Abraham. There was here a murmur of Satisfaction among the people. 'If I understand you right,' said I, 'the greatest blessing

the English Church can bestow upon you, is the Bible.' 'It is so,' said he. 'And what is the next greatest?' said I. 'Some freedom and personal consequence as a people.' By which he meant political liberty. 'We are here in bondage, like Israel in Egypt.' I observed that the English nation would doubtless recognize a nation of fellow Christians; and would be happy to interest itself in their behalf, as far as our political relation with the Prince of the country would permit. They wished to know what were the principles of the English Government, civil and religious. I answered that our Government might be said to be founded generally on the principles of the Bible. 'Ah,' said old Zecharias, 'that must be a glorious Government which is founded on the principles of the Bible.' The Priests then desired I would give them some account of the History of the English nation, and of our secession from their enemy the Church of Rome. And in return, I requested they would give me some account of their History. - My communications with the Syrians are rendered, very easy, by means of an Interpreter whom I brought with me all the Way from the Tanjore country. He is a Hindoo by descent, but is an intelligent Christian, and was a pupil and catechist of the late Mr. Swartz. The Rev. Mr. Kolhoff recommended him to me. He formerly lived in Travancore, and is well acquainted with, the vernacular tongue. He also reads and writes English pretty well, and is as much interested in favour of the Syrian Christians as I myself. Besides Mr. Swartz's eatechist, there are two natives of Travancore here who speak the Hindostanee Language, which is familiar to me. My knowledge of the Syriac is sufficient to refer to texts of Scripture; but I do not well understand tha pronunciation of the Syrians. I hope to be better acquainted with their language before I leave the country.'

**Letter from Fr. John Mary Compori
to Fr. Francis Oliveyra
(Rector of the College of Cranjanore
dated 20th Aug. 1618)**

(From Kallissery)...Hence we went to a church more ancient, that of CHANGANAOR on the other bank of the river and that at the request of the vicar. He had sworn with other cassanars, not to admit us. I do not know on what pretext. But having been our pupil, he felt ashamed of his conduct and came twice to fetch us. He brought us to his church and to his house, where he surrounded us with all attentions. He made a genetal confession and helped us as much he could during our stay with him. Then he accompanied us to another church, also entrusted to his care, that of MARAMANI.

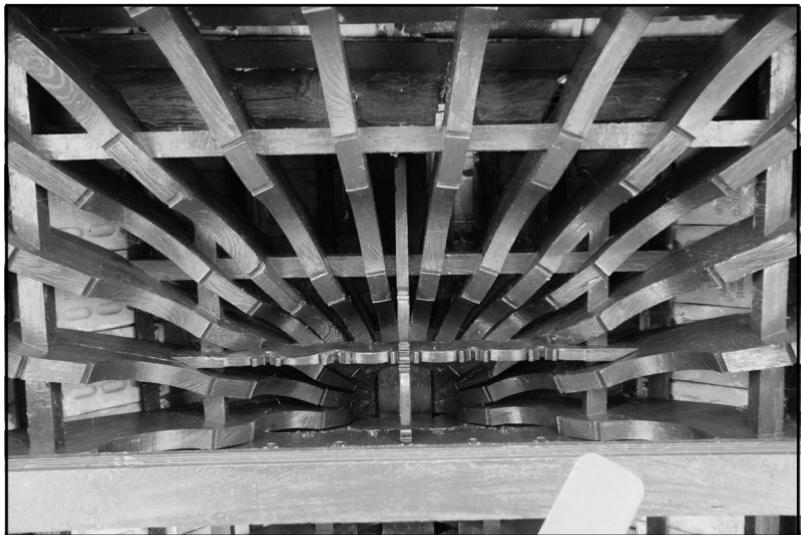
(Quoted by D. Ferroli S.J., in *Jesuits in Malabar*, Vol. 1)

ഉദാംപാടിയുടെ
കവർപ്പേജ്

സെമിത്തേരി

പൗരാണിക വാസ്തവിദ്യയുടെ മഹിമ
വിളിച്ചൊതുന പള്ളിമേൽക്കുര

സെൻ്റ്
ഇജോഹ്യൂസ്
കാർത്ത
ഡോക്സ്
കത്തീയൽ

സെൻ്റ് മേരീസ്
കാർത്തഡോക്സ്
വലിയപള്ളി
പേരിങ്കേരി

ചെങ്ങന്നൂർ
മാർത്തോഹം
വലിയപള്ളി